

การศึกษารวม

ลวดลายไม้ฉลุ

แบบขนมปังขิงสกุลช่างจันทบุรี

A Study of the *Gingerbread*
Motifs of *Chanthaburi School*

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

The Faculty of Fine and Applied Arts Burapha University

๗
720.9326
๑๑๘๑๗

การศึกษารวมลวดลายไม้ฉลุแบบขนมปังจิง สกุลช่างจันทบุรี

A Study of the Gingerbread Motifs of Chanthaburi School

กรดี พันธุ์ภากร
เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์
หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลากิจेक
จันทบุรี

เอกสารการศึกษานี้ได้รับทุนอุดหนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

ISBN 974-384-174-1

ในงานวิจัย "การศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี" พ.ศ. 2545 โดยคณาจารย์จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ทราบได้ว่าสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ในจันทบุรี ในช่วงเวลา 175 ปี นับแต่ปี พ.ศ. 2325 - 2500 นั้น ได้มีรูปแบบแม่ของได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มรูปแบบสถาปัตยกรรมไทย กลุ่มรูปแบบอิทธิพลจีน กลุ่มรูปแบบอิทธิพลตะวันตก และกลุ่มรูปแบบ พื้นถิ่น โดยในกลุ่มรูปแบบ อิทธิพลตะวันตกนั้น จัดออกได้เป็น 5 รูปแบบ และกลุ่มที่มีความน่าสนใจ กลุ่มนี้ ได้แก่ กลุ่มอาคารที่ตอกแต่ง ด้วยลวดลายไม้ฉลุแบบขนมปังชิง (Ginger bread)

อาคารที่ตอกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิง นับเป็นกลุ่มอาคารที่มีความโดดเด่น เป็นทั้งอาคารเดี่ยว และแบบอาคารแวดล้อมร้างด้วยการก่ออิฐถือปูน และแบบที่สร้างด้วยไม้ ซึ่งอาคารเหล่านี้ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มอาคาร ที่ก่อสร้างในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จ พระมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยลักษณะอาคารที่ตอกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิงนี้เป็นที่นิยมกันมากในเขตพื้นที่พระนคร (กรุงเทพฯ) ทั้งยังได้แพร่กระจายไปยังเมืองต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ เมืองศูนย์กลางการปกครอง มนต์ทางศาสนา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เมืองที่มีคหบดีและชาติพันธุ์อยู่อาศัย และ เมืองจันทบุรี ก็เป็นเมืองหนึ่งที่มี อาคารที่ตอกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิง เป็นจำนวนมากไม่น้อย

รายงานการศึกษาความลวดลายไม้ฉลุแบบขนมปังชิง ศุภช่างจันทบุรี จึงเป็นการรวบรวมไม้ฉลุลาย ที่ปรากฏในอาคารสถาปัตยกรรมประเภทต่าง ๆ ในจันทบุรี เพื่อเป็นเอกสารข้อมูลให้ผู้ที่สนใจ ได้ศึกษาต้นค่าว่า และเกิดความภาคภูมิใจในศิลปะการตกแต่งประดับอาคารลักษณะหนึ่งที่เป็นที่นิยมใน จังหวัดจันทบุรี ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ โดยเอกสารรายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่ผู้สนใจในวงกว้างและผู้ที่ชื่นชอบงานตกแต่ง ไม้ฉลุแบบขนมปังชิง โดยได้ปรับข้อมูล เนื้อหา และรูปภาพ ให้เหมาะสมกับข้อจำกัดทางการจัดพิมพ์

ศ. ส. จันทบุรี

(๗๐๐๑)

๗
๗๒๐.๙๓๒๖
๘๑๘๑๗

เรียบเรียง ๘๖-๔๘ ม. ๘๙๔๖๒ ๘๙ (๕)

ชื่อเรื่อง : การศึกษาวิเคราะห์ความคลุมคล้ายไม้ขัดแบบขั้นบังชิง ศุภลั่งจันทบุรี

คณบดีผู้วิจัย : นางสาวภารตี พันธุ์ภักดิ

นายเสกสรรค์ ตันยาภิรมย์

ปี พ.ศ. : 2547

บทคัดย่อ

การศึกษาวิเคราะห์ความคลุมคล้ายไม้ขัดแบบขั้นบังชิง ศุภลั่งจันทบุรี เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากโครงการศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความคลุมคล้ายแบบขั้นบังชิง ที่ปรากฏในเขตพื้นที่จันทบุรี เพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นภาคตะวันออก ก่อนการรื้อถอนทำลาย หรือเติมสร้าง และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูล ในการเรียนการสอนทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ หรือส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาดังกล่าว ได้ใช้ข้อมูลจากการศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ในจังหวัดจันทบุรี เป็นหลักการสำรวจภาคสนามจากแหล่งสถานที่จริง โดยมีอาคารที่มีการตกแต่งด้วยลายขัดไม้แบบขั้นบังชิง จำนวน 62 หลัง หรือเป็นคลุมคล้ายไม้ขัด 125 แบบลาย ทำให้ทราบได้ว่าอาคารที่มีการตกแต่งด้วยลายขัดไม้แบบขั้นบังชิง เป็นอาคารที่เป็นนิยมมาแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6 และความนิยมลดน้อยลงในสมัยรัชกาลที่ 7 โดยอาคารส่วนใหญ่อยู่ที่ย่านทำหลัง และศูนย์กลางในเขตอำเภอเมือง พื้นที่ตำบลพลัด้า อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอชุม และอำเภอท่าใหม่ อาคารดังกล่าวได้รับอิทธิพลตะวันตกที่แพร่เข้ามาใน จันทบุรีร่วมระยะเวลาเดียวกับที่แพร่หลายในพระนคร

อาคารที่ตกแต่งด้วยลายแบบขั้นบังชิง จะไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับช่าง ทราบเพียงส่วนใหญ่เป็นช่างในท้องถิ่น ช่างจีน และช่างญวนและบางส่วนเป็นการสั่งซื้อไม้ขัดลายจากพระนคร

ในการตกแต่งด้วยลายแบบขั้นบังชิง ประดับตกแต่งบริเวณหน้าบานประตูแบบบานเพี้ยม และบานหน้าต่าง ตกแต่งบริเวณคอสอง ใต้ฝ้าเพดาน ระเบียงขายา ระเบียงขายากันสาด - หน้าต่าง ลูกกรง ระเบียง และค้ำยันชายคา สำหรับลายแบบขั้นบังชิง มีทั้งตัวลายที่เกิดจากพื้นไม้ ส่วนใหญ่เป็นลายตามแนวนอน เป็นลายที่มีความโปรดี อ่อนช้อย เส้นคอดโคง ลื่นไหล และบางส่วนเป็นแบบหิงกุ ลักษณะคลุมคล้ายที่เด่นชัดคือลายก้านขดพันธุ์พุกษา โดยแต่ละลายเป็นกิ่งก้าน ซึ่งดอก ซึ่งใบลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะรูปดอกทิวติปที่นับเป็นแบบฉบับของลายแบบขั้นบังชิง อีกลักษณะหนึ่ง คือ ลายคลุมคล้ายที่เกิดจากช่องว่าง ส่วนใหญ่จะเป็นลายในแนวตั้ง โดยจะเป็นช่องปิดรูปแบบต่าง ๆ และจะเป็นช่องเปิดที่ต้องต่อเชื่อมกับไม้แผ่นอื่นที่ขัดแบบเดียวกัน ทั้งนี้ ลายจากช่องขัดจะเป็นลายคลุมคล้ายที่เกิดจากไม้ 2 แผ่น ประกอบแบบที่ขัดข้ายาวเหมือนกัน และแบบที่ข้ายาวต่างกัน หรือเป็นลายแผ่นเดียว แต่นำมาจัดเรียงต่อ ชิ้งรูปแบบของช่องขัดที่นิยม คือ รูปลูกน้ำ ใบไผ่ ดอกไม้สามกลีบ ดอกไม้สี่กลีบ รูปดอกกิจ หยดน้ำ หัวใจ และรูปดอกทิวติป โดยส่วนใหญ่มีประกอบลายแล้ว จะมีลักษณะเหมือนช่องอุบะแบบต่าง ๆ คันด้วยลายอื่น นอกจากนี้บางส่วนยังปรากฏรูปสัญลักษณ์ที่มีความสำคัญในสังคมดีแทรกอยู่ในลาย ได้แก่ ตัวอักษร ตัวเลข รูปงูชาติ และรูปพานรัชธรรมนูญ

Title : A Study of the Gingerbread Motifs of Chanthaburi School
Researchers : Miss Poradee Panthupakorn
Mr. Sakesan Tonyapirom
Year : 2004

Abstract

This is a follow-up on the Study of Rattanakosin Architecture in Chanthaburi Province. The objectives of this study are to compile data focusing on all buildings with gingerbread decoration in Chanthaburi, gather, copy, analyze as well as classify the motifs into groups in an attempt to preserve the folk arts and culture of the East before they would be demolished, destroyed or deteriorated. The result to this study can be further used as a source of data for artistic education or other related fields, as well.

In carrying out this research, the study of Rattanakosin Architecture in Chanthaburi province was mainly referred to. More data was also collected from field surveys. It was discovered that there are a total of 62 buildings with 125 motifs of gingerbread decoration in Chanthaburi. The study indicates that gingerbread architecture in this province had gained popularity during the reigns of King Rama V and King Rama VI before experiencing a decline in the reign of King Rama VII. Most of the buildings are still to be seen in Tha Luang area, downtown Mueang district, Philo sub-district of Laem Sing district, Khlung district and Tha Mai District. They Reflect western influence that spread to Chanthaburi during the same period as Bangkok.

There has been no evidence of the artisans who constructed the gingerbread architecture except for the fact that they were local, Chinese and Vietnamese. The scroll works were partly ordered from Bangkok.

The gingerbread motifs were mostly used to decorate the top parts of bi-fold or accordion door and window, frieze, ceiling, eave, window's canopy, balustrade and brace and were formed in different manners. Some motifs may be formed by the silhouettes of the scroll works themselves. They are mostly horizontal with a transparent look and comprise either smooth, graceful curly lines, or irregular, vermicular lines. Floral scrolls are the most prominent motifs, with their stems, foliage and flowers curling in various patterns to form several beautiful designs. Tulips are particularly typical of the gingerbread decoration. Other motifs, which are mostly vertical, may be formed by empty spaces in identical pieces of scrollwork with closed and open cuts. Two such pieces, when connected, make one motif. The scrollwork designs on the left and right of each piece can be either symmetrical or asymmetrical. They can even be formed by an arrangement of single pieces of scrollwork. Favorite designs include commas, foliage, trefoils, quatrefoils, clubs, raindrops, hearts and tulips. These designs, when composed together, form beautiful motifs that look like a variety of floral tassels with other designs in between. There are also some symbols that used to be of certain significance in society in the past such as scripts, figures, flags, and the Constitution on a pedestaled tray.

หน้า

คำนำ	4
บทคัดย่อ	5
Abstract	6
สารบัญ	7
 บทที่ 1 บทนำ	8
ความเป็นมา	8
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
วิธีดำเนินการศึกษา	9
ปัญหาและอุปสรรค	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	10
สภาพสังคมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช	10
สภาพสังคมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดช	11
บ้านเรือนไทยในแนวทางวันนัก	12
บทที่ 3 อาคารที่ตกแต่งลวดลายแบบขอมปั�งชิง	15
ความหมายของขอมปั่งชิง	15
อาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขอมปั่งชิง	15
อาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขอมปั่งชิงในจังหวัด	27
บทที่ 4 การศึกษาลวดลายแบบขอมปั่งชิงในจังหวัดบุรี	41
ตำแหน่งของอาคารที่มีการตกแต่ง	41
ลักษณะของลวดลายแบบขอมปั่งชิง	53
รูปแบบลวดลายแบบขอมปั่งชิง	64
บทที่ 5 อภิปราย สรุปผลการศึกษา	95
รวมภาพล日益เด่นลวดลายแบบขอมปั่งชิง	98
บรรณานุกรม	109
ประวัติผู้จัด	110

ความเป็นมา

จันทบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออก ที่มีความสำคัญและมีความเป็นมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ทุกยุคทุกสมัย นับแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยชุมชนวัฒนธรรมเขมร สมัยกรุงศรีอยุธยาถึงกรุงธนบุรี ต่อเนื่องมาจนถึงสมัย รัตนโกสินทร์ และสมัยที่สยามต้องต่อสู้และต้านทานกับช่วงเวลาแห่งการล่าอาณานิคมของประเทศทางตะวันตก จันทบุรี หรือที่เคยเรียกว่ากันว่า เมืองจันทบุรีนั้น มีความสำคัญทั้งทางด้านสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิรัฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และ ศิลปสถาปัตยกรรม จึงนำไปสู่การศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี อันเป็น โครงการทางด้านวิชาการของงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. 2545 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยทำให้ทราบถึงเหตุและ ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบ และพัฒนาการทางสถาปัตยกรรมในจันทบุรี คือ การสืบทอดทางด้านศิลปสถาปัตยกรรมที่ทำกัน มาแต่อดีต การที่จันทบุรีตั้งต้องอยู่ใกล้แหล่งศูนย์กลางอำนาจและเมืองหลวง สภาพแวดล้อมทางด้านภูมิศาสตร์ และระบบการสาธารณูปโภค สภาพทางเศรษฐกิจที่ทำให้จันทบุรีมีความเจริญ ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมต่างชาติโดยการ เคลื่อนย้ายผู้คน โดยเฉพาะชาวจีนที่เข้ามาอยู่อาศัยทำมาหากินเป็นจำนวนมากในจันทบุรี ระบบการปกครองและ เหตุการณ์ทางด้านการเมือง รวมทั้ง พัฒนาการและความนิยมของศิลปสถาปัตยกรรมในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

ในส่วนการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมในจันทบุรี แบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ รูปแบบไทยประเพณี รูปแบบอิทธิพลจีน รูปแบบอิทธิพลตะวันตกและรูปแบบพื้นถิ่น โดยเฉพาะรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบอิทธิพลตะวันตกที่ปรากฏที่จันทบุรีนั้น อาจกล่าวได้ว่า เป็นกลุ่มสถาปัตยกรรมที่ยังคงหล่อหลักฐานไว้ให้ศึกษาด้านครัวได้มากที่สุด ทั้งเป็นกลุ่มรูปแบบที่มี ความโดดเด่น และมีความหลากหลาย ซึ่งรูปแบบหนึ่งนั้น คือ กลุ่มอาคารที่ตกแต่งด้วยไม้ฉลุลายแบบขามปังชิง (Ginger Bread)

ลวดลายไม้ฉลุแบบขามปังชิงในจันทบุรี นับเป็นงานมั่งคั่งประดิษฐ์ตกแต่งทางสถาปัตยกรรมของช่างฝีมือชาว จันทบุรี ซึ่งในอดีตนั้น มีทั้งช่างไทย ช่างจีน และช่างญวน ที่ได้มีการประดิษฐ์ขึ้นให้กับอาคารสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ออกแบบ โดยชาจได้รับอิทธิพลจากรูปแบบของลวดลายขามปังชิง ที่กำลังเป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป โดยเฉพาะในพระนครในช่วงเวลา ในอดีต และนำมาออกแบบและปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของ อาคารบ้านเรือนของ ผู้คนกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนจันทบุรี

ดังนั้น การศึกษาเรื่องลวดลายไม้ฉลุแบบขามปังชิง ลวดลายช่างจันทบุรี จึงเป็นการศึกษาเรื่องความคัดลอกรูปแบบ ของลวดลายไว้ให้ผู้สนใจได้ศึกษาด้านครัว เพื่อเผยแพร่และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกเหนือจากการเก็บ รวบรวมหลักฐานก่อนการเลื่อมสภาพหรือถูกทำลาย

วัตถุประสงค์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในหลายลักษณะ ทั้งการอบรม เผยแพร่ และการอนุรักษ์ งานทางด้านศิลปวัฒนธรรมในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ดังนั้น การดำเนิน โครงการ "การศึกษาเรื่องลวดลายไม้ฉลุแบบขามปังชิง ลวดลายช่างจันทบุรี" จึงเป็นงานทางด้านวิชาการลักษณะหนึ่งที่มี วัตถุประสงค์หลัก คือ

- เพื่อศึกษาเรื่องความหลากหลายที่ประดับตกแต่งด้วยไม้ฉลุลายแบบขามปังชิง (Ginger bread) ในจังหวัดจันทบุรี
- เพื่อศึกษาเรื่องลวดลายไม้ฉลุแบบขามปังชิงลวดลายช่างจันทบุรี
- เพื่อศึกษาวิเคราะห์ คัดลอก จัดกลุ่มลวดลายไม้ฉลุแบบขามปังชิง
- เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง
- เพื่อเป็นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นภาคตะวันออก

วิธีดำเนินการศึกษา

โครงการศึกษานี้เป็นโครงการที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กับโครงการวิจัย "การศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี" โดยใช้ข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์บางส่วน ข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมจากการออกสำรวจภาคสนาม (Field Research) รวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปวัฒน รูปแบบของลวดลายไม้ชุด และการตกแต่งอาคารสถาปัตยกรรมด้วยไม้ชุด และนำเสนอรายงานการศึกษาโดยใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทางเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมข้อมูลภาคสนาม
3. วิเคราะห์ข้อมูล จัดกลุ่ม คัดลอกลวดลาย
4. เรียบเรียงข้อมูล ดำเนินการพิมพ์ และจัดทำรูปเล่ม
5. เผยแพร่และนำเสนอข้อมูลในรูปของเอกสารและเว็บไซต์

ในการศึกษานี้ข้อมูลภาคสนามนับเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะคนผู้ศึกษาได้ใช้ฐานข้อมูลอาคารสถาปัตยกรรม จากการที่ได้ศึกษาวิจัยในโครงการศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรีส่วนหนึ่ง และได้รวบรวมข้อมูลรูปแบบและลวดลายแบบชนมปังชิงเพิ่มเติม โดยรวมรวมอาคารที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบชนมปังชิง คือ

- โบสถ์, ศาลาการเปรียญ, อาคารเรียน	จำนวน 10 หลัง
- บ้านพักอาศัย	จำนวน 14 หลัง
- อาคารแฉะ	จำนวน 38 หลัง
โดยเป็นรูปแบบลวดลายไม้ชุดแบบชนมปังชิงขนาดต่าง ๆ	จำนวน 125 แบบลาย

ปัญหาและอุปสรรค

การดำเนินการศึกษารวนรวมลวดลายไม้ชุดแบบชนมปังชิงสกุลช่างจันทบุรี ประสบปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง ได้แก่

1. เจ้าของอาคารส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับช่างเฉพาะการออกแบบและช่างที่ก่อสร้าง หรือทำการตกแต่งอาคาร
2. ไม่สามารถบันทึกภาพรายละเอียดของลวดลายไม้ชุดได้เนื่องจากการตกแต่งดังกล่าวอยู่ในตำแหน่ง ที่ไม่สามารถบันทึกภาพได้อย่างชัดเจน
3. อาคารหลายหลังที่มีลวดลายแบบชนมปังชิงได้ถูกรื้อทิ้งไปในช่วงก่อการบันทึกภาพในการออกแบบช่าง (ทั้งที่ในช่วงของการออกแบบครั้งการศึกษาวิจัยสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ยังคงปรากฏอยู่)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบลวดลาย และการประดับตกแต่งอาคารไม้ชุดแบบชนมปังชิง
2. ได้รวบรวมลวดลายไม้ชุด แบบชนมปังชิงได้เป็นหมวดหมู่
3. ได้ข้อมูลภาพถ่าย อาคารและลวดลายไม้ชุดไว้เป็นหลักฐาน
4. ได้ผลงานเอกสาร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท และผู้ที่สนใจทั่วไป
5. เป็นการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้ ภูมิปัญญาของช่างในพื้นที่ภาคตะวันออก
6. มีส่วนในการกระตุ้นให้ออนุชน เนินคุณค่าของโบราณสถาน ในราษฎร ผลงานของช่างในอดีตที่ถือว่าเป็นมรดกศิลปวัฒนธรรม และเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดำเนินการทำมุ่งรุ่ง อนุรักษ์ให้อาคารที่มีคุณค่าคงอยู่ในสภาพที่ดีและให้งานได้ แทนการรื้อถอนทำลาย ทั้งในระดับบุคคลองค์กรเอกชน จนถึงหน่วยงานของรัฐ

สภาพสังคมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สภาพของบ้านเมืองและสังคมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ระหว่าง พ.ศ. 2411 - พ.ศ. 2458 นับเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงประเทศอย่างขนาดใหญ่ เนื่องจากเป็นรัชสมัย ที่พระองค์ทรง ครองราชย์ อย่างยาวนาน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงดำเนินนโยบายในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และ รับอารยธรรมตะวันตกมาปรับปรุงประเทศ เพื่อปรับตัวเตรียมรับสถานการณ์การค้าอาณาจักร จากประเทศทาง ตะวันตก

เหตุการณ์สำคัญในรัชสมัยนี้ คือ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้เสด็จประพาสประเทศใกล้เคียง เช่น สิงคโปร์ ปัตตาเวีย ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2413 เสด็จประพาสอินเดีย ในปี พ.ศ. 2414 และเสด็จประพาสญี่ปุ่น 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2440 และ พ.ศ. 2450 พระองค์จึงทรงรับประสบการณ์และแบบอย่างอันดีงามมาปรับปรุง และวางรากฐาน ความเจริญในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านการบริหารการปกครอง การศึกษา การสาธารณูปโภคและทางด้านการแพทย์ พระองค์ได้ส่งพระราชนครินทร์ พระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการไป "ไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และรัสเซีย ทั้งได้มีการว่าจ้างชาวต่างประเทศเข้ามารับราชการในสยามเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาว อิตาเลียน อังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกัน โปรตุเกส ยอดลันดา และเดนมาร์ก โดยทำงานเป็นสถาปนิก วิศวกร จิตรกร มัณฑนกร และทำงานทางด้านการคหบดี ภาร্যการค้า เกษตรกรรม ชลประทาน การศึกษาและการสร้าง ซึ่งในด้านสถาปัตยกรรม นั้น ชาวตะวันตกเหล่านี้ ได้นำความรู้ทางการก่อสร้าง สถาปัตยกรรมใหม่ ๆ ตลอดจนอิทธิพลของสถาปัตยกรรมตะวันตกเข้ามา เผยแพร่ โดยเริ่มจากการออกแบบก่อสร้างอาคารของทางราชการ พระราชวัง วังเจ้านายต่าง ๆ และต่อมา บรรดาขุนนาง เสน่หาดี ข้าราชการ คหบดี จึงเริ่มนิยมปลูกสร้างที่พักอาศัย โดยให้ช่างชาวตะวันตกออกแบบก่อสร้างกันมากขึ้น จนเห็นได้ถึงความเจริญอย่างผิดหู ผิดตา และมีความสะดวกสบายของการอยู่อาศัยของบ้านเมืองในสมัยนี้ ทั้งยังได้แพร่กระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ของสยามประเทศด้วย

ที่สำคัญคือ มีการขยายตัวของพระนคร มีการตัดถนนสร้างสะพานมากมาย สร้างพระราชวัง สวนดุสิต และเกิดการ สร้างวังต่าง ๆ ของเจ้านาย การคุณนาคมทางน้ำคูลลงดับบทาลังกว่าในอดีต เกิดกิจกรรมเจ็บลาก รถราง รถเมล์ และรถบัสส่วนบุคคล และเกิดการตั้งร้านค้าของชาวจีน แล้วขยายไปขึ้นตามเส้นทางที่ถนนตัดผ่าน

นอกจากนี้ ในการที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงว่าจ้างชาวต่างชาติเข้ามารับราชการตามกรม กองต่าง ๆ เป็นจำนวนมากนั้น นอกจากเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าของบ้านเมืองแล้ว ก็เพื่อให้ช่างชาวต่างประเทศ เรียนรู้ วิทยาการใหม่ทางด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้แก่ ไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ ประจำ ไฟฟ้า การรักษาพยาบาล โรงรับจำนำ ธนาคาร และโรงเรียนเด็ก

นอกจากชาวตะวันตกแล้ว ชาวต่างชาติอื่น โดยเฉพาะชาวจีนนั้นก็มีมากขึ้นและกระจายกันอยู่ทั่วไป ทั้งในพระนคร และภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคตะวันออก กิจการที่อยู่ในมือชาวจีนส่วนใหญ่ ได้แก่ กิจการทางด้านสิ่งอาหาร ป่อนเบี้ย ที่น่าสังเกตประการหนึ่งคือ ในปี พ.ศ. 2452 มีบ่อนการพนันในหัวเมืองต่าง ๆ ถึง 23 เมือง และเมืองที่ได้รับการ มากที่สุด คือ เมืองจันทบุรี ซึ่งพระยาจันทบุรี ผู้ว่าราชการเมืองเป็นอากรประมูลเงินเข้าคลังสูงสุดในบรรดาหัวเมือง ด้วยกัน ถึง 200 ชั่ง ขณะที่เมืองชลบุรีมีเงินเข้าคลัง 15 ชั่ง ระยะ 2 ชั่ง 5 ตำลึง บางละมุง 2 ชั่ง และที่ต่ำที่สุดคือเมืองพิจิตร ลง爪 และนครนายก ได้ปีละ 1 ชั่งเท่านั้น เพราะโดยปกติคนเข้าบ่อนการพนันของจีน จะเป็นคนจีนมากกว่าคนไทย ชาวจีนจึงพากันไปอยู่ตามหัวเมืองภาคตะวันออก ซึ่งเมืองที่มีคนจีนมากที่สุด คือ เมืองจันทบุรี

ทางด้านการต่างประเทศนั้น ประเทศไทยต่าง ๆ ในภูมิภาคແນบนี้ต้องปรับเปลี่ยนทางการคุกคามจากประเทศมหาอำนาจ ทางตะวันตกอย่างหนัก ขณะที่สยามต้องใช้นโยบายถ่วงดุมมหาอำนาจ ของนักอภิภานานิคม ระหว่างอังกฤษ กับฝรั่งเศส แต่ท้ายที่สุด จำต้องให้臣นโยบายเดียดันแคนส่วนน้อย เพื่อรักษาดินแดนส่วนใหญ่ไว้ โดยเป็นการผ่อนปรนในเชิงการทูต กับ ประเทศตะวันตก เพื่อความอยู่รอดของประเทศไทย โดยพยายามให้ฝรั่งเศสครอบครองเมืองจันทบุรี

ฝรั่งเศสยึดจันทบุรีเป็นประกันเพื่อให้สยามปฏิบัติตามสนธิสัญญา โดยจันทบุรีต้องตกเป็นประกันอยู่ในการปกครองของฝรั่งเศสถึง 11 ปี (ระหว่าง พ.ศ. 2436 - 2447) นั้น ฝรั่งเศสได้ส่งทหารมาประจำอยู่ที่ค่ายทหารภายในเมือง 1 กองพัน และที่ปากน้ำแม่น้ำแม่กลองหือก 1 กองร้อย

อย่างไรก็ตาม การทำสนธิสัญญา สยาม - ฝรั่งเศส ได้มีการทำกันนับแต่ พ.ศ. 2436 และสุดท้ายคือสนธิสัญญาในปี พ.ศ. 2450 โดยสยามยอมยกเมืองเตี้ยมราฐ พระตะบอง และศรีโคกนใหญ่ให้กับฝรั่งเศสและให้คืนในบังคับฝรั่งเศสหลังวันลงนามต้องขึ้นศาลไทย แต่ก่อนลงนามขึ้นศาลต่างประเทศ นอกจากนี้สยามยังตอบแทนด้วยการยอมให้คืนในบังคับ ฝรั่งเศสที่เป็นอย่างมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ที่นักหรือเดินทางไปในนานา กี ให้ แต่ต้องเสียภาษี สาย ตามธรรมเนียมแบบคนไทย แม้ไม่ต้องเป็นทหารและหั้งหมดนี้ จึงนับเป็นการบุตปูนหาความสัมพันธ์ระหว่างสยามกับฝรั่งเศสในช่วง 14 ปี หลังเกิด วิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 และในปี พ.ศ. 2451 สยามได้ทำสัญญาทำองเดียวันนี้กับอังกฤษ โดยคืนในบังคับอังกฤษขึ้นศาล ต่างประเทศ และสยามยอมยกลันตัน ตัวกาญ ไทรบุรี ประลิส และเกาะไก้ดีงให้กับอังกฤษ

สภาพสังคมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2453 - 2568 เป็นช่วงระยะเวลาที่อารยธรรมตะวันตก เข้ามายิทธิพลต่อสยามประเทศากรกว่าช่วงเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจาก การสื่อสาร การคมนาคม ได้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศเป็นไปอย่างรุ่งเรือง ประกอบกับการที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นกษัตริย์พระองค์แรกที่ทรงได้รับการศึกษาจากต่างประเทศ ซึ่งพระองค์ได้ดำเนินนโยบายเกี่ยวกับต่างประเทศที่จะก่อให้เกิดสัมพันธ์มีดีร้อนดี กับชนชาติต่างๆ ในยุโรป และสนับสนุนเมธิการ สืบทอดจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชบิดา

โดยเฉพาะในช่วงต้นรัชกาลได้มีการว่าจ้างชาวต่างประเทศเข้ามารับราชการในสยาม และเป็นที่ปรึกษาในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับรัชกาลก่อน ทั้งมีจำนวนมากขึ้น บางครั้งเข้ามารับราชการในสยามตั้งแต่รัชกาลที่ 5 และได้ต่อสัญญาเรื่อยมาจนถึงรัชกาลนี้หลายคน โดยเฉพาะกลุ่มช่าง สถาปนิก และวิศวกรชาวอิตาเลียน อังกฤษ และเยอรมันและช่างซุกุนบานาฝรั่งเศส ซึ่งช่างเหล่านี้มีส่วนในการออกแบบอาคารสถาปัตยกรรม ทำให้อิทธิพลของรูปแบบสถาปัตยกรรม แพร่กระจายไปมากขึ้น

ในช่วงกลางรัชกาล พ.ศ. 2457 - 2461 ได้เกิดสิ่งก่อสร้างที่สำคัญที่สุด คือวัดมหาธาตุในเชียงใหม่ ที่ได้รับการบูรณะอย่างดี ทำให้สามารถแก้ไขในสนธิสัญญาที่สยามเสียเบรียบให้กับอังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกา และชาติอื่นๆ ได้ในระยะต่อมา เช่น การยอมยกเลิกสิทธิสภาพนอกราชอาณาเขตของคนในบังคับ และการแก้ไขข้อผูกมัดเรื่องอัตราภาษี ศุลกากรที่กำหนดไว้ร้อยละ 3 ได้

ในด้านการเมืองการปกครองในรัชกาลสมัยนี้ ถูกพิจารณาว่าเป็นช่วงชะวักกันของพัฒนาการทางด้านการเมือง โดยพิจารณาจากพระราชดำริและพระราชนิรันดร์ ที่มีความสามารถในการบริหารประเทศอย่างดี ทำให้สยามได้รับการยกย่อง ให้มีสิทธิเท่าเทียมกับประเทศไทย พันธมิตรทั้งหลาย* ทำให้สามารถแก้ไขในสนธิสัญญาที่สยามเสียเบรียบให้กับอังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกา และชาติอื่นๆ ได้ในระยะต่อมา เช่น การยอมยกเลิกสิทธิสภาพนอกราชอาณาเขตของคนในบังคับ และการแก้ไขข้อผูกมัดเรื่องอัตราภาษี ศุลกากรที่กำหนดไว้ร้อยละ 3 ได้

ในรัชกาลนี้ได้มีการติดต่อกับหัวเมืองต่างๆ มากขึ้น โดยมีการตัดทางรถไฟเพิ่มเติม มีการสร้างสะพานพะราม 6 เพื่อเชื่อมพระนครกับจังหวัดทางภาคใต้โดยทางรถไฟ และสร้างสถานีรถไฟหัวลำโพง นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาทางด้านการศึกษาและการแพทย์ โดยการก่อตั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงเรียนเพาะช่าง วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเกษตรศาสตร์ และกรมศิลปากร

นอกจากนี้ ทรงดำริที่จะสร้างพระนครแห่งใหม่ โดยทรงเห็นว่าเมืองนครปฐม มีความเหมาะสม จึงทรงสร้างพระราชวังสนามจันทร์ที่นครปฐมในปัจจุบัน และสร้างพระราชวังนิเวศน์มุกดาหารวันที่เมืองเพชรบูรีในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตามในภูมิภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดบุรี อาจมิได้มีความสำคัญโดยเด่นในช่วงนี้ หลังจากเกิดวิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 และขณะเดียวกันการบึ่บคันทางการเมือง และอิทธิพลตะวันตกที่ลดลงอย่างมาก เพราะปัญหาความขัดแย้ง กันเองของกลุ่มชาติยูโร ล้วนเป็นสาเหตุที่ไปสู่สังคมโลกครั้งที่ 1 ดังกล่าว ทั้งสยามเองก็ได้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามแนวทางตะวันตกมากขึ้น โดยเฉพาะอิทธิพลทางศิลปสถาปัตยกรรม ยังคงแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่จังหวัดบุรี ให้ได้เห็น เป็นหลักฐานส่วนหนึ่งของวิกฤตการณ์ ร.ศ. 112

ในตลอดช่วงระยะเวลา 15 ปี ของรัชกาลนี้ ได้มีการก่อสร้างอาคารสถาปัตยกรรมที่ใหญ่โต และโดดเด่นทั้งใน พระนคร นครปฐมและเพชรบูรี ที่เป็นพระราชนิเวศน์ พระที่นั่งต่าง ๆ บ้านพักของข้าราชการที่โปรดปราน รวมทั้ง อาคาร ศาลาฯ ต่าง ๆ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความมั่นคง ของพระคลังหลวงลดลง ตามลำดับ และเข้าสู่ภาวะวิกฤต ในช่วงท้ายรัชกาล

บ้านเรือนไทยในแนวตะวันตก

ในช่วงระยะเวลาที่เรียกว่าสยามยุคปรับปุงประเทศไทย คือช่วงเวลาในรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6 หรือระยะเวลา พ.ศ. 2411 - 2468 นั้น ชาวสยามที่อยู่อาศัยในพื้นที่พระนครจะลดความนิยมในการปลูกเรือนไทยแบบเดิมลง นอกเสียจากเรือนไทยที่ปลูกมาก่อนหน้านี้ แต่ส่วนใหญ่ของเรือนที่ปลูกขึ้นใหม่ในช่วงนี้จะเป็นรูปแบบที่ปูงแต่งขึ้นใหม่ ซึ่งมีอิทธิพลตะวันตก เข้ามาระบุส่วนใหญ่ โดยเริ่มนิยมกันตั้งแต่ช่วงต้น คือ ในสมัยรัชกาลที่ 5 และสืบต่อเนื่องมาจนถึงรัชกาลที่ 6 โดยความนิยมในการก่อสร้างอาคารที่มีอิทธิพลตะวันตกแตกต่างมาพอสมควรนี้ นับว่าเป็นที่นิยมทั้งในส่วนกลาง คือ พระนครในย่านต่าง ๆ ที่สำคัญ ที่เป็นแหล่งท่องยุคอาศัย แหล่งธุรกิจการค้า แหล่งที่พักอาศัยของชาวต่างชาติในอดีต เช่น ย่านเทเวศ ถนนหัวหิน วังบูรพา เสาชิงช้า เป็นต้น

นอกจากนี้ รูปแบบและอิทธิพลการก่อสร้างอาคารแนวนี้ยังแพร่ไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ที่เป็นเมืองที่มีความสำคัญ مثال เทศบาล เมืองศูนย์กลางการปกครอง เช่น เมืองจันทร์ เมืองปราจีนบูรี เมืองเรียงใหม่ เมืองราชบูรี เมืองลำปาง เมืองตาก เป็นต้น

อย่างไรก็ตามรูปแบบอาคารที่ได้รับอิทธิพลตะวันตกอาจแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอาคารก่ออิฐถือปูน และ กลุ่มเรือนไม้

1. กลุ่มอาคารก่ออิฐถือปูน กลุ่มอาคารแบบนี้มักเป็นอาคารก่ออิฐถือปูน 2 ชั้น ชั้นล่างก่ออิฐถือปูน ชั้นบนเป็นไม้ หรือเป็นอาคารก่ออิฐถือปูนทั้ง 2 ชั้น

รูปทรงส่วนใหญ่จะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ในขณะเดียวกันก็มีรูปตัวแอล (L) ตัวที (T) ตัวยู (U) และตัวอี (E) โดยเฉพาะในกลุ่มอาคารสาธารณะ ผังอาคารชั้นล่างและชั้นบนตรงกัน นิยมทำมุขอุ่ตงส่วนกลางอาคารหรืออยู่ ส่วนริม 2 ชั้น โดยส่วนใหญ่นั้น อาจมีผังรูปสี่เหลี่ยม หรือหกเหลี่ยม หรือมีมุขทั้ง 2 แบบ อยู่ในอาคารเดียวกัน

หลังคาของอาคารส่วนใหญ่จะเป็นหลังคาทรงจั่วหรือทรงมนิลา หลังคาทรงปั้นหยา ทรงมนิลาตัดมุม และทรง ผสมผสาน คือมนิลาผสมกับปั้นหยาที่มีลักษณะซับซ้อน หลังคามักเป็นผืนใหญ่ค่อนข้างลาดชัน 30 - 45 องศา และชายคา ยื่นออกจากผนังอาคารเพียงเล็กน้อย นิยมมุงหลังคาด้วยกระเบื้องว่าว นอกจากนี้บางส่วนเป็นหลังคาแบบ ตะวันตกแท้จริง คือ หลังคาโอม

สำหรับประตูหน้าต่างแบบ 2 บานคู่ เปิดออกภายนอก และแบบบานเพียงบานเดียวแบบที่เรียกว่าประตูหน้าตั้ง ตัวบานเป็น แบบลูกฟักไม้กระดานดุน แบบบานเกล็ดไม้ และทั้ง 2 แบบผสมกันในตัวบาน

ส่วนหน้าต่างนั้นก็มีลักษณะเช่นเดียวกับประตู คือ เป็นหน้าต่างแบบ 2 บานคู่ เปิดออก ตัวบานแบ่งเป็น 2 - 3 ตอน มีการผสมแบบลูกฟักไม้กระดานดุนและแบบบานเกล็ดไม้ และบางส่วนก็เป็นแบบบานกระหุ้งเปิดออก และมีช่องรับของสับ นอกจากนี้ยังมีหน้าต่างบานยาวที่เรียกว่า เฟรนช์วินโดว์ (French Window)

ในกลุ่มอาคารก่ออิฐถือปูน ในช่วงระยะนี้ จะนิยมทำบันไดทั้งภายในและบันไดภายนอก บันไดภายนอกจะเป็นบันไดใหญ่ด้านหน้าเป็นบันไดก่ออิฐถือปูน โดยบันไดจะล้มพังรักษาความมุขของอาคาร ราบันไดและลูกกรงนิยมปันปูเป็นลูกมะหาด ราบันไดอาจครองหรือโครง ส่วนบันไดภายใน ก็จะเป็นบันไดไม้

ในส่วนของผังอาคาร มีทั้งส่วนที่เป็นผังเรียบ และผังที่มีการตัดแต่งตามแนวตะวันตก เช่น นิยมการทำผังเป็นลายอิฐก่อ นิยมการทำเส้นหลอก หรือเสาร่องที่ไม่ได้รับน้ำหนัก มีการตัดแต่งเส้าให้เป็นลายแบบเตาอิฐ และไอโอนิก หรือคอรินเทียน

ส่วนการตัดแต่งอื่น ๆ นั้น สำหรับอาคารก่ออิฐถือปู จะนิยมตัดแต่งหลายลักษณะ เช่น การใช้กระจากดอก กระเจาดี ทำเป็นช่องแสงเหนือบานประตู และหน้าต่าง การตัดแต่งด้วยไม้ชุดลายในส่วนต่าง ๆ เช่น ครึ่งรูปแบบชายคา ช่องระบายอากาศตอนบนของผัง และส่วนบนของบานประตูและหน้าต่าง การใช้ไม้ชุดลายที่ลูกกรงระเบียง และที่ค้อยัน ซึ่งเรียกการตัดแต่งแบบนี้ว่า การตัดแต่งด้วยลายแบบขนมปังชิง ซึ่งนิยมใช้ในอาคารก่ออิฐถือปูเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม อาคารก่ออิฐถือปูที่ได้รับอิทธิพลตะวันตกนั้น มีความหลากหลายโดยเฉพาะรูปแบบต่าง ๆ มักเกิดขึ้นจากการออกแบบของช่าง และสถาปนิกที่เป็นชาวตะวันตก ดังนั้น จึงสามารถเห็นรูปแบบ อาคารที่ พากอาศัยที่มีรูปแบบที่แปรลักษณะออกไป และมีลักษณะเฉพาะมากขึ้นในช่วงระยะนี้ ที่สำคัญและเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ได้แก่ บ้านริสิงห์ บ้านพิชณุโลก และบ้านมังคลาจิตา เป็นต้น

2. กลุ่มเรือนไม้ กลุ่มอาคารที่เป็นเรือนไม้ในช่วงรัชกาลที่ 5 - รัชกาลที่ 6 หรือในระหว่าง ปี พ.ศ. 2411 - 2468 โดยส่วนใหญ่มีลักษณะที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกับอาคารก่ออิฐถือปู แต่ความแตกต่าง ของวัสดุก็ย่อม ทำให้รูปแบบ และรายละเอียดต่าง ๆ แตกต่างกันไปได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นภาพรวมหรือลักษณะเด่นชัดของอาคารเรือนไม้ในช่วงระยะนี้ คือ อาคารเรือนไม้จะมีลักษณะเป็นอาคารชั้นเดียวได้สูงสุก หรือเรือนไม้แบบ 2 ชั้น ซึ่งเรือนไม้ 2 ชั้นมักเป็นเรือนไม้ทั้งชั้นล่าง และชั้นบนหรือบางส่วนจะมีการยกพื้นส่วนล่างขึ้นมาด้วยการก่ออิฐถือปู ก่อนถึงพื้นไม้ชั้นล่าง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมดปลวก และให้อาคารถ่ายเทได้พื้นหรือใต้ถุนอาคาร

เรือนไม้ส่วนใหญ่มักเป็นผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ผังรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสหรือผังรูปตัวแอล (L) ที่มี นิยมทำมุขที่บริเวณส่วนกลางของอาคารหรือบริเวณส่วนด้านข้างทั้ง 2 ด้าน โดยส่วนมุขทั้งแบบผังรูปสี่เหลี่ยม ผังรูปหกเหลี่ยม บางอาคาร ส่วนโถงใต้มุขมักทำเป็นที่จอดรถสำหรับบ้านผู้มีฐานะดี

ในกรณีของเรือนไม้ 2 ชั้น ชั้นล่างและชั้นบนจะมีเนื้อที่เท่ากัน คือ ฝ้าบ้านเป็นแนวเดียวกันทั้งชั้นบนและชั้นล่าง ส่วนในกรณีของบ้านชั้นเดียว ได้สูงจะเปิดโล่ง อาจมีห้องหรือพื้นที่ใช้งานบางส่วน ส่วนใต้สูงจะเตี้ยกว่าชั้นบน เสารองรับมักเป็นเสาแบบตอม่อขนาดใหญ่ก่ออิฐขาดปูน แต่ชั้นบนเป็นเสาไม้

หลังคาของเรือนไม้ จะเป็นแบบเรียบง่าย ได้แก่ หลังคาปั้นหยา (Hip Roof) หลังคาแบบมนิลา (Gable Roof) และหลังคาแบบจั่วตัดมุม (Half Hip Roof) นอกจากนี้ก็ยังมีหลังคาแบบผสมผสาน คือ ผสมทั้งแบบบันหยาทั้งแบบมนิลา และแบบจั่วทรงสูง ผสมผสานอยู่ในหลังคาผืนเดียวกัน ประตู - หน้าต่าง ของอาคารแบบเรือนไม้ มีลักษณะ เช่นเดียวกับประตู - หน้าต่าง ของอาคารแบบก่ออิฐถือปู คือเป็นประตูแบบบานคู่เปิดออกและแบบบานเพียง สำหรับอาคารที่ประตูเป็นแบบหน้าตั้ง ด้วยบานเป็นแบบบานลูกฟักไม้ หรือแบบผสมกัน คือบานลูกฟักไม้กระดานดุน และบานเกล็ดไม้ แต่ในส่วนของบานหน้าต่างนั้น จะมีแบบบานกระทุงโดยมีขอรับขอสับ และมีหน้าต่างแบบบานยาวย่างเช่นกัน โดยหน้าต่างบานยาวยักษ์ จะติดตั้งที่ระเบียง โดยมีลูกกรงกันเป็นแนวฝ่า เพื่อให้ลมพัดโดย自然 และติดลูกกรงไว้กันตก

สำหรับในส่วนของบันไดของเรือนไม้ในกรณีที่เป็นเรือนไม้ 2 ชั้นมักจะมีบันไดภายนอกอาคารส่วนด้านหน้า โดยมีทั้งลักษณะบันไดไม้หรือบันไดปูน มีทั้งแบบเรียบตรง และแบบก่อเป็นแนวได้รีบันได 4-5 ชั้น ทั้งนี้ในส่วนภายใน ก็มีบันไดไม้ภายในอีกด้วย

แต่สำหรับเรือนไม้ชั้นเดียวได้สูงโล่งนั้น ส่วนใหญ่ค่อนข้างจะเป็นบันไดไม้ เป็นทั้งแบบบันไดพื้บและแบบบันไดปิง อาจมีลูกกรงไม้ตอกแต่งให้สวยงามด้วย

ส่วนที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งของเรือนไม้ คือ ลักษณะของฝ้าเรือนที่มีการตีไม้หลาดลักษณะ โดยมีทั้งลักษณะ ตีไม้แบบหัวลิ้น ทำให้ดูเป็นฝ้าเรียบ และตีไม้แบบหัวลิ้นบังใบ คือ เป็นไม้ร้อยกันตามแนวอน นอกจากนี้ยังมีฝ้าบาง ส่วนที่ทำเป็นลักษณะเกล็ดไม้เพื่อไว้ระบายอากาศ ซึ่งส่วนมากนิยมทำบริเวณใต้น้ำต่าง

ในด้านการตกแต่งเรือนไม้ในช่วงรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6 นี้ เชื่อได้ว่าเป็นเรือนไม้ที่มีการตกแต่งค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการนิยมใช้ไม้ฉลุลายประดับตกแต่งติดตั้งในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เช่นการใช้ไม้ฉลุลายติดที่ขอบกันสาด หรือชายคา ที่สันหลังคาน้ำจ้ำของมุขหน้า ติดเป็นช่องระบายอากาศและประดับตกแต่งเหนือบานประตูและหน้าต่าง ใช้ไม้ฉลุลาย เป็นไม้ค้ำยันชายคาและใช้เป็นระเบียงฉลุกรุงและราบบันได เป็นต้น

▲ บ้านเรือนในแนววิธิพลด่วนตกในสมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6

ที่มา : น. ณ ปaganā, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาคที่ 201 หน้าที่ 132

ความหมายของขนมปังชิง

"ขนมปังชิง" เป็นคำที่แปลมาจากคำว่า "Ginger bread" โดยหมายถึงลวดลายบนหนังสือเรียนสถาปัตยกรรมที่มีลักษณะหิงกงเป็นแรงคล้ายชิง ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากในการตกแต่งสถาปัตยกรรมทั่วโลกไปตั้งแต่สมัยพระนางเจ้าวิคตอเรียที่ 2 แห่งสหราชอาณาจักรเป็นต้นมา จนถึงช่วงสมัยโอลิมปิกครั้งที่ 1 ที่สำคัญคือ "ขนมปังชิง" หรือ Ginger bread นี้ ไม่ใช่ร่องรอยของศิลปะ หรือยุคสมัยของประวัติศาสตร์ศิลปะ

สมเด็จพระราชนิวัตติtocเรียของหน้ารากอังกฤษ ทรงราชสมบัติอังกฤษระหว่างปี พ.ศ. 2380 - 2444 (ค.ศ. 1837 - 1901) ซึ่งนับเป็นการครองราชย์ที่ยาวนานถึง 64 ปีทั้งเป็นช่วงเวลาที่ประเทศอังกฤษยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและอารยธรรมในโลกโดยเฉพาะได้ทรงแต่งราชทูต คือ เซอร์จอนน์ เบาริنج มาเจริญพระราชในตรีกับสยามในปี พ.ศ. 2398

ยกของสมเด็จพระราชนิวัตติtocเรียนบันทึกว่าเป็นยกที่มีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเองเกือบทุกด้าน เช่น งานมัณฑนศิลป์ งานตกแต่ง งานออกแบบเครื่องเรือน เสื้อผ้าการแต่งกาย เครื่องประดับ จนเรียกยกนี้ว่าเป็น "ยกวิคตอเรีย" และชาวอังกฤษที่เข้ามาอยู่อาศัยในสยามก็ได้นำวิคตอเรียสไตล์ (Victoria Style) เข้ามาในสยามด้วย ดังนั้น "ลวดลายขนมปังชิง" ก็คือลวดลายการออกแบบตกแต่งสถาปัตยกรรมที่ทำด้วยไม้มีลักษณะลวดลายหิงกง อ่อนหวาน กระฉูด กระฉิ่ม แบบลายผ้าลูกไม้ที่เป็นที่นิยมกันมากในยุคสมัยของสมเด็จพระราชนิวัตติtocเรีย

"ได้กล่าวกันว่าสมเด็จพระราชนิวัตติtocเรียของอังกฤษทรงโปรดการเสด็จประทับแรมในป่าเชตุณบท สถาปนิก จึงได้มีการออกแบบพระราชวังดุรรัตน์แบบไม้ไผ่ให้กลมกลืนกับบรรยากาศของป่า และอารมณ์ความรู้สึกแบบผ่อนคลาย ร่าเริง มีลักษณะอ่อนหวาน และเน้นการประดับตกแต่งในแบบผู้หญิง ทั้งยังเชื่อกันว่า การตกแต่งประดับอาคารด้วยลวดลายแบบขนมปังชิงนี้ ก็คือการออกแบบลวดลายที่ได้รับอิทธิพลมาจาก การตกแต่งลวดลายในศิลปะแบบกอธิค (Gothic) โดยเฉพาะลายดอกจิก ลายกาภานาท ลายเปลวไฟ เป็นต้น แต่ทั้งนี้ลวดลายแบบขนมปังชิงที่ได้รับ อิทธิพลทางศิลปะ แบบกอธิค ก็ได้มีการพัฒนาออกแบบไปมากหลายจากต้นแบบ ที่สำคัญคือลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของลวดลายแบบขนมปังชิง คือ ลายดอกทิวลิป ทั้งดอกทิวลิปแบบตั้งและดอกทิวลิปคว่ำ นอกจากนี้มีลายก้านขด ลายเรขาคณิต ลายลูกน้ำ ลายผักผลไม้ที่เป็นที่นิยม

ในช่วงต้นคริสตวรรษที่ 19 ประเทศทางยุโรปที่นิยมการตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิง ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ที่ก่อเป็นต้นกำเนิด และแพร่ไปประเทศฝรั่งเศส ลิสเซอร์แลนด์ ออสเตรีย และเยอรมันนี และเมืองล่าอาบานานิคุ ชาวอังกฤษ และฝรั่งเศสเดินทางมายังประเทศไทยและเชียงใหม่ จึงได้นำรูปแบบของลวดลายการตกแต่งนี้เข้ามาด้วย โดยเฉพาะการตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิงยังสัมพันธ์กับไม้ อันเป็นวัสดุที่เหมาะสม ในการตกแต่งลวดลาย และเป็นวัสดุที่หาได้ยากในประเทศแถบเอเชีย ดังนั้นจึงได้เห็นอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขนมปังชิง ในหลายประเทศ ในดินแดนเอเชีย เช่น พม่า ไทย ลาว เวียดนาม เป็นต้น

สำหรับลวดลายแบบขนมปังชิงที่มีขึ้นในประเทศไทยนั้น มีทั้งส่วนที่ได้รับอิทธิพลตะวันตกโดยตรง โดยชาวอังกฤษ ชาวยุโรป ที่เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขาย หรือทำงานในสยาม และอีกส่วนคือรับผ่านมาทางชาวมุสลิมในภาคใต้ และอีกส่วนอาจรับมาจากภาคเหนือที่มีอิทธิพลของศิลปะพม่า แต่ทั้งนี้มีที่มาที่ต้องการที่ต้องการจะอ้างอิงว่า ลวดลายแบบขนมปังชิง จำกัดกับภาคเหนือเท่านั้น เพราะอังกฤษเข้าครอบครองพม่าเป็นเวลาภานาน

อาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิง

ลวดลายแบบขนมปังชิงแพร่หลายเข้ามาในประเทศไทย ในสมัยรัชกาลที่ 5 แต่จะเห็นได้ว่าในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 นั้น เริ่มมีชาวต่างประเทศเข้ามาทำงานในสยามมากขึ้นโดยเฉพาะชาวอังกฤษ อย่าง เช่น นางแอนนา เลียโนเวนส์ (Anna Leonowens) ที่ได้นำรูปแบบการแต่งกายแบบอังกฤษที่เรียกว่า วิคตอเรียน สไตล์

(Victorian Style) เข้ามา โดยปรากฏให้เห็นในรูปแบบการแต่งกาย ของสตรีราชสำนักในสมัยรัชกาลที่ 5

สำหรับในส่วนของอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขั้นบังชิงในสยามนั้น มีปรากฏให้เห็นจำนวนมากในสมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6 โดยนิยมนำลวดลายแบบขั้นบังชิงมาใช้ในการตกแต่งอาคารที่เป็นลักษณะเรือนพักอาศัย ซึ่งเป็นทั้งในส่วนของอาคารแบบเรือนไม้ แบบชั้นเดียวและแบบสองชั้น อาคารแบบก่ออิฐถือปูนที่เป็นอาคารเดียว และเป็นอาคารแบบเรือนแก้ว ซึ่งเป็นทั้งแบบเรือนแก้วไม้ และตึกแฉะ

กลุ่มอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขั้นบังชิงนี้ ครั้งแรกอาจเป็นอาคารสำหรับพักอาศัยสำหรับชาวต่างประเทศ เป็นสำนักของพระมเหศี และพระราชนัด หรือเป็นอาคารพักอาศัยของคนบ้านดินมีฐานะ และต่อมาได้เป็นที่นิยมແນ່ດີในกลุ่มอาคารร้านค้าที่เป็นตึกแฉะวิมุดน

กลุ่มอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขั้นบังชิง จะปรากฏในแหล่งที่อยู่อาศัยที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนในสมัยรัชกาลที่ 5 แหล่งชุมชนที่พักอาศัยของชาวต่างประเทศ และแหล่งพักอาศัยหรือย่านธุรกิจการค้า ของเมืองศูนย์กลาง ในต่างจังหวัดที่เป็นชุมชนที่มีอายุประมาณ 100 - 150 ปีมาแล้ว โดยมีกลุ่มตัวอย่างอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขั้นบังชิงดังนี้

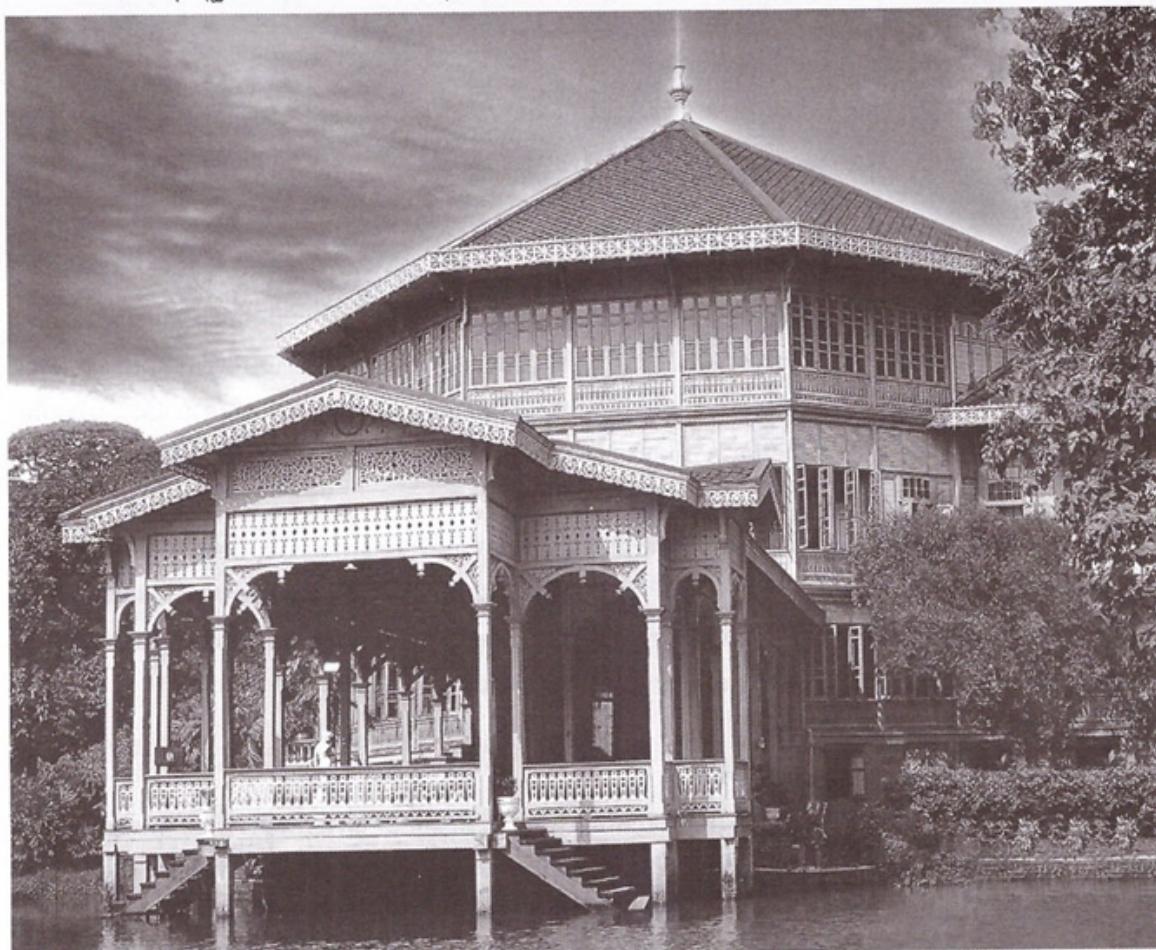
1. กลุ่มพระนคร อาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขั้นบังชิงในพระนครในอดีตนั้น มีอาคารขั้นบังชิงที่ถือได้ว่ามีความคงทนสุดยอด โดยมีตัวอย่างดังนี้

- พระที่นั่งวิมานเมฆ ในเขตพระราชวังดุสิต ที่กล่าวกันว่าเป็นอาคารที่มีการตกแต่ง ด้วยไม้ชุดแบบขั้นบังชิง ที่งดงามที่สุด

- พระตำหนักต่าง ๆ ของพระมเหศี และพระเจ้าลูกเธอในบริเวณ พระราชวังสวนสุนันทา

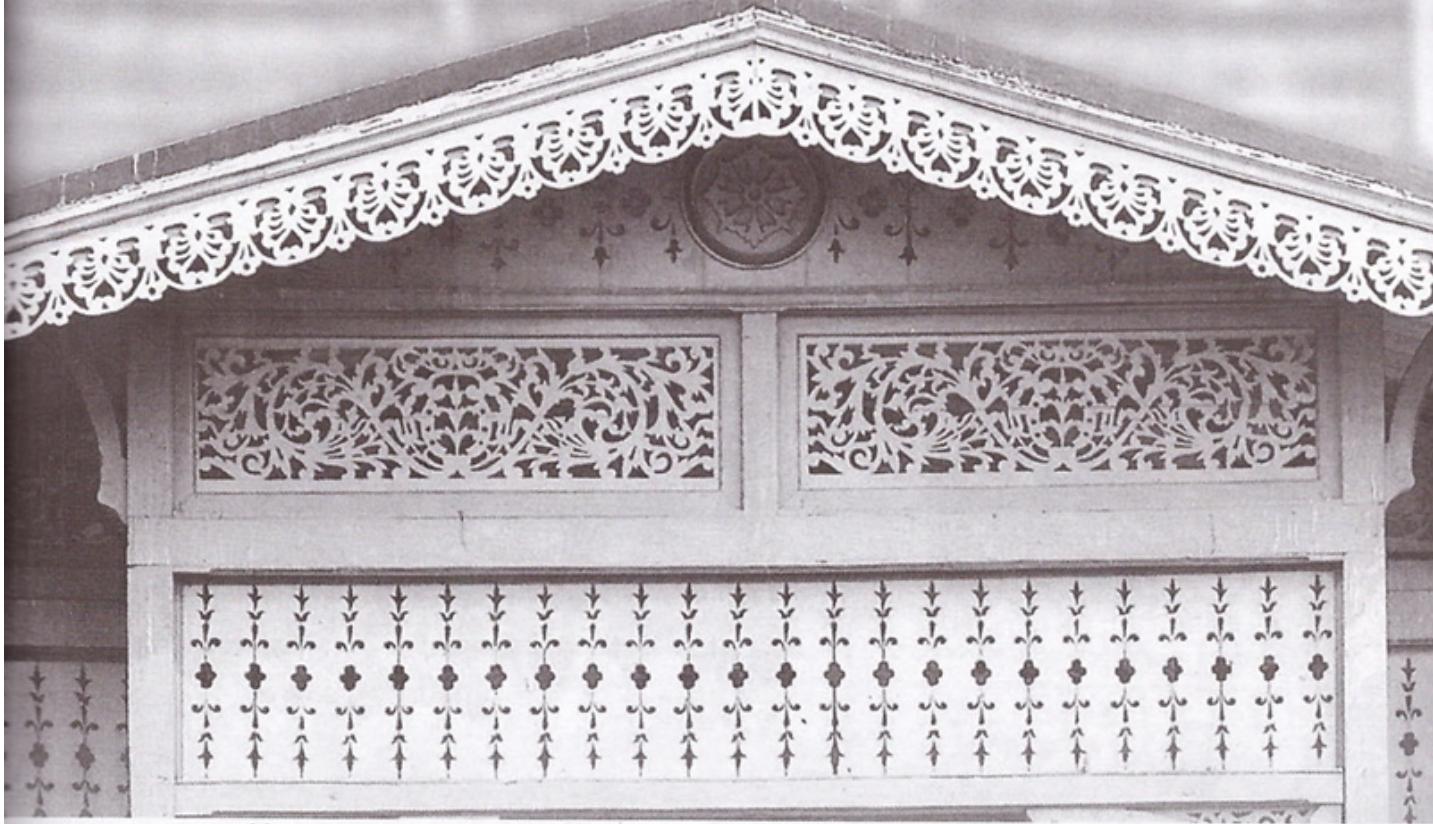
- อาคารภูภิสังฆในบริเวณวัดบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพฯ

- กลุ่มภูภิสังฆในบริเวณวัดต่าง ๆ ย่านฝั่งธนบุรี ได้แก่ วัดกัลยาณมิตร วัดอนงคาราม เป็นต้น

▲ พระที่นั่งวิมานเมฆในบริเวณพระราชวังดุสิต

ที่มา : สำนักพระราชวัง, พระราชวังดุสิต พระที่นั่งวิมานเมฆ. (กรุงเทพฯ : พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต สำนักพระราชวัง, พิมพ์ครั้งที่ 5, 2545) หน้า 60.

▲ พระที่นั่งวิมานเมฆ

ที่มา : สำนักพระราชวัง, พระราชวังคุณิต พระที่นั่งวิมานเมฆ. (กรุงเทพฯ : พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังคุณิต สำนักพระราชวัง, พิมพ์ครั้งที่ 5, 2545) หน้า 65.

▲ พระตำหนักสวนแหง

ที่มา : สำนักพระราชวัง, พระราชวังคุณิต พระที่นั่งวิมานเมฆ. (กรุงเทพฯ : พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังคุณิต สำนักพระราชวัง, พิมพ์ครั้งที่ 5, 2545) หน้า 65.

▲ จวดด้ายขนมปังปิ่งพระตាំងนักสวนหงส์
ที่มา : สำนักพระราชวัง, พระราชวังคุลิต พระที่นั่งวิมานเมฆ. (กรุงเทพฯ : พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังคุลิต สำนักพระราชวัง,
พิมพ์ครั้งที่ 5, 2545) หน้า 42, 43.

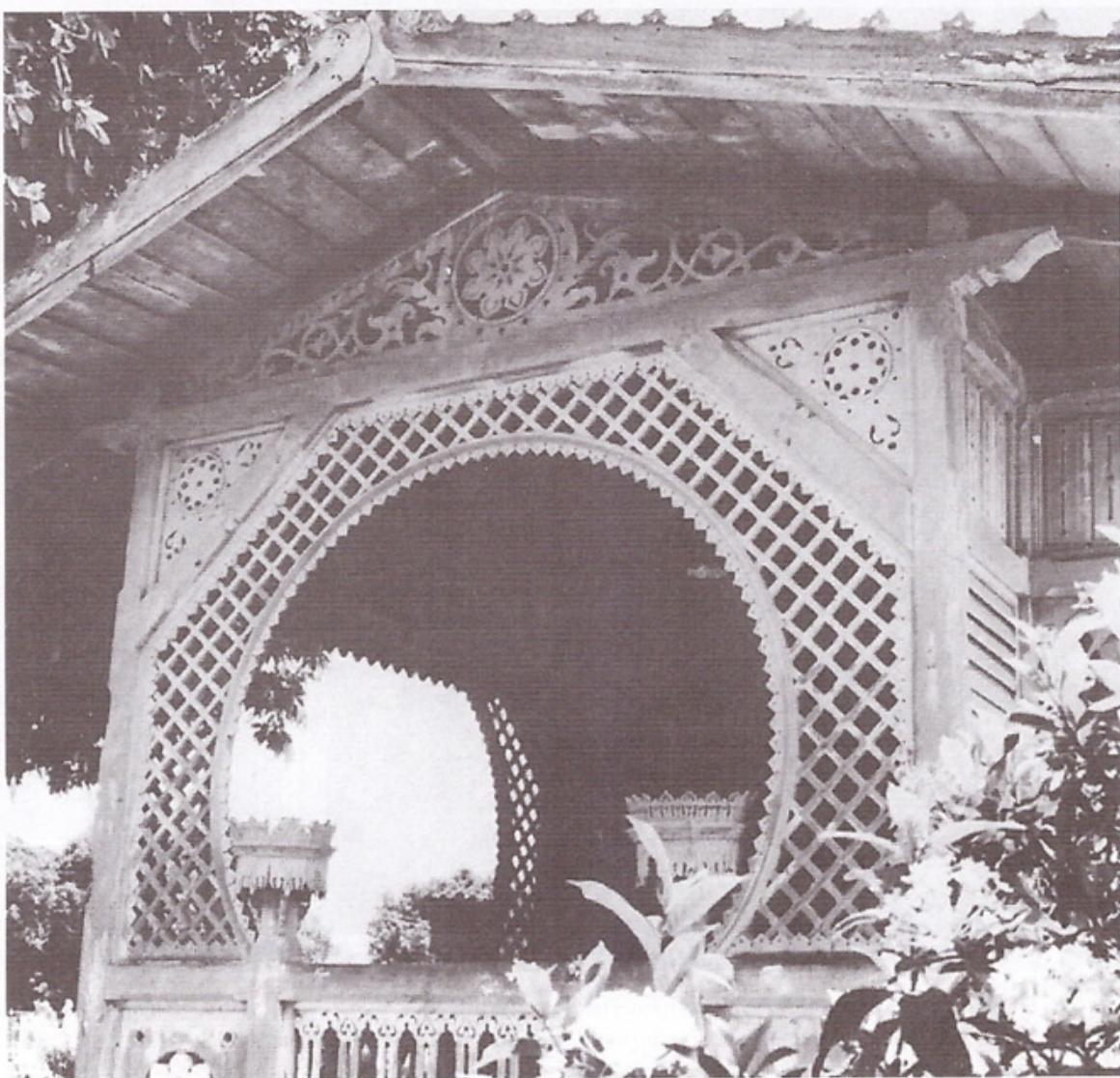

▲ เรือนไม้ 2 ชั้น แบบชนมปังพิช ที่หน้าโรงเรียนชั้งตากอร์ช ผู้งอนบุรี
พื้นมา : น. ณ ปaganā, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโนราณ, 2531) ภาคที่ 160 หน้า 111.

2. กลุ่มภูมิภาค อาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขามปั้งชิงที่อยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ นั้น มีทั้งแบบเรือนไม้ อาคารก่ออิฐถือปูนและแบบอาคารแ贵 แหล่งที่ปรากฏส่วนใหญ่จะเป็นในเมืองที่เป็นศูนย์กลางการปกครอง เมืองที่มีคนบ้านที่รื้อหลังที่อยู่อาศัยของบุคคลสำคัญ แหล่งที่มีชาวต่างชาติอยู่อาศัย แหล่งที่เป็นที่พักผ่อนหรือมีการก่อสร้าง พระราชวังของพระมหากษัตริย์หรือบุคคลสำคัญและแหล่งธุรกิจการค้าที่สำคัญในอดีต โดยมีกลุ่มตัวอย่างอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขามปั้งชิงที่มีอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้

- กลุ่มเรือนขามปั้งชิงในบริเวณพระราชวังบางปะอิน ที่เป็นพระที่นั่งหนักของพระมเหศี และพระเจ้าลูกเชอในรัชกาลที่ 5 อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

- กลุ่มตำหนักในบริเวณเกาะสีชัง กิ่งอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี
- กลุ่มทวีปสังฆ์ ในบริเวณวัดนิเวศธรรมประวัติ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- กลุ่มเรือนเดียว และเรือนแ贵 ริมถนน อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
- กลุ่มพระที่นั่งและเรือนไม้ ในบริเวณพระราชวังสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
- เรือนเดียว เรือนแ貴 หลายแห่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- กลุ่มเรือนเดียว เรือนแแก ในย่านชุมชนชาวจีน อำเภอเมือง จังหวัดตาก เป็นต้น

▲ ศาลาโถง ในบริเวณพระราชวังบางปะอิน
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 132 หน้า 96.

▲ ตัวหนังสือเด็ก ในบริเวณวัดนิเวศธรรมประวัติ อ้าวเกอนางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 114 หน้า 85.

▲ อาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ ในจังหวัดลำปาง ที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบขานมปังชิง
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 135, หน้า 98.

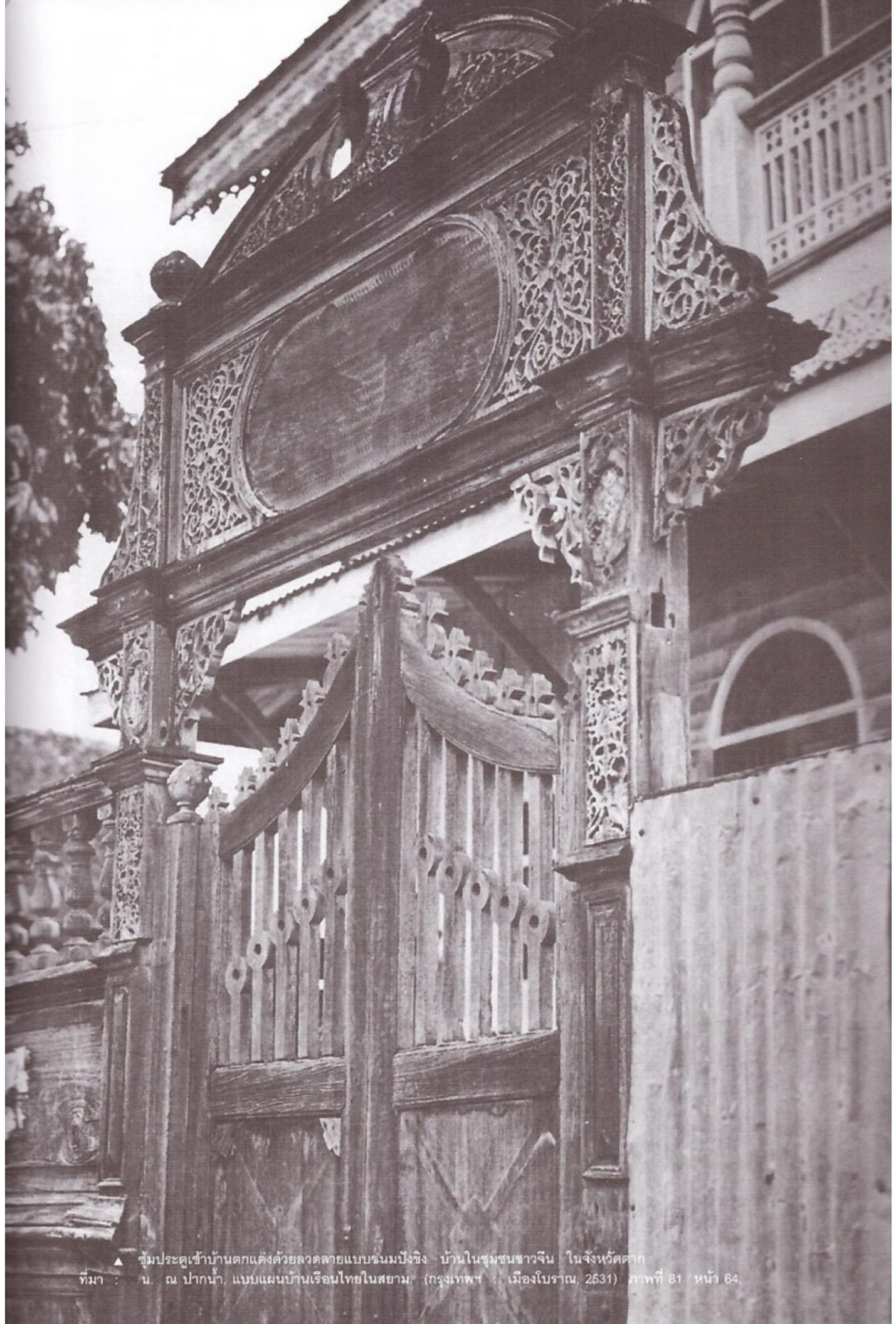
▲ อาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ ในจังหวัดลำปาง ที่มีการตกแต่งด้วยจวักลายแบบขอมเป็งชิง
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาคที่ 137 หน้า 99.

▲ อาคารที่ดอนน่าแพ อ่าเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 173 หน้า 118.

▲ อาคารที่ดกแต่งด้วยลวดลายแบบชนมปัจจิบัน ที่อุนบุรี
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 174 หน้า 118.

▲ ชุมประคุเรewanบ้านตึกแต่งด้วยลวดลายแบบชนมปังซิ่ง บ้านในชุมชนชาวจีน ในจังหวัดตาก

ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 81 หน้า 64.

▲ การตกแต่งด้วยลวดลายไม้ฉลุแบบชนมปังชิง ในตัวหนังต่าง ๆ ของอาคารโรงเรียนธรรมวินัย
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 162 หน้า 112.

▲ ชุมประถุนออกชาน ตกแต่งด้วยลายแบบชนมปังชิง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 204 หน้า 134.

▲ บ้านเรือนที่ตกแต่งด้วยไม้ฉลุลายแบบขนมปังขิงในบริเวณ อำเภอเมือง จังหวัดตาก
ที่มา : น. ณ ปากน้ำ, แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531) ภาพที่ 204 หน้า 134.

อาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังขิงในจันทบุรี

สถาปัตยกรรมในจังหวัดจันทบุรีนั้น มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งในส่วนของสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลตะวันตก แบบที่นิยมกันทั่วไปทั้งในเขตพระนคร และเมืองต่าง ๆ ที่สำคัญ กลุ่มรูปแบบที่เป็นสถาปัตยกรรมไทยแบบประเพณี กลุ่มสถาปัตยกรรมที่เป็นรูปแบบจีน กลุ่มสถาปัตยกรรมที่เป็นรูปแบบตะวันตกแบบสมัยใหม่ และกลุ่มรูปแบบที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังขิง (Ginger bread) ซึ่งกลุ่มอาคารที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังขิง นับว่าเป็นกลุ่มอาคารที่มีความโดดเด่นมากที่สุดของสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจันทบุรีในสมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า "ขนมปังจิง" (Ginger bread) เป็นรื่องของลวดลายชนิดหนึ่งที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในสถาปัตยกรรมแบบวิกตอเรียนกอธิค (Victorian Gothic) ในประเทศอังกฤษ ในสมัยพระนางเจ้าวิกตอเรีย ระหว่างปี พ.ศ. 2380 - 2444 ลวดลายแบบขนมปังจิง เป็นลวดลายที่มีลักษณะหงิกหงอย ขมวด และคดโค้ง หรือเป็นลายกระฉูดกระชิ่ม เหมือนลวดลายดอกไม้พันธุ์พุดกษา ลวดลายของผ้าลูกไม้ หรือลวดลายที่เกิดจากการถักโกร์เช็ต แต่ลวดลายขนมปังจิง แบบดั้งเดิมที่เป็นที่นิยมคือ ลายดอกทิวลิป ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของลวดลายแบบขนมปังจิง

เรื่องไม้แบบขนมปังจิงแพร์ลลายจากอังกฤษสู่ประเทศไทยต่าง ๆ ในทวีปยุโรป โดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศส อิตาลี วิสเซอร์แลนด์ ออสเตรีย และเยอรมันนี และเมืองอังกฤษเองก็มีลักษณะหงิกหงอย ขมวด และฟรังเศส เดินทางมายังดินแดนแถบเอเชีย จึงได้นำรูปแบบลวดลายขนมปังจิง หรืออาคารแบบขนมปังจิงเข้ามาเผยแพร่ตัววาย โดยเฉพาะสยามประเทศได้รับมาอย่างผสมผสานกลมกลืน จนครุภัณฑ์เป็นแบบบ้านเรือนของสยาม และลวดลายรูปแบบนั้น ๆ คือลวดลายของไทย แต่การตกแต่งลวดลายแบบขนมปังจิงก็ไม่มีรูปแบบที่กำหนดตายตัว ขึ้นอยู่กับงาน พื้นที่การตกแต่ง ความต้องการของเจ้าของอาคาร และการออกแบบของช่าง สถาปนิกเป็นหลัก

แต่สำหรับจังหวัดบุรีรัตน์ จากกล่าวได้ว่ากลุ่มรูปแบบอาคาร ที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายขนมปังจิงจะปรากฏมากในเขตพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอแรมสิงห์ เขตตำบลพลิ้ว อำเภอท่าใหม่ และอำเภอชลุง ซึ่งเป็นทั้งแบบเรือนเดียวพักอาศัย เรือนแควรร้านค้า และทุ่งเรือนของพระภิกษุสงฆ์ โดยกลุ่มอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขนมปังจิง จะมีลักษณะที่โดดเด่น ด้วยการใช้ไม้กลุ่มลวดลายประดับตามส่วนต่าง ๆ ของอาคารมากน้อยแตกต่างกันไป

อย่างไรก็ตามอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายขนมปังจิงที่จังหวัดบุรีรัตน์ นอกจากจะมีรูปแบบร่วมสมัยกับที่ปรากฏที่พระนคร ในช่วงระยะเวลาเดียวกันในสมัยรัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 6 แล้ว ลายแบบขนมปังจิงของจังหวัดบุรีรัตน์ มีรูปแบบที่เป็นลักษณะของท้องถิ่น สมพันธ์กับชนนิยมของผู้คน เชื้อชาติ และผู้เชื้อชาติในท้องถิ่น โดยมีลักษณะโดยรวมดังนี้

▲ ภาพเก่าอาคารที่ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังจิงในอดีต พิธีรับເಡືອນພະບາດສມເຕົກພະຈຸລາມເກົ້າເຈົ້າຢູ່ນ້ຳວິມແນ່ນ້າຈັນທຸຽງ

พอสมุดแห่งชาติรัชมังคลากาภิเษก
จันทบี

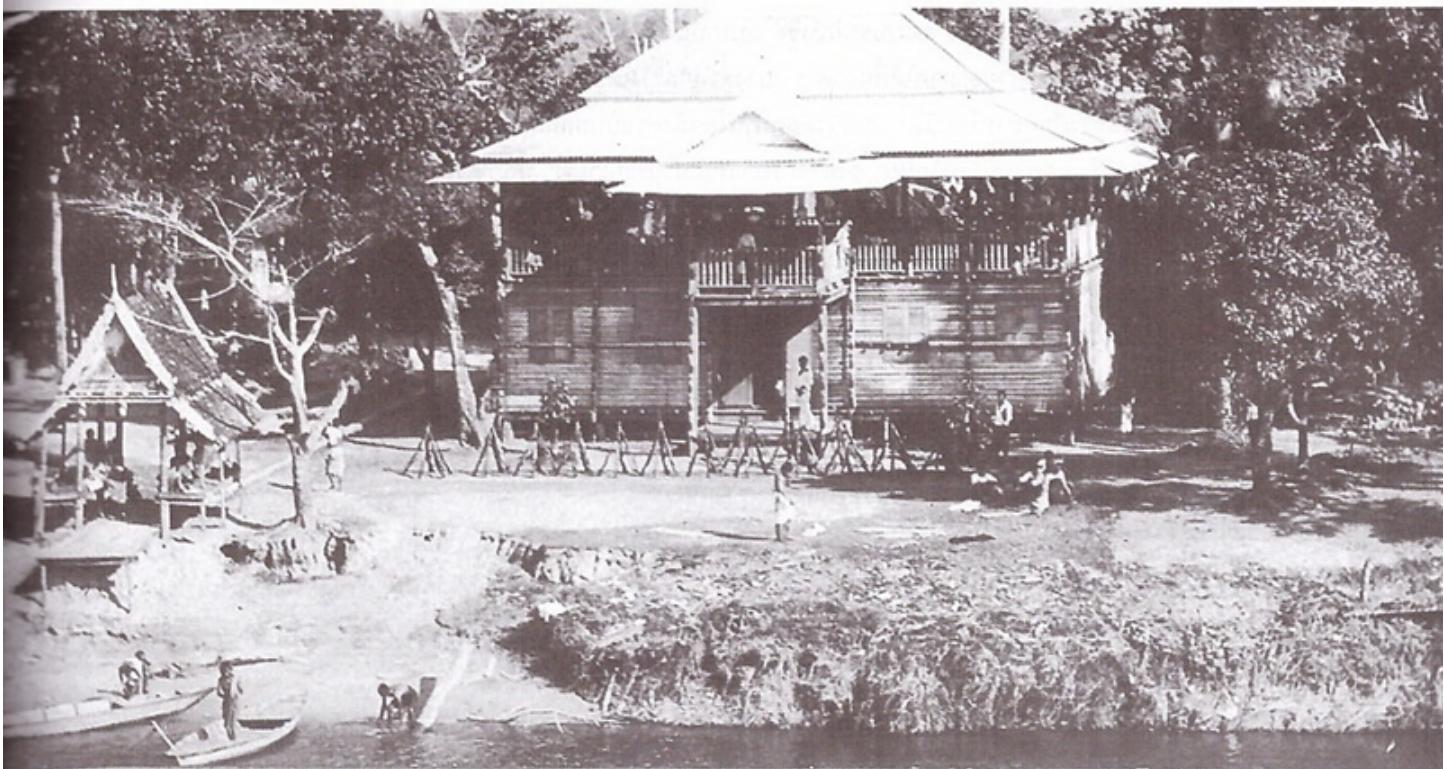
002 ๕๐๒
วันที่ถ่าย ๒๐๐๗ ๒๘/๑/๑

18.

No. (14932) - ๑๓๙๗

Nes ๖๕๕๓-๙๐๑(๙) ๒๐๓๔

▲ ภาพเก่าอาคารที่ตกแต่งด้วยลายขันมปังชิงในอดีต

002
๕๐๒
๙๖-

6.

โรงแรมวิลล์ชินทบุรี

▲ ภาพเก่าอาคารที่ตกแต่งด้วยลายขันมปังชิงในอดีต

▲ ภาพถ่ายอาคารที่ตอกแต่งด้วยลายข่มปังชิงในอดีต

1. อาคารเดิม

อาคารเดิมที่ตอกแต่งด้วยลายข่มปังชิง แบบเป็นเรือนไม้ขนาดใหญ่ สร้างด้วยไม้ 1 - 2 ชั้น ส่วนฐานอาจมีการก่ออ้อถือปูน ทำซ่องระบายน้ำใต้พื้นอาคาร บางส่วนก่อสร้างโดยไม่มีการยกพื้น ด้วยไม้ทั้งแบบมีมุขและแบบไม่มีมุข หลังคาเป็นทรงบันขยายหรือมนิลา แบบจั่วตัดมุม หรือหลังคาแบบผสมผสาน มุงด้วยกระเบื้องวัว บางส่วนอาจเป็นกระเบื้องวินิวัลย์ครี และกระเบื้องไยหิน ซึ่งอาจเป็นการซ่อนในระหบหลัง นอกจากนี้บางส่วนก่อเป็นอาคารที่ชั้นล่างก่ออ้อถือปูนชั้นบนเป็นไม้

เรือนเดิมที่ตอกแต่งด้วยลายข่มปังชิงที่จังหวัดชุมพร มักนิยมสร้างแบบเรือนหน้าดังเหมือนเรือนร้านค้า ถ้าเป็นเรือนขนาดใหญ่จากจะมีมุขแล้ว ยังทำได้ที่ขอตราใต้มุข ซึ่งสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงกล่าวไว้ว่าเรือนของผู้มีบรรดาศักดิ์ จะต้องมีมุขแสดงเกียรติยศ

ส่วนประกอบอื่น ๆ ได้แก่ ประตูที่เป็นประตูแบบบานเทียม และแบบบานคู่เปิดออก ตัวบานประตูเป็นแบบบานลูกฟูกไม้กราดดุน และแบบบานเกล็ดไม้ หน้าต่างเป็นแบบบานคู่เปิดออก ตัวบานเป็นแบบลูกฟูกไม้ และแบบบานเกล็ดไม้ และบางส่วนก่อเป็นหน้าต่างแบบบานกระทุ่งสำหรับเปิดออก มีการทำกันสาดคลุมเหนือบานหน้าต่างและให้ไม้คลุาย หรือที่เรียกว่า "ขنمปังชิง" ประตูบานในส่วนต่างๆ ทั้งส่วนรั้วและบานประดับ อาจมีรายละเอียดอื่น ๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น รูปแบบของลวดลาย การทาสี หรือการยกพื้นปูนส่วนล่างก่อนถึงพื้นชั้นล่างและมีซ่องระบายน้ำอย่างอาคารเป็นต้น

เรือนเดิมที่มีการตกแต่งด้วยลายข่มปังชิงนี้มีทั้งที่เป็นบ้านพักอาศัย โดยเฉพาะบ้านคหบดีผู้มีฐานะต่ำกวีสังคม ศาลาการเบริกขนาดใหญ่ ศาลาดุรุณ และบ้านพักข้าราชการ ซึ่งอาคารเดิมที่ประดับตกแต่ง ด้วยลายข่มปังชิง ที่ปรากฏในจังหวัดจังหวัดชุมพร ได้แก่ อาคารศาลากลางหลังเก่า จำนวน 4 หลัง บ้านพักคลังจังหวัด บ้านพักผู้ช่วยคลังจังหวัด บ้านพักนายทหาร สำนักงานป้ายไม้ บ้านคหบดี จำนวน 6 หลัง อุบลราชธานี ศรีสะเกษ หนองคาย และกาฬสินธุ์ ตั้งภาพตัวอย่าง

▲ อาคารศาลาก่อสร้างหลังเก่า

▼ จวนผู้ว่าราชการจังหวัด

▲ บ้านพักคลังจังหวัด

▼ บ้านพักผู้ช่วยคลังจังหวัด

▲ บ้านพักนายทหาระดับสูงในค่ายทหาร

▲ บ้านมงคลสุข อำเภอท่าใหม่

▼ บ้าน 2 ชั้น ตกแต่งด้วยลายขนมปังวิ้ง
ใกล้ใบสีร์คิริสต์ อำเภอเมือง

▲ เรียกกันว่าบ้านงคูลฝรั่งเศส อำเภอเมือง

▼ บ้านมูสุรุ อำเภอเมือง

▲ วิหารฯคุรุມุขวัดพลับ

▼ ศาลาการเปรียญวัดวันนเยวนน จำเนาเชียง

▲ อาคารโรงเรียนนักธรรม วัดไผ่ล้อม จังหวัดเมือง

▼ ภูริสังฆ์ วัดไผ่ล้อม จังหวัดเมือง

2. อาคารແຕວ

ສໍາຮັບອາຄາຣແຕວຈາກລ່າງໄດ້ວ່າມີທັງສ່ວນທີ່ເປັນຕົກແດວ ແລະທີ່ເປັນເຮືອນແດວ ມີທັງແບບຫັ້ນເດີຍແລະແບບ 2 ຂັ້ນ ລັດຄາ
ທະບັນຫຍາ ໃນກຽນທີ່ເປັນອາຄາຣກ່ອອື່ງດືອປຸນມັກຈະມີຢູ່ແບບທີ່ໄດ້ຮັບອິຫຼພລແບບຕະວັນທຳ ເຊັ່ນ ກາຣທຳປະຕູແບບຫັ້ນໂດັ່ງ ແລະ
ມີກາຣທຳລວດລາຍໄຟຂຸລາຍແບບຂານມັປັງຈີງ ຕກແຕ່ງບໍລິເວນຫຼຸ່ມໂດັ່ງ ແຕ່ໃນກຽນທີ່ຂອງອາຄາຣແຕວທີ່ສ້າງດ້ວຍໄມ້ທີ່ເຮືອກວ່າ ເຮືອນແດວ
ນັ້ນ ຈະນີ້ມີທຳແຕ່ງດ້ວຍລວດລາຍແບບຂານມັປັງຈີງໃນສ່ວນຕ່າງໆ ມາກກວ່າ ເຊັ່ນ ຕກແຕ່ງທີ່ຜົນສ່ວນນີ້ໄຟໄໝຕານ ຕກແຕ່ງເປັນ
ຂອງຮະບາຍອາຄາເໜືອປະຕູແລະຕກແຕ່ງເປັນບານປະຕູ

ໃນສ່ວນຂອງເຮືອນແດວ 2 ຂັ້ນ ທີ່ສ່ວນນີ້ເປັນຮະເບີ່ງ ໄດ້ມີກາຣໃຫ້ໄຟຂຸລາຍແບບຂານມັປັງຈີງເປັນຮ້າວະເບີ່ງນັ້ນ ຕກແຕ່ງເປັນ
ທີ່ຄ້າຍັນໄຟ້ຂ້າຍຄາ ຕກແຕ່ງເປັນຮະບາຍຫຼືແຜງຄົ້ນຕິດຕຽງຂ້າຍຄາ

ໄຟຂຸລາຍແບບຂານມັປັງຈີງທີ່ປະກູງໃນອາຄາຣຕ່າງໆ ທີ່ຈັນທຸງທັງໃນສ່ວນຂອງເຮືອນເດີຍທີ່ເປັນອາຄາຣໄຟ້ ອາຄາຣ
ກ່ອອື່ງດືອປຸນ ແລະອາຄາຣແຕວທັງແບບຕົກແດວແລະເຮືອນແດວນັ້ນ ລວດລາຍຂານມັປັງຈີງມີທັງແບບທີ່ເປັນລວດລາຍແນວຕັ້ງ ຕ່ອ
ປະກອບດ້ວຍໄມ້ 2 - 3 ແຜ່ນເປັນ 1 ລາຍ ໂດຍເປັນແບບລາຍຫ້າໆ ກັນ ແລະແບບລາຍຕາມແນວນອນ ຈຶ່ງກ່າວກັນວ່າໄຟຂຸລາຍ
ຕາມແນວຕັ້ງສ່ວນໜຶ່ງຈາກເປັນໄຟຂຸລາຍທີ່ສົມຈາກກຸງເຫັນ ແຕ່ສ່ວນໃໝ່ເປັນຫ່າງໄຟໃນພື້ນທີ່ຈັນທຸງ ສໍາຮັບໄຟຂຸລາຍຕາມ
ແນວນອນທີ່ມີກາຣແກະສັກເສດຖາກມົກລົງ ມີຄວາມໜານບາງຂອງລວດລາຍນັ້ນ ສ່ວນໃໝ່ຈະເປັນຫ່າງໄຟໃນທົ່ວດິນ ໂດຍເພາະ
ກາຣແກະສັກຂອງຫ່າງເຂົ້າສາຍ່າງວຸນ ທັກລ່າກັນວ່າຫ່າງຄູນນັ້ນ ນັບເປັນຫ່າງໄຟຟື້ມືດີຂອງຈັນທຸງ

ອາຄາຣທີ່ຕກແຕ່ງດ້ວຍລວດລາຍແບບຂານມັປັງຈີງ ຈຶ່ງນັບເປັນອາຄາຣທີ່ໄດ້ຮັບອິຫຼພລຕະວັນທຳທີ່ແພ່ເຂົ້າມາໃນສຍານ ໃນສັຍ
ຮັກກາລທີ່ 5 ແລະສັມຍັງຮັກກາລທີ່ 6 ທັງໃນພຣະນົມ ແລະເມືອງສຸນຍົກລາງກາຣປົກປອງທີ່ສໍາຄັງ ໂດຍເພາະມະຫາລເທິກີນບາດ
ໂດຍເປັນທີ່ນີ້ມີກັນອ່າຍ່ານໃນກຸ່ມອາຄາຣນ້ານພັກທັບດ້ວຍສາຍານ ແລະແມ່ແຕ່ອາຄາຣແຕວທີ່ເປັນເຮືອນຮ້ານດ້າ ຈຶ່ງລວດລາຍ
ຂານມັປັງຈີງນີ້ເຂົ້າກັນບຸຄືລົກຂະໜະຄວາມໜ່າງປະຕິຫຼູດຕັດແປງຂອງຫ່າງສາຍານທີ່ຂອບທັກແຕ່ງໃນຮາຍລະເອີດ ມີຄວາມ
ປະປິດຮັງຈາກ ແລະກະຈຸ່ມກະຈຸ່ມ ມີລັກຂະໜະຂອງກາຣຕກແຕ່ງທີ່ຮ່າງເງິນເສມກັນທ່ວງທ່າ ຂອງກາຣເປັນເຮືອນພັກອາຄີຍ ຫຼືອ
ເຮືອທີ່ໄຟຈັນອື່ນໆ ຖ້າທີ່ມີຄຸນຄ່າສົມກັນເປັນເຮືອນຂອງຜູ້ມື້ງຮູນະແລະນີ້ສັນຍາທຳນາຄວາມນານ

ທີ່ສໍາຄັງຂອງອາຄາຣນ້ານເຮືອນສ່ວນໃໝ່ທີ່ຕກແຕ່ງດ້ວຍລວດລາຍແບບຂານມັປັງຈີງຈະເປັນທີ່ນີ້ມີກັນອ່າຍ່ານໃນສຍານ
ເຫຼືອຫຼົງກົງ ໂດຍເພາະອາຄາຣນ້ານເຮືອນເປັນທັນປ່ານອກສູນະທຳເຫຼືອຫຼົງກົງໃຈ້ປະກາຣ໌ນີ້ ເຊັ່ນຈັນທຸງເຈັ້ນນັບເປັນເຝື້ອ ທີ່ມີ
ຄວາມສໍາຄັງນາມແດ່ອດີດໃນດ້ານເຫຼືອຫຼົງກົງ ມີພ້ອດ້າວານີ້ ສາຍານແລະສາວຈີນອູ່ເປັນຈຳນວນນາກ ອວມທັງຫຼຸນນາງ ຂ້າຮາກກາຣ
ຮະດັບສູງ ທ່ານໄ້ອາຄາຣທີ່ຕກແຕ່ງດ້ວຍຂານມັປັງຈີງທີ່ຈັນທຸງນັ້ນ ປະກູງເປັນຈຳນວນນາກ ເມື່ອເທືບເດີຍກັນເມື່ອອື່ນໃນລັກຄະນະ
ເກີນເດີຍກັນ ໂດຍລວດລາຍຂານມັປັງຈີງທີ່ປະກູງໃນກາຣຕກແຕ່ງບ້ານເຮືອນພັກອາຄີຍ ອາຄາຣສະຖານທີ່ກ່າວກາຣ ບ້ານພັກຫ້າກ່າວກາຣ
ຖຸກສິງສົງ ແລະເຮືອນແຕວທີ່ຈັນທຸງຈະປະກູງໃນຫ່າງປລາຍສັມຍັງຮັກກາລທີ່ 5 ແລະມີມາກໃນສັມຍັງຮັກກາລທີ່ 6 ແລະປະກູງອູ່
ປະປາຍໃນຫ່າງດັ່ງຕົ້ນຮັກກາລທີ່ 7

▲ ອາຄາຣທີ່ມີລັກຂະໜະແບບເຮືອນແຕວ ບໍລິເວນທ່ານລວງ

▲ เรือนไม้ที่มีลักษณะแบบเรือนແດວ ในเขตตำบลท่าหัวลง อำเภอเมือง

▼ เรือนไม้ที่มีลักษณะแบบเรือนແດວในเขตตำบลหล้าว อำเภอแม่ล้มสิงห์

▲ เรือนไม้ที่มีลักษณะแบบเรือนแคว ในเขตตำบลท่าหนหลวง อำเภอเมือง

ตึกแคนในเขตตำบลท่าหนหลวง อำเภอเมือง

การศึกษาลวดลายแบบขนมปังชิงในจันทบุรี

กลุ่มอาคารที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิงในจันทบุรี จะปรากฏในเขตพื้นที่อยู่ต่ำเมือง ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคกลางและสิ่งที่ ไม่สามารถอ่านได้ แต่เป็นลักษณะที่มีความซับซ้อน สวยงาม โดดเด่น ให้ความรู้สึกที่สง่างาม ประดิษฐ์ตกแต่งด้วยลวดลายแบบขนมปังชิงจะเป็นห้องแบบอาคารเดียว 1 - 2 ชั้น ก่อสร้างด้วยไม้หรือเป็นอาคารแบบก่ออิฐถือปูนและชั้นบนเป็นไม้ และในกลุ่มอาคารแต่ห้องแบบที่สร้างด้วยการก่ออิฐถือปูน และแบบเรือนแก้วไม้

ตำแหน่งของอาคารที่มีการตกแต่ง

การประดับอาคารด้วยลวดลายแบบขนมปังชิง (Ginger bread) ที่ปรากฏในจันทบุรี จะนิยมประดับอยู่ตามส่วนต่างๆ ของอาคาร โดยลวดลายแบบขนมปังชิง เป็นการตกแต่งที่เน้นความสวยงาม ประดิษฐ์ตกแต่งด้วยการเป็นหลัก แต่ขณะเดียวกันลวดลายที่มีความสวยงามนั้นก็สามารถสนองประยุคชนให้สอยได้บางส่วน เช่น การช่วยให้แสงคอมผ่านเข้าภายในห้องของตัวอาคาร การทำหน้าที่เป็นที่บังแสง ด้วยครีบติดชายคา และการเป็นช่องระบายอากาศ เพื่อให้ไปร์โล่งเป็นต้น ทั้งนี้ลวดลายแบบขนมปังชิงนิยมประดับตกแต่งในส่วนตำแหน่งต่าง ๆ ของอาคาร ดังนี้

1.ช่องระบายอากาศ เป็นลวดลายขนมปังชิง ที่ติดตั้งในตำแหน่งเหนือบานประตู อาจมีห้องแบบครึ่งวงโค้ง และแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นแนวราบทคลุมบานประตู ในแต่ละช่อง

▲ ลวดลายขนมปังชิงที่ติดตั้งในตำแหน่งเหนือประตู

▲ គ្រឿងលាយខ្មែរប៉ាងឱងទិន្នន័យនៃបន្ទប់ប្រចាំ

▲ គ្រឿងលាយខ្មែរប៉ាងឱងទិន្នន័យនៃបន្ទប់ប្រចាំ

2.บริเวณคอสอง เป็นลวดลายขานมปังจิงที่ติดตั้งในแนวฝาผนัง ส่วนที่ต่อติดกับฝ้าเพดาน ซึ่งอาจมีทั้งแบบลวดลายแนวอน และแบบแนวตั้ง

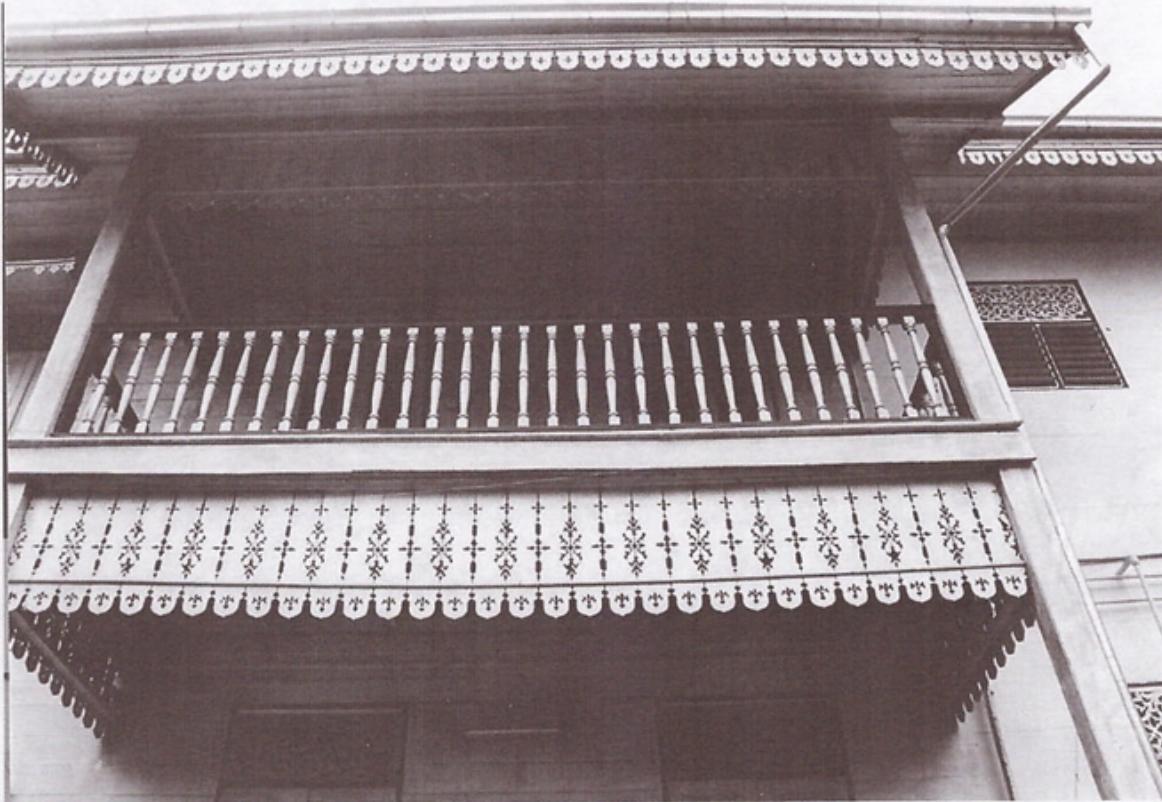

▲ ลวดลายแบบขานมปังจิงที่ติดตั้งบริเวณคอสอง ศาลาจตุรมาฆ วัดแพลับ

▲ ลวดลายแบบขานมปังจิงที่ติดตั้งบริเวณคอสอง

3. ครึ่งระนาຍได้พื้น เป็นลวดลายแบบขัมปงชิงที่ประดับตกแต่งบริเวณได้พื้นของชั้นบน ร่องชั้นบน ร่องในครึ่งนี้ของครึ่งระนาຍ ได้พื้นในอาคารที่มีความสำคัญจะเป็นครึ่งระนายขนาดใหญ่ ชั้ดเจน มักเป็นลวดลายขัมปงชิงในแนวตั้ง

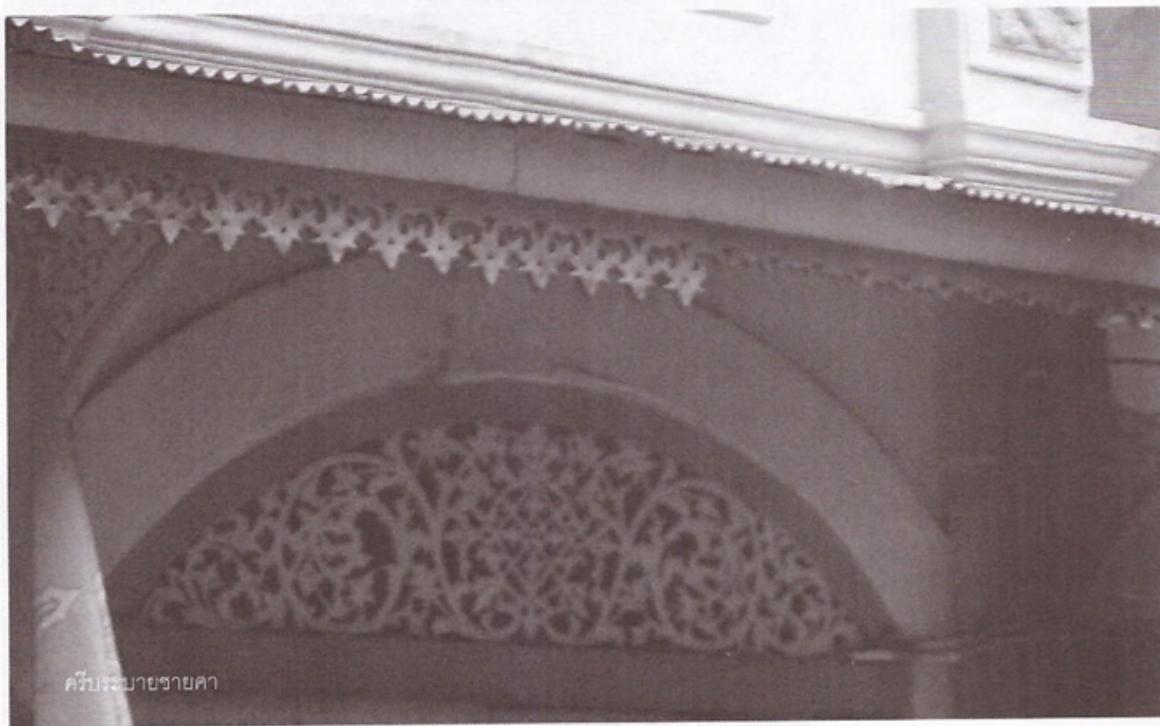

▲ ครึ่งระนาຍได้พื้น จวนผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

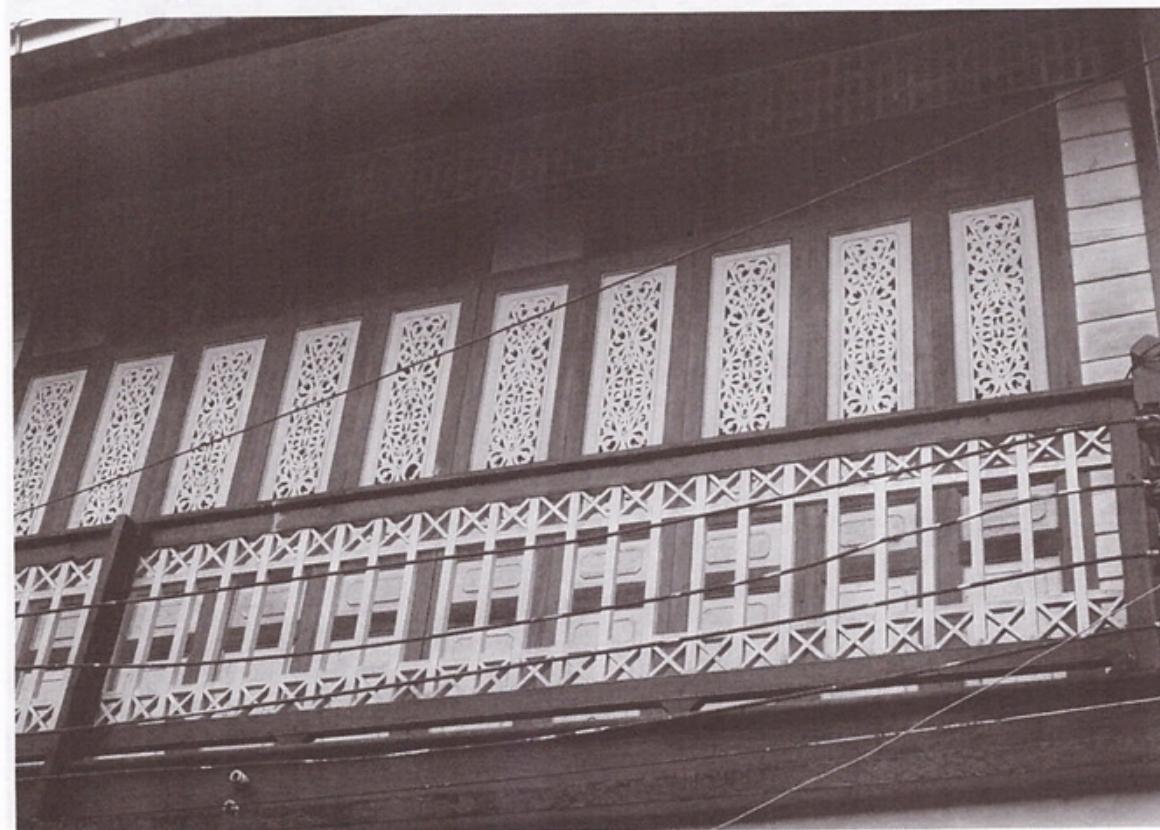

▲ ครึ่งระนาຍได้พื้น บ้านมนูฐา

4. ครึ่งระนาบชายคา เป็นลวดลายแบบขนมปังจิงที่ประดับตกแต่งบริเวณขอบชายคา ทั้งส่วนที่เป็นแนวตรงและแนวเฉียง ซึ่งครึ่งระนาบส่วนนี้จะเป็นลายขนาดเล็ก เป็นหลัก เป็นลายแนวตั้งและแนวนอน โดยส่วนใหญ่นิยมลายในแนวนอน

5.บานประตู เป็นลวดลายแบบขนมปังจิงที่ถูกนำมาประดับตกแต่งในส่วนที่เป็นบานประตูโดยเฉพาะบานประตูแบบพี้ยม และแบบ 2 บานคู่ และนิยมติดตั้งเฉพาะช่วงบันของบาน

▲ ลวดลายแบบขนมปังจิงที่ตกแต่งบานประตูบานพี้ยม

6. บานประตูบานเตี้ย / ประตูเตี้ย เป็นลวดลายแบบชานมปังซิง ที่ตอกแต่งบานประตูแบบสองบานคู่ ซึ่งอาจเป็นประตูแบบประตูเตี้ย สูงเพียงครึ่งของประตูจริง โดยติดตั้งรั้อนห้างนอกประตูจริง หรือเป็นประตูเตี้ยติดตั้งที่ระเบียงก่อนเข้าอาคาร

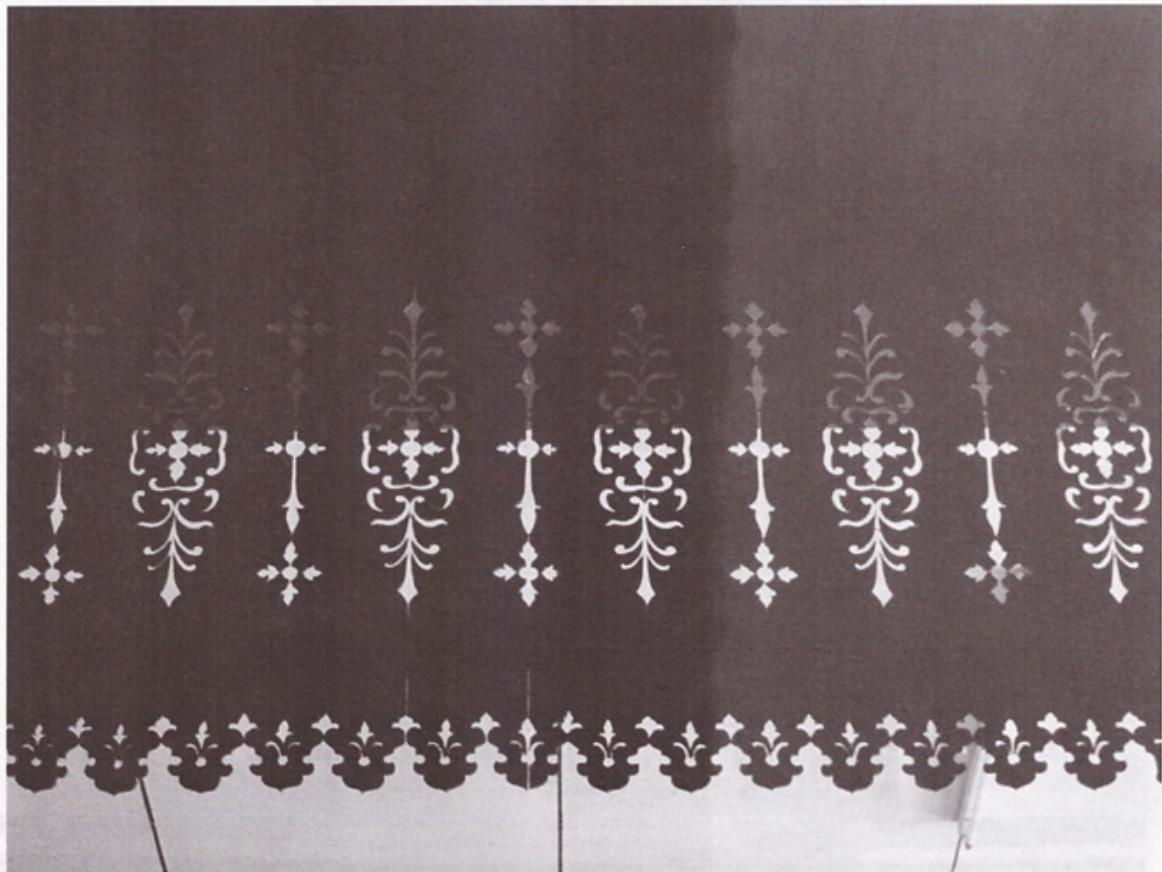

▲ ประตูบานเตี้ยตอกแต่งด้วยลวดลายแบบชานมปังซิง อุปใบสอดวัดในญี่ปุ่น

▲ ประตูบานเดี่ยว ทุ่งสิงห์วัดดวนยาภูน

7. ครึ่งระนายใต้ฝ้า เป็นลวดลายขั้นมปังชิงประดับตกแต่งเป็นระนายใต้ฝ้าเพดาน ภายในของอาคารบ้านเรือน นิยมทำลายแนวตั้ง

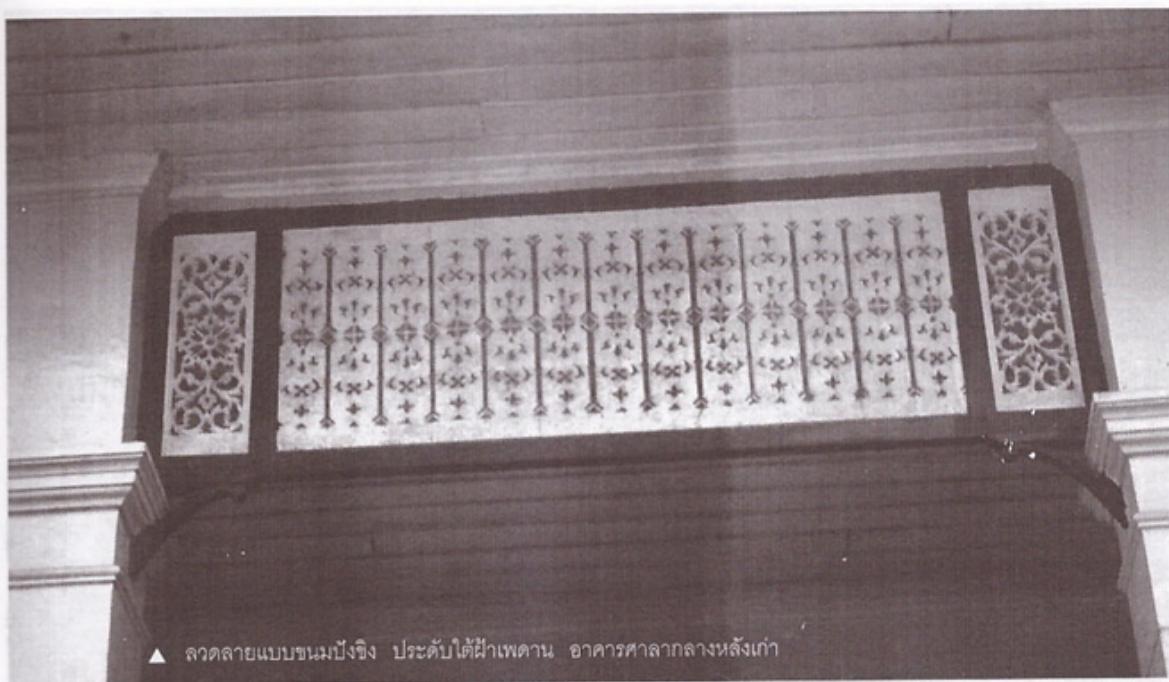

▲ ประตูบานเดี่ยวตอกแต่งด้วยลวดลายแบบขั้นมปังชิง อุบลราชธานี

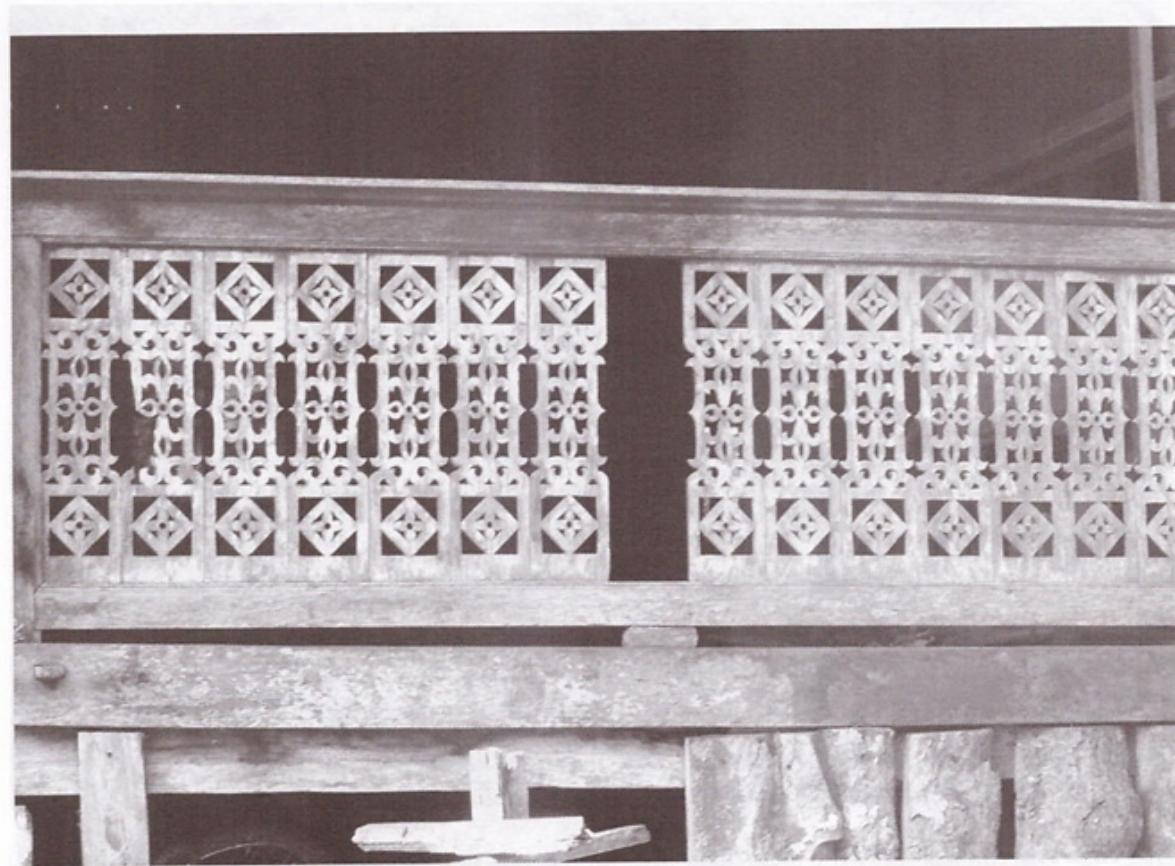
8. ครึ่งระนาบายชาຍคากันสาดหน้าต่าง เป็นลวดลายขานมปังชิงขนาดค่อนข้างเล็ก ติดตามขอบชาຍคากันสาดเหนือบานหน้าต่าง ซึ่งซุ้มกันสาดเหนือบานหน้าต่าง จะเป็นการทำในลักษณะของบ้านเรือนคนบดี หรือบุคคลที่มีความสำคัญ

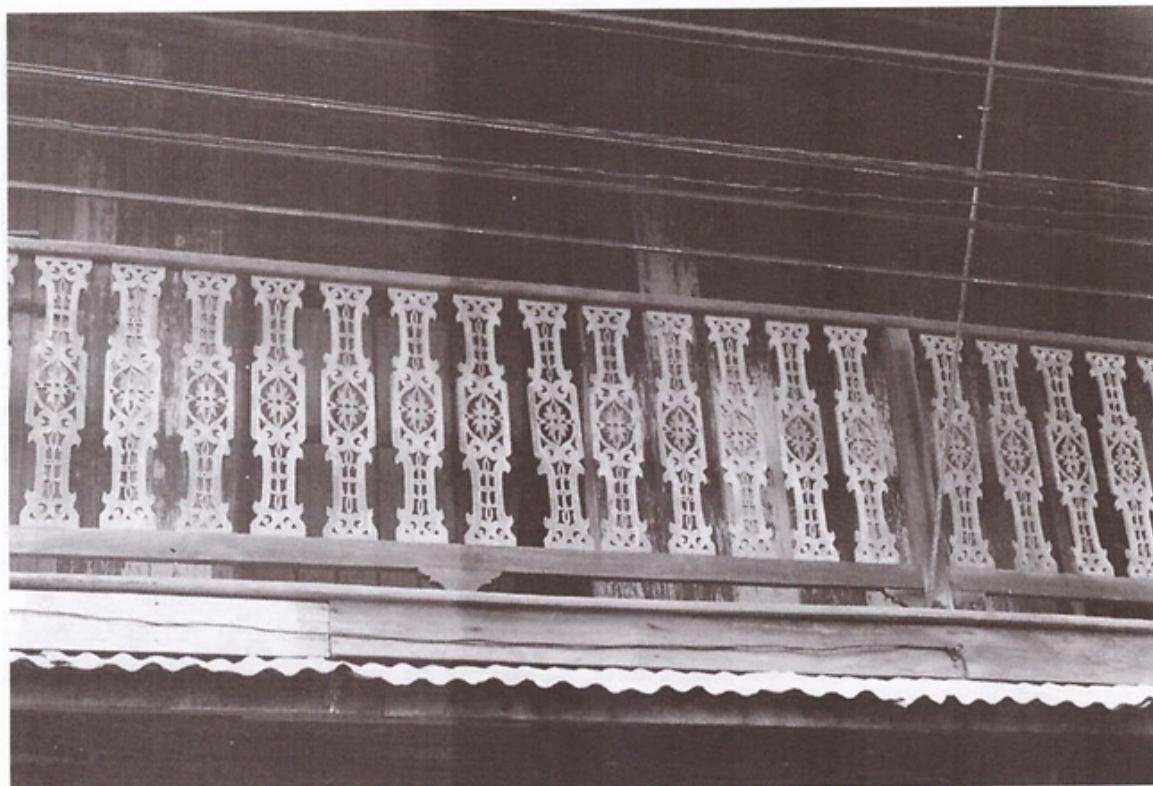
▲ ครึ่งระนาบายชาຍคากันสาดหน้าต่างบานยາວ งานผู้ว่าราชการจังหวัด

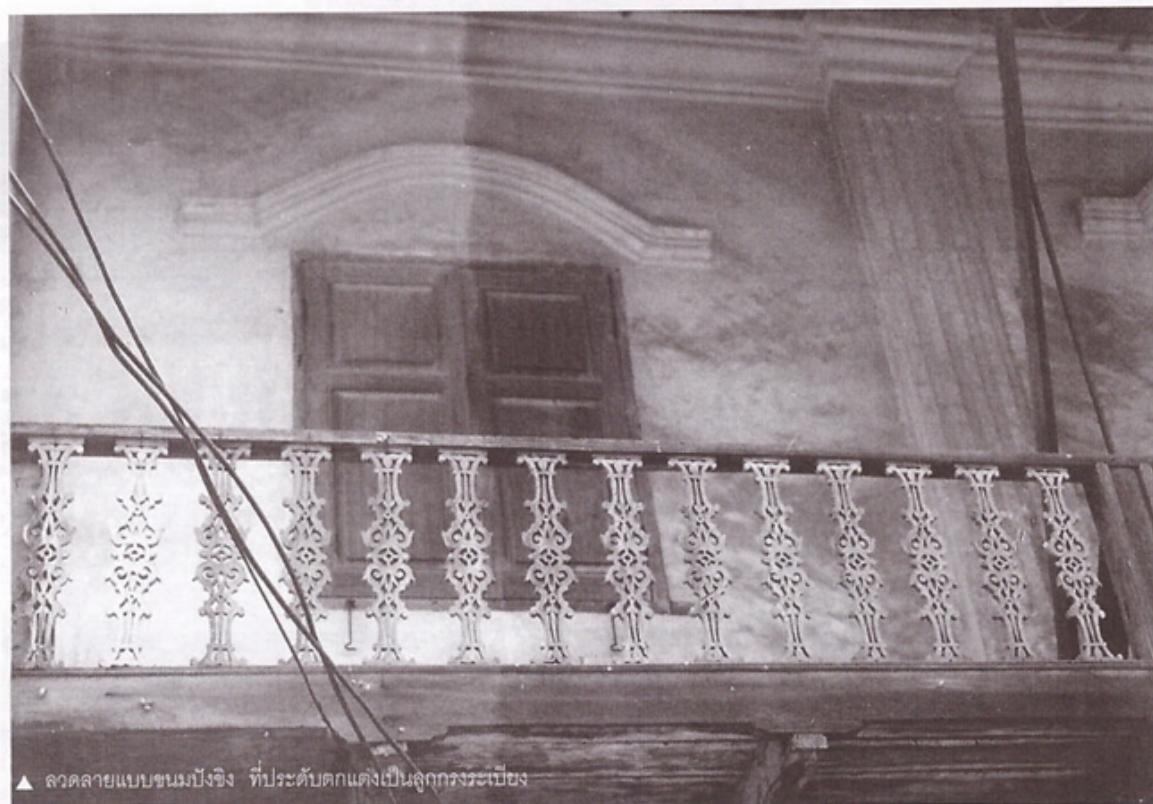
9.ลูกกรงเป็นลวดลายแบบขานมปังชิงที่นำมาประดับตกแต่งเป็นลูกกรงระเบียงทั้งแบบที่ต่อติดเป็นแผง และแบบติดแยกจากกันโดยเด่นชัดของระหว่างแผ่น นิยมใช้ทั้งส่วนภายในอาคารและลูกกรงระเบียงด้านนอกอาคาร

▲ ลวดลายแบบขานมปังชิง ที่ประดับตกแต่งเป็นลูกกรงระเบียง

▲ ลวดลายแบบขานมปังชิง ที่ประดับตกแต่งเป็นลูกกรงระเบียง

▲ ลวดลายแบบขานมปังชิง ที่ประดับตกแต่งเป็นลูกกรงระเบียง

10. เท้าแขนหรือค้ายัน เป็นลวดลายขานมปังชิงที่ประดับตกแต่งและติดตั้งเป็นเท้าแขน หรือค้ายัน ระหว่างฝาผนังกับชายคา

▲ ลวดลายแบบขานมปังชิง ที่ประดับตกแต่งเป็นลูกกรงระเบียง

▲ ลวดลายแบบบ้านมีปั้งชิง ที่ประดับตกแต่งเป็นเท้าแขนรูปสี่เหลี่ยม เรือนແກวนบริเวณท่าหลวง

▲ ลวดลายแบบบ้านมีปั้งชิง ที่ประดับตกแต่งเป็นเท้าแขนรูปสามเหลี่ยมวงโค้ง อาคารตึกແກวนบริเวณท่าหลวง

11. มุนได้จั่ว เป็นลวดลายขnamปังชิงที่ประดับตกแต่ง บริเวณมุนได้จั่วส่วนหน้าของอาคาร ซึ่งการตกแต่งแบบนี้จะใช้กับเรือนที่มีความสวยงาม บ้านเรือนคหบดี หรืออาคารที่มีความสำคัญ

▲ ลวดลายแบบขnamปังชิง ที่ตกแต่งบริเวณมุนได้จั่ว อาคารบ้านพักนายทหารในค่ายทหาร

ลักษณะของลวดลายแบบขนมปังชิง

ลักษณะของลวดลายแบบขนมปังชิง คือ การจัดวาง ออกแบบลวดลายให้สัมพันธ์กับวัสดุซึ่งคือแผ่นไม้ สัมพันธ์กับเทคนิคการทำคือการแกะ ลอก ฉลุ และสัมพันธ์กับบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ที่ประดับตกแต่ง ได้แก่ช่องระบายอากาศ บานประตู พื้นที่ห้องโถงเหนือบานประตูพื้นที่ห้องโถงเหนือบานหน้าต่าง เท้าแขนและลูกกรงระเบียง เป็นต้น ซึ่งลักษณะลวดลายแบบขนมปังชิงสามารถจัดแบ่งกลุ่มได้ดังนี้

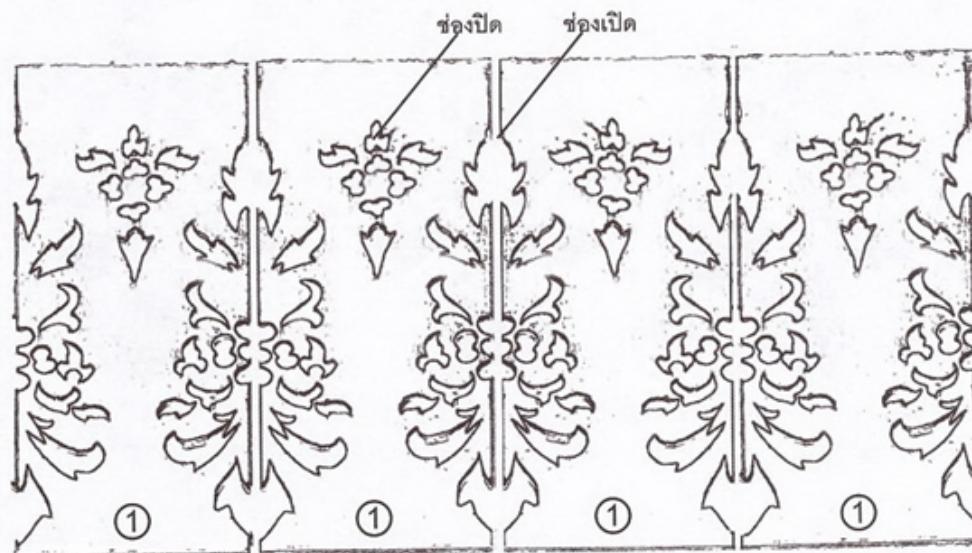
1. ลายแนวตั้ง เป็นการทำลวดลายฉลุไม้แบบขนมปังชิงในแนวตั้ง โดยลายในแนวตั้งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1.1 ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นคู่และ 2 แผ่นสลับ โดยเป็นการทำลวดลายขนมปังชิงตามแนวตั้ง โดยตัวลายจะประกอบด้วยแผ่นไม้ 2 แผ่นเหมือนกัน เรียงต่อกันจึงจะได้ 1 แบบลายและแบบ 2 แผ่น 2 แบบวางสลับกัน และรูปแบบของลวดลายเกิดจากช่องเปิดของแผ่นไม้แต่ละชั้นและช่องว่างที่เป็นลายฉลุปิดและจะเรียงแผ่นเข้ากันตลอดแนว หรืออาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ว่างจะปรากฏให้เห็นเป็นลักษณะของลวดลาย ซึ่งอาจมีส่วนฉลุลายน้อยกว่าตัวพื้น และนิยมฉลุเป็นช่องเป็นลายในพื้นที่เล็ก ๆ โดยประกอบกันเข้าเป็นรูปแบบของลวดลายที่เหมาะสม และสวยงามแตกต่างกันไป

ลวดลายฉลุแบบ 2 แผ่นต่อกันตามแนวตั้งนี้ ใช้ในการตกแต่งด้วยอาคารทั้งแบบเรือนเดี่ยวและอาคารแฝด โดยนิยมตกแต่งตามส่วนต่าง ๆ คือ

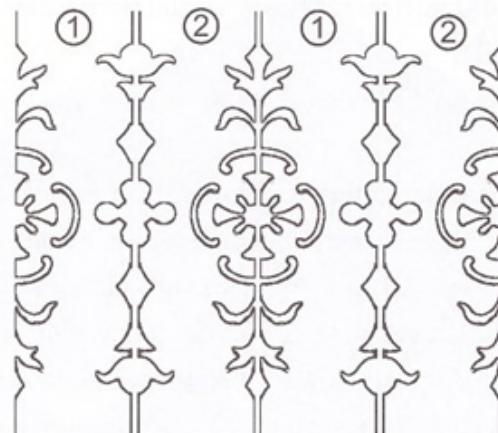
- เป็นครึ่งระบายตกแต่งได้ทั้งขั้นบน
- เป็นช่องระบายอากาศบริเวณคอสอง

ในกรณีที่ลายแนวตั้งใช้ในการตกแต่ง เป็นครึ่งระบายชายคานหรือได้ทั้งขั้นบน ตรงบริเวณส่วนปลายของไม้ จะมีการออกแบบด้วยลักษณะของชายขอบลาย หรือขอบไม้ข้องแต่ละแผ่น เป็นลักษณะแบบเชิงชาย หรือส่วนจบของลาย ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ไม่ใช่แนวตัดตรง หากแต่จะเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ เช่น ลายหยดน้ำ ลายขอนมนโค้ง ขอบรูปหัวใจ ขอบดอกจิก ซึ่งขอบลายในลักษณะนี้จะใช้ติดตั้งเฉพาะส่วนที่เป็นครึ่งระบายเท่านั้น แต่ในกรณีที่เป็นลายแนวตั้งที่ติดตั้งบริเวณคอสองจะไม่มีการฉลุตัดขอบลายในลักษณะดังกล่าว เพราะแผ่นไม้ที่ฉลุลาย จะต่อ กันฝาเรือน หรือส่วนของผนัง หรือฝาเรือน

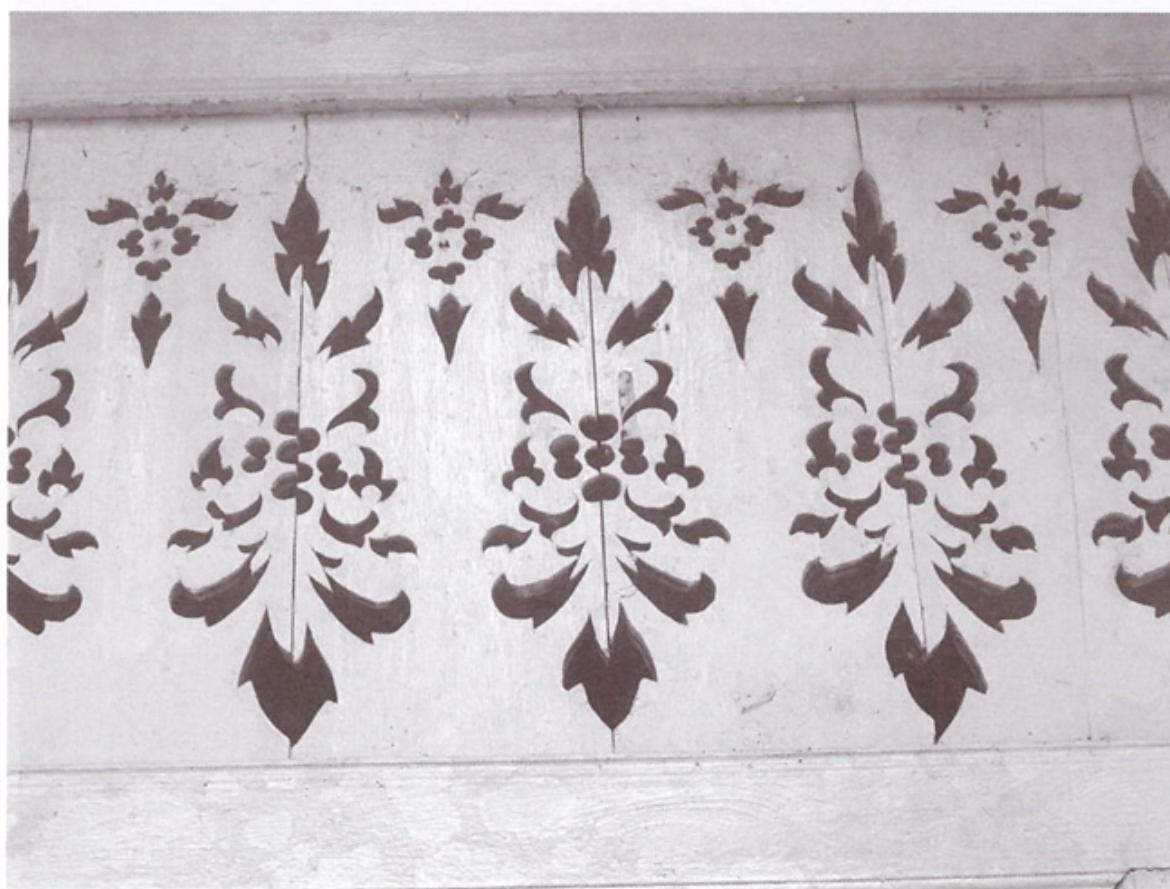

แสดงลายแนวตั้ง แบบ 2 แผ่นคู่ ข้างขวาเหมือนกัน

1.2 ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นสลับ เป็นการทำลายขามปั้นริบตามแนวตั้งเข่นกัน แต่ตัวลายของแผ่นนี้จะเป็น 2 แผ่น 2 แบบ ที่มีการออกแบบซึ่งเปิด แต่ละข้างซ้าย - ขวาต่างกัน และนำมาจัดเรียงสลับกันระหว่าง ซึ่งจะทำให้ได้ลวดลายที่มีลายคั่นกลาง

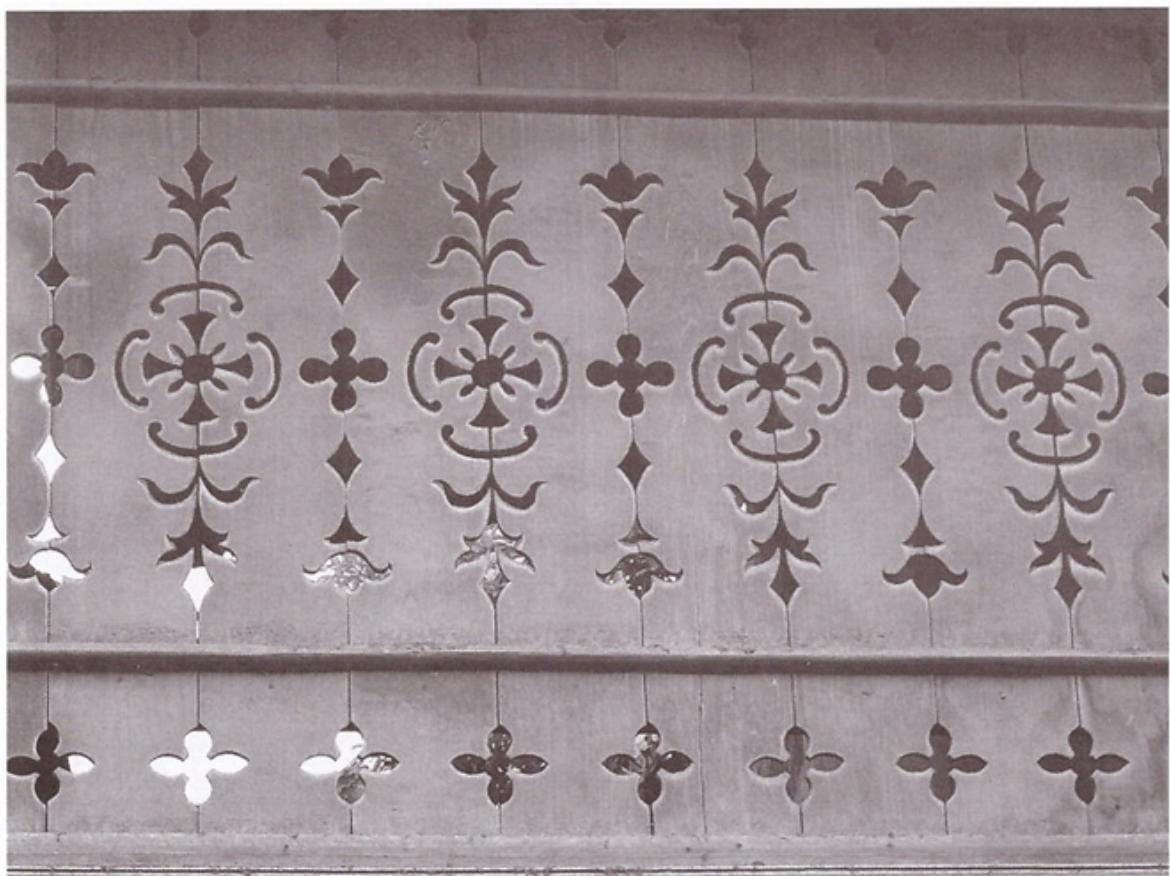
แสดงลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นสลับข้ายขวาต่างกัน

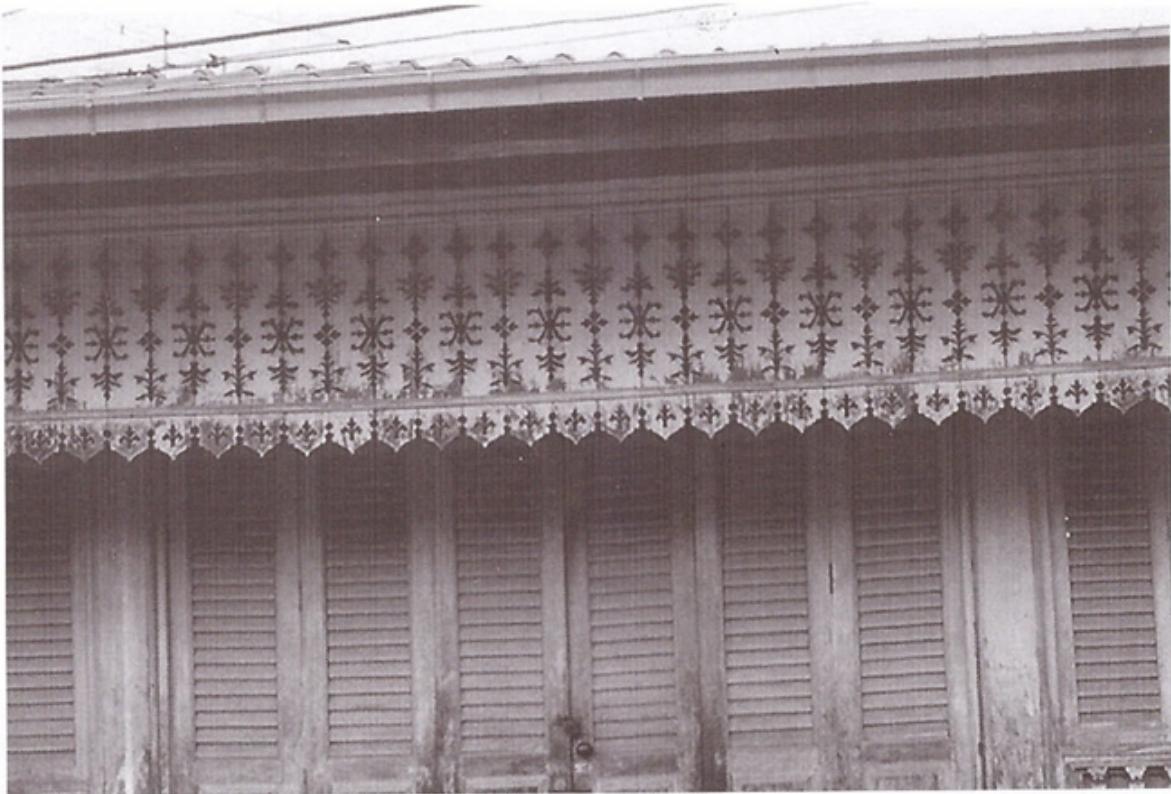
▲ ลวดลายแบบขามปั้นริบ ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นคู่ข้ายขวาเหมือนกัน

▲ ลวดลายแบบขานมปังจิง ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นคู่ข้ายขวาต่างกันหรือแบบ 2 แผ่นสลับ

▲ ลวดลายแบบขานมปังจิง ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นสลับ

▲ จวดลายแบบบานมปังชิง ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นสลับ

▲ จวดลายแบบบานมปังชิง ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นสลับ

▲ ลวดลายแบบขานมปังจิง ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นคู่ข้ายาวเหมือนกัน

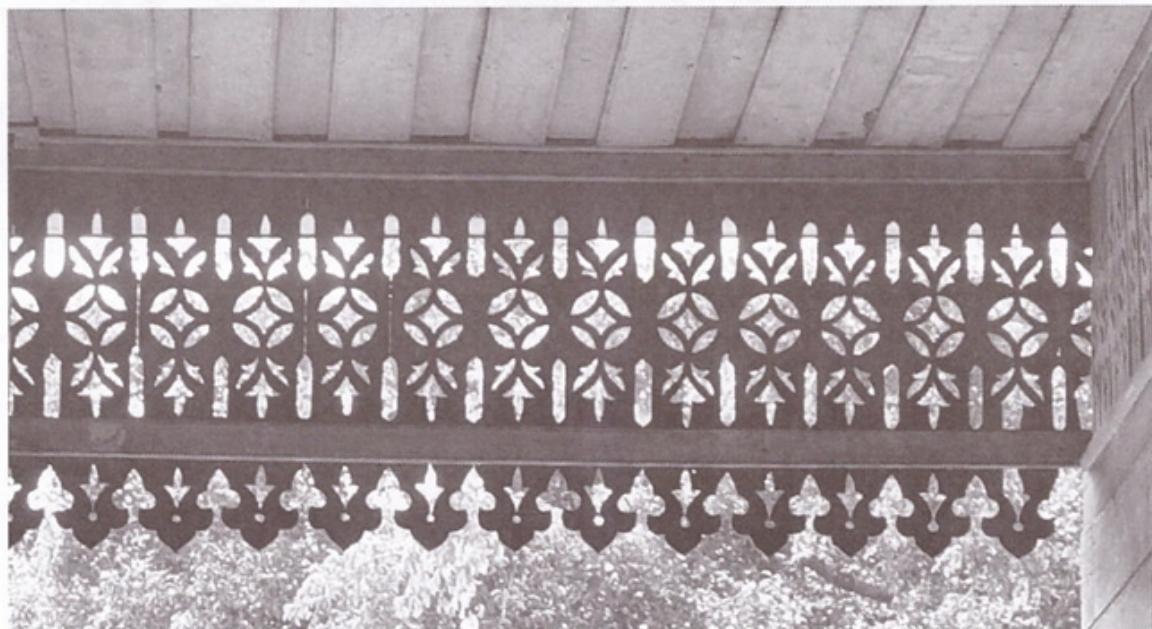

▲ ลวดลายแบบขานมปังจิง ลายแนวตั้งแบบ 2 แผ่นติดกัน

1.3 ลายแนวตั้งแผ่นเดียว เป็นการทำลายตามแนวตั้ง โดยใช้ไม้แผ่นเดียว ฉลุเป็นลวดลายจนในแผ่น จุดสำคัญคือไม่ใช้การต่อลายให้สมบูรณ์ แต่เป็นการนำแผ่นไม้มาเรียงต่อเนื่องเดียวกัน โดยการออกแบบลวดลายในลักษณะเช่นนี้ มักนิยมทำลวดลายไปร่อง บนบนบาง ใช้ส่วนพื้นไม้เป็นตัวลาย บางรูปแบบของลวดลาย อาจจะคาดกี่จัน ดูราวกับทำด้วยวัสดุเหล็กดัด หรือเหล็กหล่อ

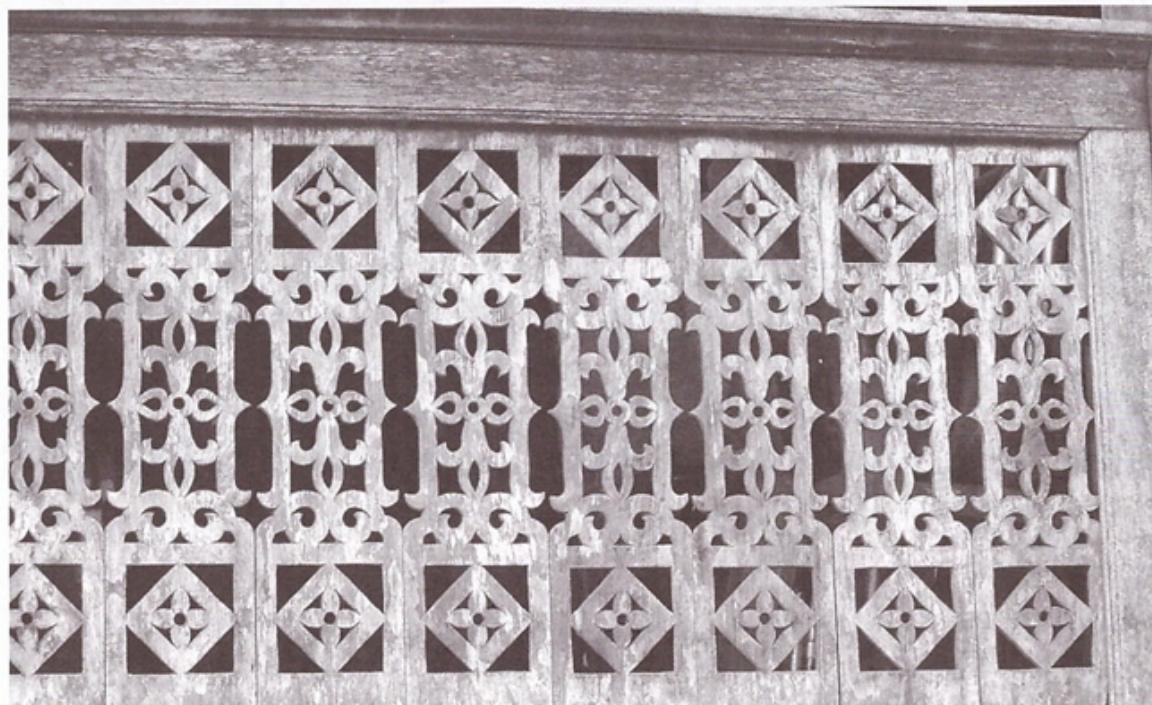
ลวดลายฉลุไม้แนวตั้งแบบแผ่นเดียนี้ ใช้ในการตกแต่งตัวอาคารทั้งแบบอาคารเดี่ยว และอาคารแฝงแต่โดย ส่วนใหญ่จะใช้กับเรือนไม้ ลวดลายแบบขามปังชิงในลักษณะนี้มีนิยมนำมาตกแต่งเป็นรั้วระเบียง โดยเป็นลายแนวตั้งที่ค่อน ข้างซุง บางส่วนเป็นระเบียงบริเวณนอกชาน และบางส่วนประดับเป็นระเบียงที่ติดตั้งในส่วนหน้าต่างบานยาว (French Windows) เช่น บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัด ลวดลายแนวตั้งแบบที่ใช้พื้นเป็นตัวลายนี้ ยังนิยมใช้ประดับ กับลวดลายแบบ 2 แผ่นคู่ประกอบกัน โดยใช้ลายแนวตั้งกล่าวประกอบหัวท้ายของลายอื่น และใช้ประดับตกแต่งส่วนครึ่ง ของชายคา สำหรับอาคารที่มีความสำคัญ ได้แก่ อาคารศาลากลางหลังเก่า

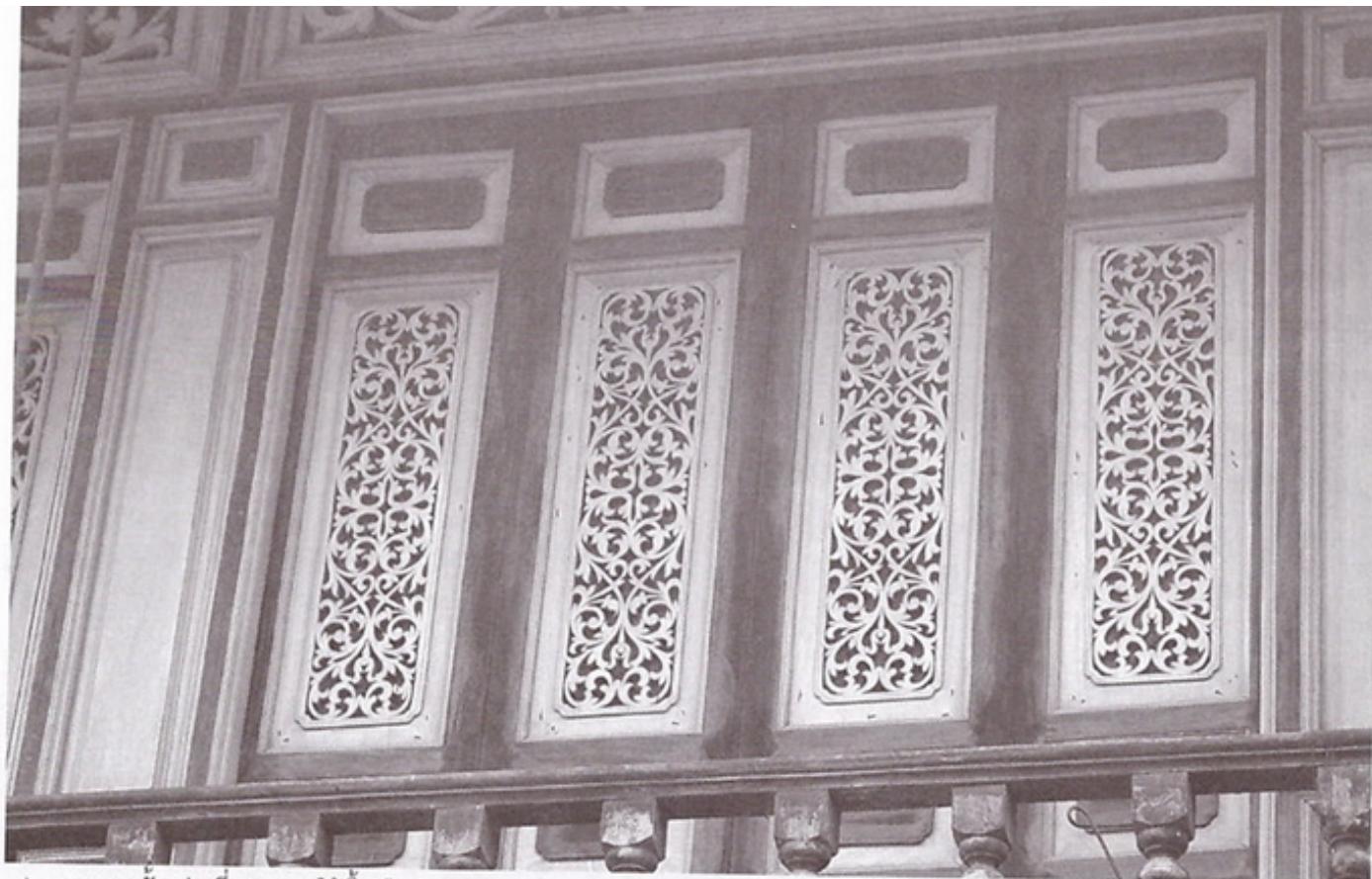
นอกจากนี้ ลวดลายแนวตั้งแบบที่แผ่นพื้นเป็นตัวลายนี้ ยังใช้ในการประดับตกแต่งในส่วนของบานประตู โดยเฉพาะ ประตูบานเพี้ยมของอาคารแฝงแบบไม้ โดยตกแต่งบานประตูทุกบาน

▲ ลายแนวตั้งแผ่นเดียว แบบใช้ช่องว่างเป็นตัวลาย

▼ ลายแนวตั้งแผ่นเดียว แบบใช้พื้นไม้เป็นตัวลาย

▲ ลายแนวตั้งแผ่นเดียว แบบใช้พื้นเป็นตัวลาย

2. ลายแนวนอน เป็นการทำลายฉลุไม้ในแนวนอน ประดิษฐ์ฉลุบันแผ่นไม้ ที่มีขนาดยาวและตันที่เหมาะสมกับพื้นที่ติดตั้งโดยนำไปประดับตกแต่งตามแนวนอน ซึ่งลายแบบบนมีปั้นขึ้นตามแนวนอน อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

2.1 ลายแนวนอนขนาดเล็ก เป็นลายตามแนวนอนปั้นขึ้นตามแนวนอนขนาดเล็ก เป็นลายที่ประดิษฐ์ด้วยการเจาะฉลุไม้แผ่นเดียวขนาดค่อนข้างเล็ก และจัดวางลายตามแนวนอน ขนาดไปกับแผ่นไม้ โดยลายในลักษณะนี้จะใช้ประดับตามส่วนขอบของชัยคา ทั้งในแนวนอนและแนวเฉียง หรือติดประดับชายคานขนาดเล็กที่คุณบานหน้าต่าง และตัวลายมักเป็นลายข้อบ ซึ่งมีลักษณะเหมือนเป็นระบายในรูปแบบต่าง ๆ ช่างบางคนเรียกลายแบบนี้ว่า "ลายตุดตู่" ซึ่งหมายถึงลายขนาดเล็ก โดยลายตามขอบชัยคานนี้ มีทั้งที่เน้นให้พื้นเป็นลาย (positive) และใช้ช่องฉลุเป็นลายด้วย (Negative)

2.2 ลายแนวนอนขนาดใหญ่ เป็นลายตามแนวนอนปั้นขึ้น ตามแนวนอนขนาดใหญ่ โดยประดิษฐ์ฉลุบันแผ่นไม้ แผ่นเดียว จัดวางลายตามแนวนอน ลายในลักษณะนี้จะใช้ประดับตกแต่งในส่วนที่สำคัญ ได้แก่ พื้นที่หน้าบานประตู บริเวณคอสอง ที่ต่อติดกับฝ้าเพดานหรือติดกับผู้เดียวกัน แต่ลดระดับลงเพียงเล็กน้อย ซึ่งลายแนวนอนขนาดใหญ่นี้ ใช้ประดับตกแต่งทั้งเรือนเดียวขนาดใหญ่ที่ก่อสร้างด้วยไม้ หรืออาคารที่รั้นล่าง เป็นการก่ออิฐถือปูนและชั้นบนเป็นไม้รวมทั้งใช้ประดับอาคารแก้ว ที่ก่อสร้างด้วยไม้และแบบที่ก่ออิฐถือปูน

▼ ลายแนวนอนขนาดเล็ก เป็นระบายประดับพื้นระเบียงรั้นบัน

ลายแบบขานมปังซิงตามแนวอนนี้ ด้วยความที่เป็นลวดลายฉลุที่มีขนาดยาว ตั้งนั้น การออกแบบลวดลาย จึงมีส่วนที่เป็นศูนย์กลางของลาย ซึ่งเป็นรูปแบบต่าง ๆ เช่น ลวดลายในวงกลมหลักหลายรูปแบบ รูปแบบตัวอักษร หรือลวดลายที่มีรูปแบบพิเศษ เช่น ธงชาติ พานรัชธรรมนูญ หรือแม้แต่ลายรูปหน้าสัตว์ ทั้งนี้ลายส่วนด้านข้าง ก็จะออกแบบแตกต่างออกไป ทั้ง 2 ข้างให้เหมือนกัน โดยกลับด้าน

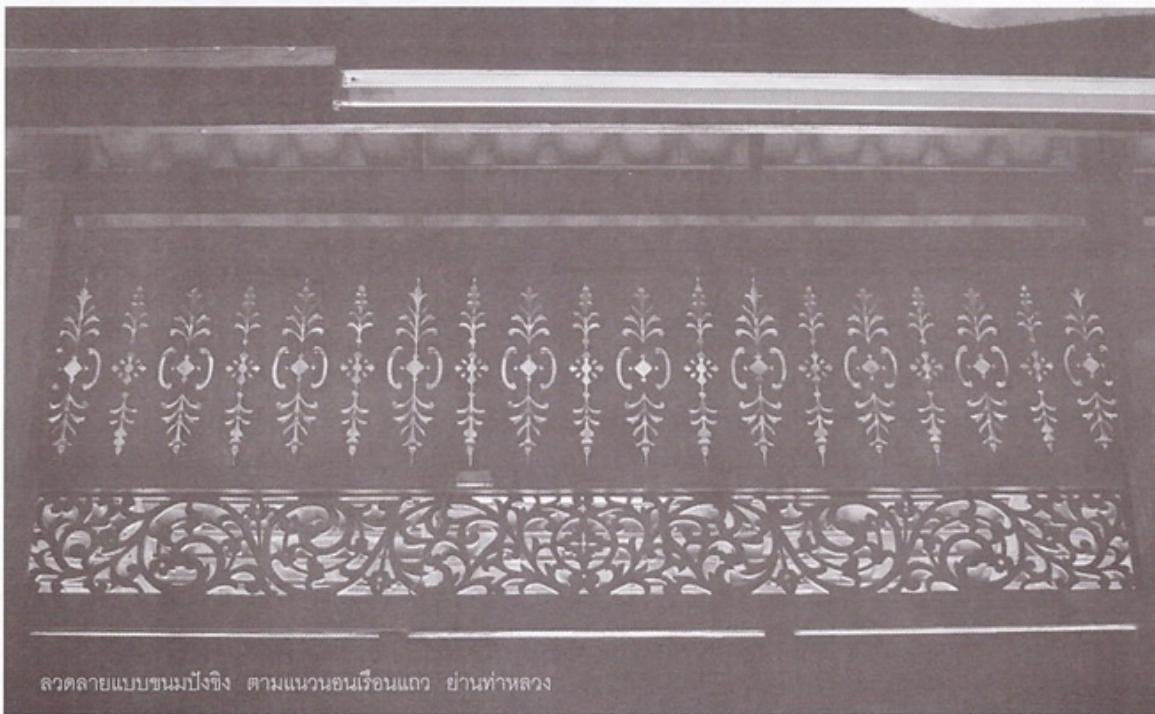
โดยลายตามแนวอนนี้ที่ประดับตกแต่งอาคารบ้านเรือนในจันทบุรีนี้ ถือว่าเป็นกลุ่มลวดลายแบบขานมปังซิง ที่มีความสวยงามโดดเด่น นอกเหนือไปจากลวดลายลักษณะดังกล่าว ที่เป็นไม้แผ่นเรียบที่เจาะฉลุเป็นลวดลายแล้ว บางแห่งยังเป็นลักษณะของการแกะสลัก ให้มีความมุนความลึก และมีความกลมกลึงของลายเส้นต่าง ๆ ด้วยลวดลายตามแนวอนนี้ มีลักษณะดังตัวอย่าง

▲ ลายแบบขานมปังซิง ตามแนวอนนี้ในกรอบสีเหลือง

▼ ลวดลายแบบขานมปังซิง ตามแนวอนนี้เรือนแพ อำเภอท่าใหม่

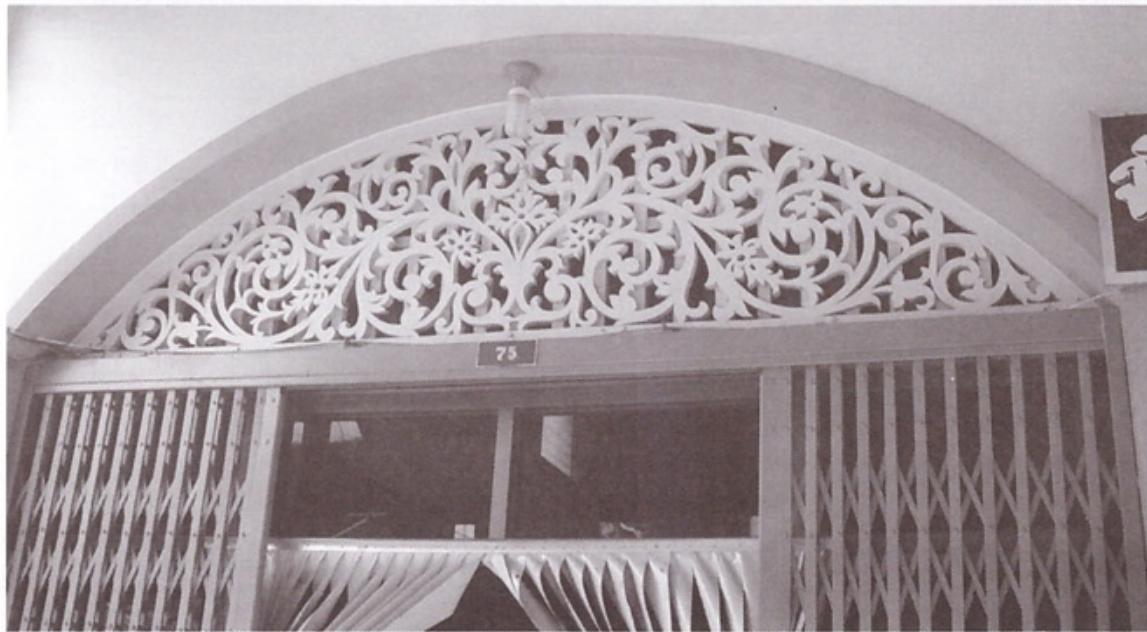

3. ลายในวงโค้ง การทำลวดลายไม้จลุแบบบานมปังชิงในกรอบวงโค้ง นับเป็นการประดับตกแต่งในอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสวยงาม ทั้งแสดงให้เห็นอิทธิพลตะวันตกอย่างสมบูรณ์ ลายขานมปังชิง ในกรอบวงโค้งนี้ เป็นการจลุลายบนแผ่นไม้ต่อ กันหลายแผ่นและเป็นรูปวงโค้ง ซึ่งการทำลวดลายแบบบานมปังชิงในกรอบวงโค้งนี้ นับเป็นการจลุลายที่ใช้กับอาคารແກວที่ก่อสร้างด้วยการก่ออิฐถือปูนเท่านั้น

ลวดลายไม้จลุนี้ นอกจากจะใช้ประดับตกแต่งอาคารเป็นหลักแล้ว ก็ยังสามารถสนองประโยชน์ใช้สอย คือ ให้เป็นช่องระบายอากาศที่หน้าที่ เช่นเดียวกับลายตามแนวอน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นความที่ลายในวงโค้งมีขนาดใหญ่ ดังนั้น จึงทำให้ลายแบบบานมปังชิงมีความสวยงามและเป็นที่น่าสนใจมาก ลวดลายแบบบานมปังชิงในกรอบวงโค้ง สามารถจัดแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 ลายวงโค้งขนาดใหญ่ เป็นการออกแบบประดิษฐ์ลวดลายในกรอบวงโค้งป้าน ความกว้างของวงโค้ง มีขนาดเท่ากับ 1 ห้องคูหาของอาคารແກວ หรือมีความกว้างประมาณ 2 เมตร สูงประมาณ 80 เซนติเมตร การออกแบบ ลวดลายจะมีศูนย์กลางลาย อยู่ในแนวกึ่งกลางของวงโค้ง โดยมีลักษณะเป็นจุดเด่น อาจเป็นรูปวงกลม รูปชื่าหلامตัด รูปวงกลม 4 จัง หรือรูปกาบนาท เป็นศูนย์กลาง และมีการออกแบบจัดวางลวดลายออกไปจนเต็มพื้นที่ในวงโค้ง โดยทั้ง 2 ข้าง มีลวดลายลักษณะเหมือนกันแต่กลับข้าง การทำลายในกรอบวงโค้งนี้จะใช้พื้นไม้เป็นตัวลายทำให้ลายมีความ โปร่ง และสวยงามมาก

3.2 ลายวงโค้งขนาดเล็ก เป็นการออกแบบประดิษฐ์ลวดลายที่อยู่ในกรอบวงโค้งแบบครึ่งวงกลม ขนาดประมาณ 100 เซนติเมตร โดยลายในกรอบวงโค้งขนาดเล็กนี้ นอกจากเป็นการตกแต่งประดับตัวอาคารแล้ว ยังให้เป็นช่องระบายอากาศด้วย โดยลายแบบขนมปั้งชิงในกรอบวงโค้งขนาดเล็กนี้ นิยมใช้ในการตกแต่งหน้าบ้านประดู และบ้านหน้าต่างแบบ 2 บานคู่เปิดออก

การออกแบบลวดลายในกรอบวงโค้งขนาดเล็กนี้ จะไม่มีการวางแผน ที่เป็นดอกดวงสำคัญ ที่เป็นศูนย์กลาง หรือกึ่งกลางลาย เพียงแต่เป็นการวางแผนข้างขวาเท่ากันแบบสมดุล (Symmetry) ซึ่งจะต่างกับลายในกรอบวงโค้งป้าน ที่จะมีดอกดวงสำคัญ อยู่ในแนวว่ากันและกันของกรอบวงโค้ง

นอกจากลายในแนวตั้ง ลายแนวนอน ลายในวงโค้งแล้ว ยังปรากฏมีลวดลายแบบขنمปั้งชิงในกรอบลายแบบอื่น เช่น ตามเหลี่ยม สามเหลี่ยมประกอบในรูปสี่เหลี่ยม ประดับติดตั้งเป็นเท้าแขนค้ำยันรายคา หรือเป็นรูปสามเหลี่ยมโถง ประดับตกแต่งได้จั่วอาคาร

ลายแบบขามปังจิ้ง ในกรอบของโครงขนาดใหญ่

ลายแบบขามปังจิ้ง ในกรอบวงโครงขนาดเล็กใช้ประดับตกแต่งหน้าบานหน้าต่างวัดใหญ่พลีว

ลายแบบขามปังจิ้ง ในกรอบวงโครงขนาดเล็กใช้ประดับตกแต่งหน้าบานหน้าต่าง ตึกแฉดย่านท่าหัวลง

รูปแบบລາດລາຍແບບຂນມປັງຈີງ

ຮູບແບບຂອງລາດລາຍຂນມປັງຈີງ ທີ່ຖືກແຕ່ງຂອງຄຸນສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງອາຄາຣນ້າເກີນໃນລັກຊະນະຂອງລາຍແນວທັ້ງ ລາຍໃນແນວອນ ແລະລາຍໃນກຽບວະໂດັກຕາມລັກຊະນະດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ລາດລາຍແບບຂນມປັງຈີງຍັງມີຮູບແບບ ແລະວິທີທີ່ເກີດລາດລາຍຕ່າງໆ ຈັນເປັນພລມາຈາກກາຣອກແບບຂອງໜ່າງ ທັນ້າກາຣໍາລາດລາຍຈະມີ 2 ລັກຊະນະ ລັກຊະນະນີ້ກີ່ນໍ້າໃຫ້ພື້ນໄໝເປັນລາດລາຍຕາມທີ່ອກແບບເປັນລາດລາຍຄົດໄດ້ຕ່າງໆ ແລະຈຸນໄໝເປັນໜ່ອງວ່າງ ປຶ້ງຕ້າລາຍຈະຕ້ອງຕ່ອງເຂົ້າມັນໄປ ຈະຫາດຕອນຫາດ່າວ່າງໄໝໄດ້ ຈຶ່ງລາຍແບບນີ້ຈະໃຫ້ກັບກາຣແກສລັກຂອງລູນແພ່ນຍາເປັນຫລັກ ແລະໃຫ້ໃນບົຣເວນຄອດສອງ ຮູ້ອ່ອງຮະບາຍອາກະເຫຼືອບານປະຕູ ແຕ່ກົມກາຣນ້າໄປໃຫ້ກັບສ່ວນອື່ນບັນດາມກອບດານຂາດທີ່ເໝາະສນ

ລັກຊະນະທີ່ 2 ດີ້ວິກາເໃຫ້ສ່ວນຂອງໜ່ອງວ່າງ ສ່ອງຂອງລູນເປັນລາດລາຍ ຈຶ່ງກາຣໍາລາດລາຍຕັ້ງທີ່ຈະທໍາສ່ວນວ່າງໄໝເກີດລາດລາຍຈາກ 2 ແຜ່ນ ຕ່ອດັກນ້າທີ່ເກີດລາດລາຍເປັນດອກດວງຕ່າງໆ ຮູ້ອ່ອງຮະບາຍເຈົ້າຂອງລູນເປັນໜ່ອງວ່າງ ທີ່ເປັນລາດລາຍກາຍໃນແຕ່ລະແຜ່ນອອງ ຈຶ່ງລາຍແບບນີ້ຈ້າຍເຮັດວຽກວ່າ ລາຍຈາກ່ອງວ່າງໄໝເກີດຈາກ່ອງວ່າງນີ້ ຈະນິຍາມໃຫ້ກັບແຜ່ນໄໝແນວທັ້ງ ໂດຍລາດລາຍເກີດຈາກແຜ່ນໄໝແນວທັ້ງຕ່ອງປະກອບກັນເປັນ 1 ແບບລາຍທີ່ຮູ້ອ່ອງຮະບາຍເກີດຈາກ່ອງວ່າງແຜ່ນເດືອນໄໝ ຈະໃນແຜ່ນແຕ່ນໍາມາເຮັດວຽກຕ່ອງກັນໄປທັນ້າໃນແຕ່ລະລັກຊະນະອາຈົຈັດແປ່ງຮູບແບບຂອງລາດລາຍອອກໄດ້

1.ແບບລາຍທີ່ເກີດຈາກ່ອງວ່າງ ມີລັກຊະນະຮູບແບບຂອງລາດລາຍດັ່ງນີ້

1.1 ລາຍເຄື່ອເຖິງພັນຖຸພຸຖົກຫາ ລາຍຂນມປັງຈີງທີ່ເປັນລາດລາຍເຄື່ອເຖິງພັນຖຸພຸຖົກຫາ ຈະເປັນລາດລາຍທີ່ເຫັນໄໝແຜ່ນໄໝເປັນລາດລາຍ ອອກແບບດາມແນວອນຍາວ ນິຍົມທັກແຕ່ງບົຣເວນໄດ້ຝ້າເພດານ ແລະເຫັນອານປະຕູ ລາຍເຄື່ອເຖິງພັນຖຸພຸຖົກຫາເປັນລາດລາຍປະເທດລາຍເຄື່ອເຖິງທີ່ມີຮັກງານມາຈຸດຮູບແບບຂອງເຄື່ອເຖິງໃນຮອມຮາດທີ່ປະກອບດ້ວຍລາຍຂ່ອສ່ວນຂອງກັນໃນໄໝ ດອກໄໝ ແລະໃຫ້ປະກອບຮ່ວມກັບລາດລາຍອື່ນໆ ຖ້າໂດຍເພາະລາຍເຄື່ອເຖິງພັນຖຸພຸຖົກຫາ ທີ່ເປັນລາດລາຍແບບຂນມປັງຈີງນີ້ ຈະນິຍາມທຳລາຍກັນຂົດ ດົກໂດັກ ຫ້າມວັດໃນລັກຊະນະຕ່າງໆ ຖ້າຕ່ອງເຂົ້າມັນພັນຖຸພຸຖົກຫາໄປ ໂດຍຈະມີຄາຍດອກໄໝ ໃບໄໝ ໂດຍມີກຳນົດເປັນອົງປະກອບສຳຄັນ ຈຶ່ງລາຍດັ່ງກ່າວ ນັບວ່າມີຄວາມເປັນອີສະ ທີ່ສາມາດນຳໄປປະດີຫຼູດຕັດແປ່ງ ໃນກາຣທັກແຕ່ງໄດ້ທຸກລັກຊະນະ ແລະທຸກສ່ວນຂອງພື້ນທີ່ວ່າງໃນງານສັດປັດຍິງ ໂດຍເພາະພື້ນທີ່ຂ່ອງລົມຮະບາຍອາກະຕາມແນວອນທີ່ສ່ວນໃຫ້ຢູ່ນິຍາມທຳລາດລາຍຂນມປັງຈີງທີ່ມາຈົກເປົ້າພັນຖຸພຸຖົກຫາ ຈຶ່ງລາຍເຄື່ອເຖິງພັນຖຸພຸຖົກຫາ ຈະປະກອບດ້ວຍສ່ວນປະກອບຂອງກຸ່ມລາຍດັ່ງນີ້

1.1.1 ສ່ວນປະກອບກັນຂົດ - ດອກໄໝ - ໃບໄໝ ສ່ວນປະກອບທີ່ເປັນລາຍກັນຂົດນີ້ ຈະມີເປັນລັກຊະນະຂອງເສັ້ນທີ່ມີຄວາມອ່ອນຫວານ ໂດັ່ງໆ ຮູ້ອ່ອງຮະບາຍທີ່ມີຄວາມຕື່ອງເຂົ້າລົງກາຍໃນກຽບສື່ເໝີຍມາດັ່ງນີ້ ຕະຫຼອດພື້ນທີ່ ໂດຍບາງຈ່າວ່າງຂອງກັນຂົດທີ່ຕົດໂດັກຂົ້ນລັ້ນນັ້ນ ຈະແຕກກິ່ງກັນອອກໄປ ເປັນຂໍ້ຄວາມ ໃນລັກຊະນະຕ່າງໆ ໂດຍສ່ວນປັບປຸງກັນອາຈົາມວັດເປັນດຸ່ມກລົມກັນແບບປັບປຸງແລ່ມ ກັນແບບປັບປຸງແຈກ ກັນແບບປັບປຸງກັນກັບປັບປຸງໄປໄໝ ຮູ້ອ່ອງຮະບາຍເລີກ ຂໍມາດນັ້ອຍ ໂດຍກັນຂົດຈະຄົດໂດັກຈຳສຸດກອບຂອງລາຍ

ອ່າຍ່າງໄກ້ຕາມ ລາດລາຍກາຣທັກແຕ່ງແບບຂນມປັງຈີງ ເປັນກາຣອກແບບເພາະໄນແຕ່ລະຫັ້ນ ແຕ່ລະຫັ້ນທີ່ ດັ່ງນັ້ນ ລາດລາຍຈຶ່ງມີລັກຊະນະແຕກຕ່າງໆກັນອອກໄປໃນຮາຍລະເອີ່ມ ແມ່ວ່າດ້ານອອງດູຍ່າງພິວເຕີນ ຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ລາດລາຍແບບຂນມປັງຈີງ ດີ້ວິກາເໃຫ້ສ່ວນຕ່າງໆ

ລາດລາຍແບບຂນມປັງຈີງ ທີ່ປະດັບທັກແຕ່ງເປັນຂອງລາດລາຍທີ່ມີຄວາມອ່ອນຫວານເປັນປະຕູ ຮູ້ບົຣເວນຄອດສອງຈະມີກາຣອກແບບທີ່ສ່ວຍງານ ດູ້ລົ້າໄໝວ່າງ ຈະເປັນຈຸດເຕີນຂອງຕ້າວອາຄາຣ ໂດຍເພາະກຸ່ມລາຍກັນຂົດບາງລາຍຈະແຕກກິ່ງກັນອອກເປັນກັນເຮົາເລີກ ພອນບາງ ແລະມີລັກຊະນະຕ່າງໆ ໂດຍບາງລາຍຈະແຕກກັນອອກເປັນດອກໄໝໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເຫັນ ແບບກັນຕ່ອດດອກ ດີ້ວິກາເກີດຈາກ່ອງວ່າງ ຮູ້ອ່ອງຮະບາຍເດືອນໄໝ ໄດ້ແກ່ ດອກໄໝກິ່ນເລີບມົນ ດອກໄໝສາມກິ່ນ ແລະສຶກລົບ ດອກໄໝກັນເຫຼືອ ດອກທິວລົບ ດອກໄໝທັກລົບແບບຂ້າວໜາລາມຕັດ ດອກຊື້ກົດ ດອກຂ້ອນ ດອກໄໝກິ່ນເລີບແຈກ ດອກປະຈໍາຍານແລະດອກໄໝ ໃບໄໝສັດກັນເຫຼືອ

ນອກຈາກກຸ່ມກັນຂົດທີ່ມີກັນດົກໂດັກ ມີກັນທີ່ແຕກແຍກອອກໄປເປັນມວນວັດແລະດອກໄໝ ກັນທີ່ໄດ້ງອບາງສ່ວນ ຍັງແຕກອອກເປັນໃນໄໝໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເຫັນ ໃບໄໝທີ່ມີລັກຊະນະແບບໃນເພີ່ມ ພັກຖຸ ໃບມະກອກ ໃບເບື້ອງຄຸງ ໃບມັນສຳປະໜັດ ແລະໃນໄໝແກກສາມໃນ ທີ່ສຳຄັນ ດີ້ວິກາເໃຫ້ສ່ວນຕ່າງໆ ຈຶ່ງລາດລາຍແບບຂນມປັງຈີງທີ່ປະກາງໃນກຸ່ມອາຄາຣຂອງເມື່ອງຈັນທຸງວິນ້ນ ບາງລາດລາຍພາມາຮັດເກີນໄດ້ຮັດເຈັນ ຊຶ່ງກາຣອກແບບທີ່ສ່ວຍງານ ລົດຕ້າ ມີຄວາມປະລິດໃນກາຣແກສລັກຂອງລູນ ລາດລາຍຂອງກົດກັນ ດອກໃນ ມີຄວາມກລົມກິ່ນ ມີລັກຊະນະຮອງມີຕີອ່າງຂັດເຈັນ

แต่อีกฝั่ง ไม่ใช่ตาม กลุ่มลายก้านขดอีกกลุ่มหนึ่ง ที่มีการออกแบบจัดวางลดลายในแบบแผนเดียวกัน แต่เป็นการจัดลดลายแบบขั้นบังชิง โดยมิได้เป็นการแกะสลัก ให้มีมิติความนูนลึก หรือมีความกลมกลืนของลดลาย ถือเป็นลักษณะไม่ແเน่นเรียบเจาะฉุ หรือการออกแบบลดลายให้มีลักษณะคดโค้งแบบก้านขด แต่มีลักษณะขาด ขมวด หยักงอ จนขาด ความลงตัวของลดลาย ซึ่งลดลายแบบขั้นบังชิง ทั้ง 2 ลักษณะ ดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการออกแบบในระยะหลังที่ เส้นสายขาดความพลิวไหว ความประณีตควบรวมขาดหายไป แนวคิดในการออกแบบและฝีมือของช่างตกต่ำลง และความนิยมตอกแต่ง่องค่าการด้วยลดลายไม้ฉลุแบบขั้นบังชิงลดลง นอกจากนี้ที่นำสังเกตคือ การทำลดลายแบบขั้นบังชิงในระยะหลัง (หลัง พ.ศ. 2475) ยังทำในลักษณะฉลุไม้เป็นลดลายตามแบบอย่างลายขั้นบังชิง แต่ปิดทับบนแผ่นไม้อีก ที่หนึ่ง ซึ่งทำให้มิได้ไปรุ่งเรืองเส้นลายซ่องฉลุเหมือนแบบเดิม

นอกจากนี้กลุ่มลายเครื่องเฉพาะพื้นที่ทางภาคใต้ที่เด่นชัดด้วยลายก้านขด ที่แตกลายเป็นดอกไม้ ใบไม้ลักษณะต่าง ๆ แล้วยังมีลายที่มีลักษณะเป็นลายดอกไม้ประดิษฐ์เน้นกลีบดอก เมื่อใบไม้ในลักษณะประดิษฐ์ จัดวาง ลายแบบเป็นระเบียบแบบแผนแบ่งครึ่งตามแนวตั้งและแนววนอน และมีรูปแบบเป็นเหมือนลายแบบไทย ผสมผสานกับแบบตะวันตก ดังเช่น ดอกไม้ กลีบดอกไม้ มีลักษณะเป็นแบบแผนดอกไม้สี่กลีบ ดอกเชิง ดอกช้อน แต่ใบไม้กลับมีลักษณะแบบฝรั่ง คือ ในไม้ใบยาว ซึ่งไม่ใช่กระบวนการลายในแบบแผนลายขั้นบังชิง ที่นิยมกันโดยทั่วไป

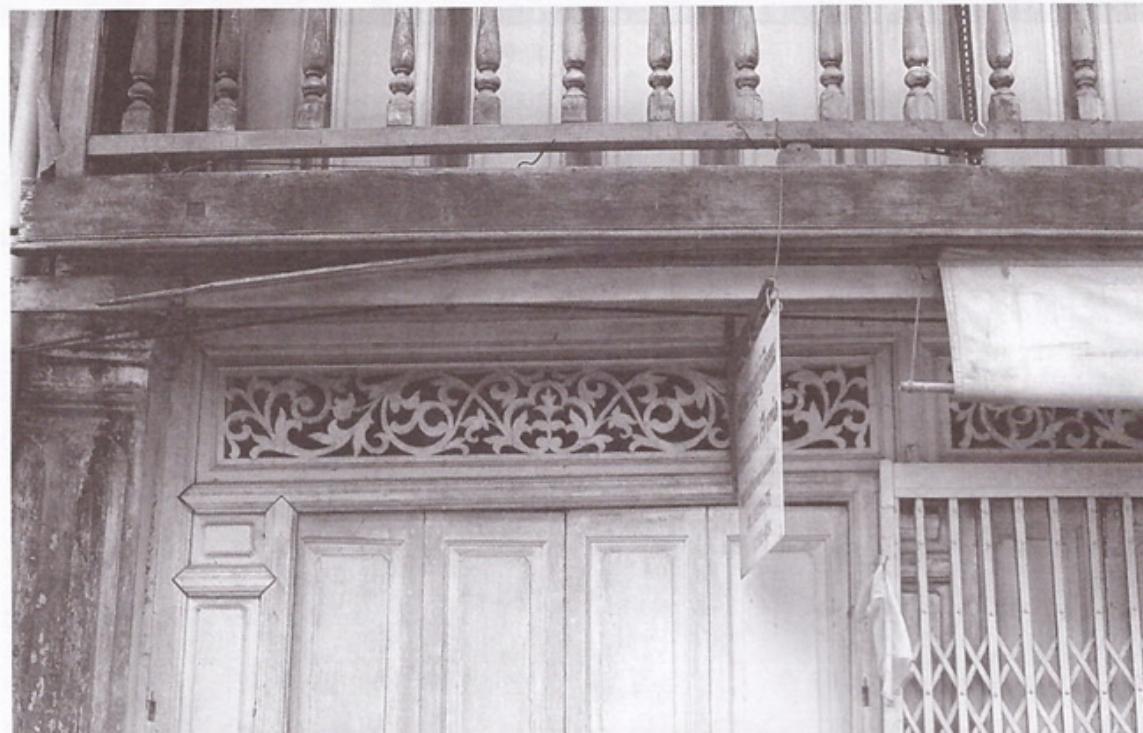

▲ ลายไม้ฉลุแบบไทยผสมฝรั่งเรือนແຄวชั้นเดียวที่อำเภอชุม

▲ ลายก้านขดพื้นที่พุกชา

▼ ลายก้านขดเครื่องเคียงพื้นที่พุกชา

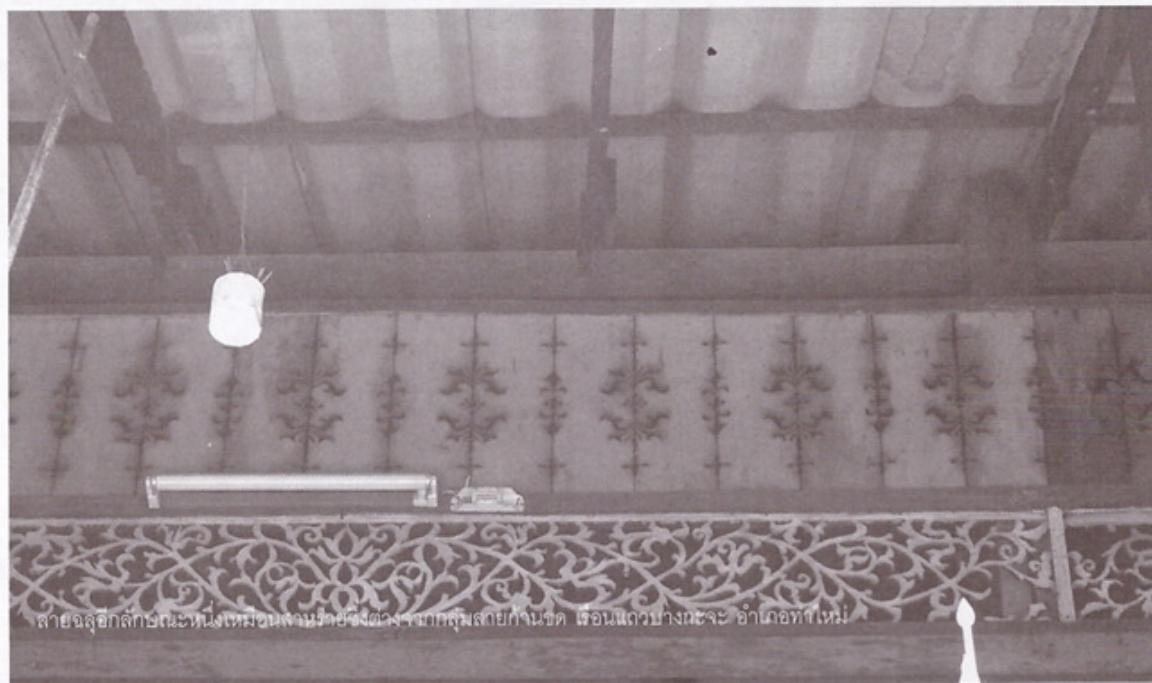
ลายก้านขดเครื่อเกาพันธุ์พุกษาเล่นก้านมีความบอบบางมาก

ลายก้านขดเครื่อเกาพันธุ์พุกษา

ลายก้านขดเครื่อเกาที่ขัดม้วดมาก และลายเล่นหนา 'ไม่ปรากฏลักษณะของดอกไม้' ใบไม้รัตเจน ซึ่งเป็นหลวงลายในระบะหลัง พ.ศ. 2475

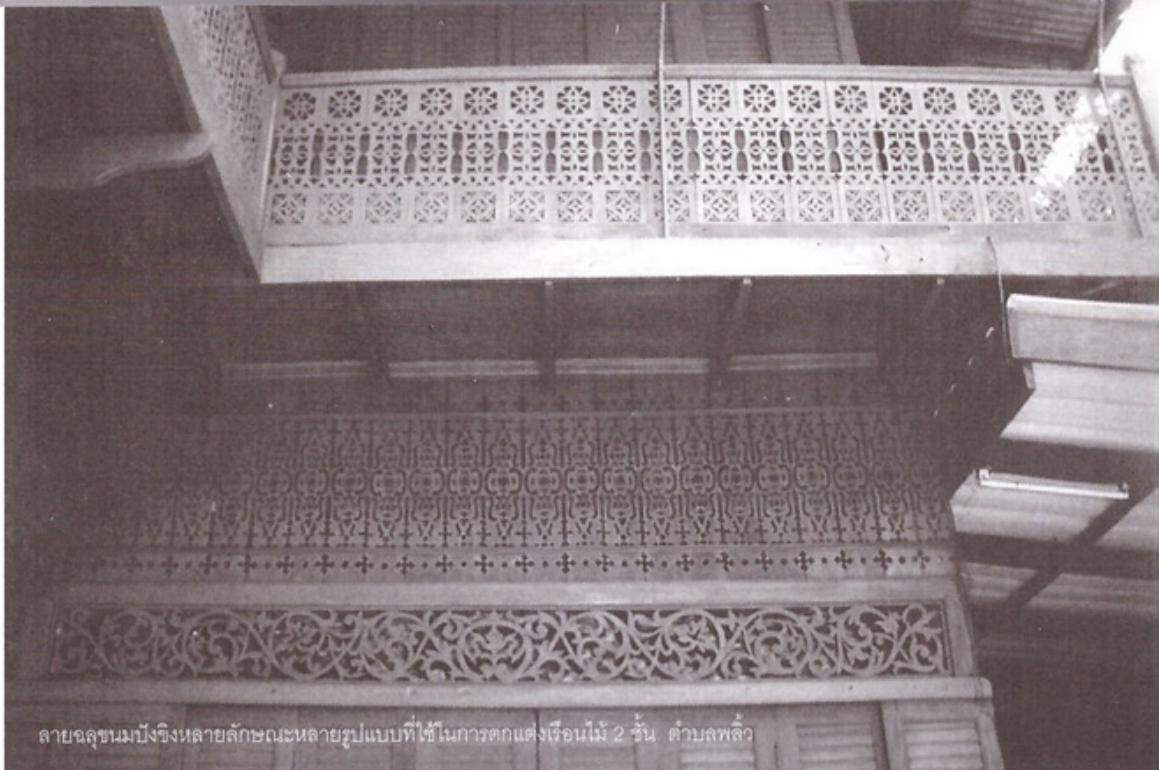

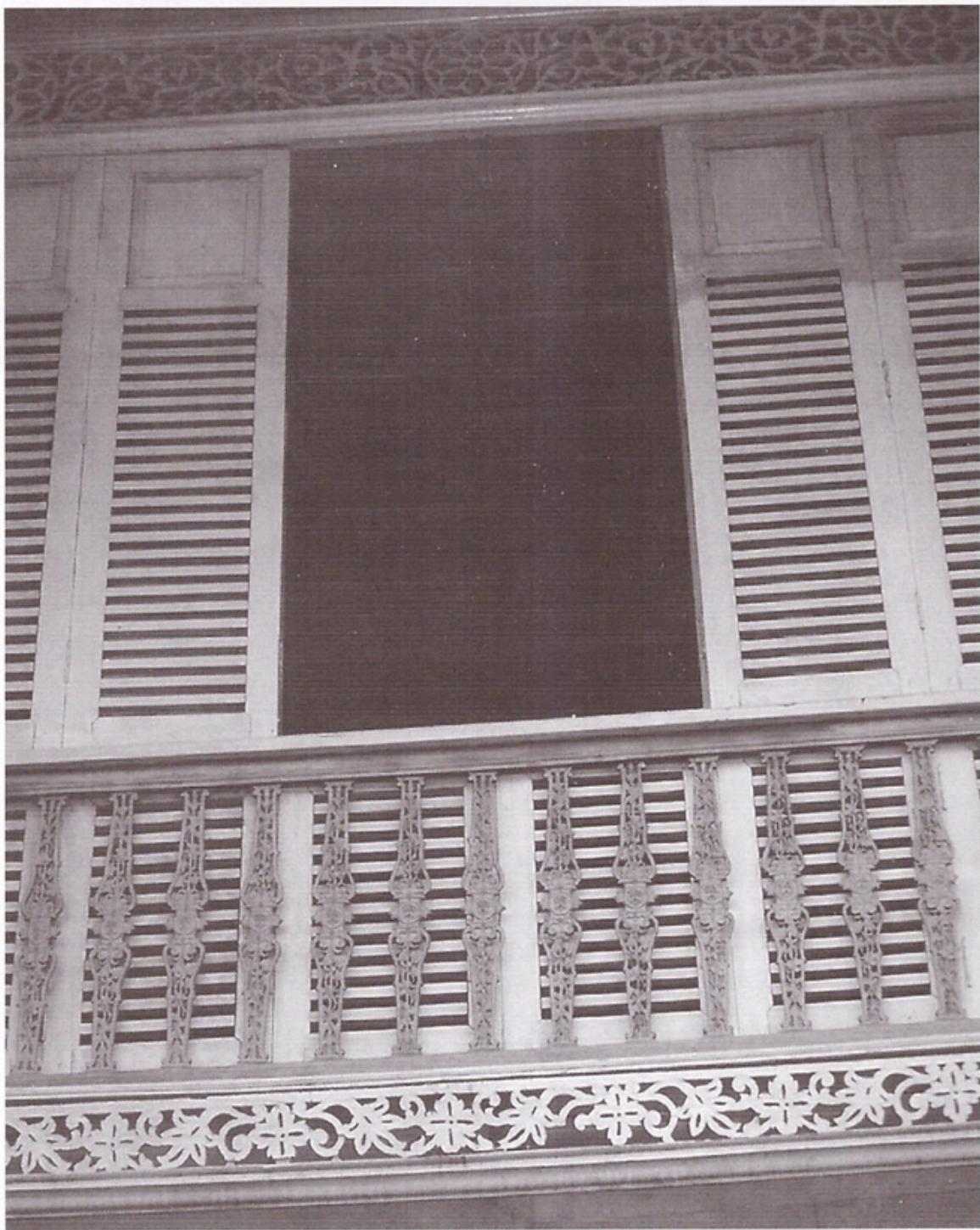

ลายคลุกน้ำมันปั่งจิ้งจังลายลักษณ์ลายรูปแบบที่ใช้ในการตกแต่งเรือนนี้มี 2 ชั้น ดำเนินผลิต

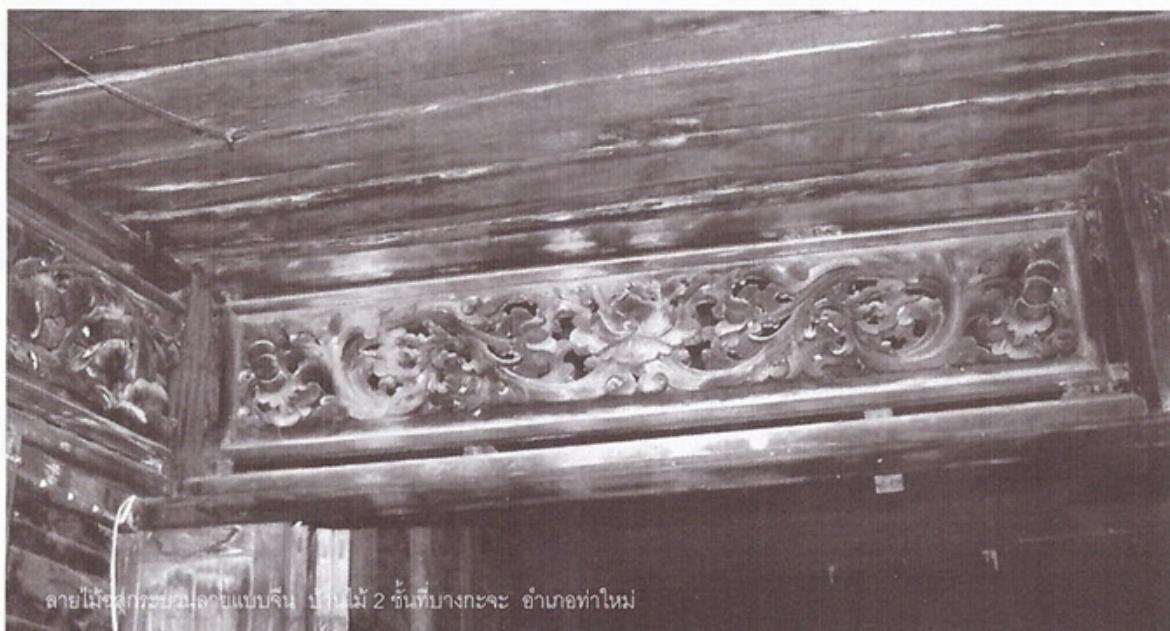

ลายก้านขดเครื่องเดา

1.1.2 ส่วนประกอบอื่น ๆ ส่วนประกอบอื่น ๆ ได้แก่ គัดลายที่ออกแบบแกะสลักเป็นรูปแบบគัดลายอื่น แล้วนำเข้ามาประกอบ แหงก ผสมผสานเข้าไปในគัดลาย เครื่องเต้นที่มีรูปแบบของลายที่น้ำด ใบไน ดอกไม้ นอกจากนี้ นอกจากนี้ก็ยังมีน้ำลุที่เป็นลักษณะของกระบวนการลายแบบจีน แต่นับว่าน้อยมาก โดยมีอาคาร ที่ใช้มัจฉาลายแบบกระบวนการลายจีนเพียง 1 หลังเท่านั้น แต่มีจุดเด่นเป็นช่องลมต่าง ๆ นั้นมีจำนวนหลายชิ้น และเป็นการแกะสลักที่งดงามมีมิติ ที่โดยเด่นเป็นลักษณะแบบลอดထัดกลมกลึง เช่น รูปวง สร่ายนิดต่าง ๆ ในป่า โดยแกะเป็นตันไม้ในป่า นอกจากนี้ยังมี การแกะไม้เป็นรูปนกคุ่ม ประดับในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร มีความนูนกด ร่องต่างออกไปจากลักษณะของการจุดลาย แบบขั้นบังพิจโดยทั่วไป

อย่างไรก็ตามนอกจากส่วนประกอบอื่นที่เป็นรูปแบบสัตว์และป่าเขาแล้ว ส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ปรากฏในกระบวนการลายแบบขั้นบังพิจเห็นจะได้แก่ รูปองชาติ (ธงไตรรงค์) ประกอบเสารอง รูปแบบของพานรั้วธรรมนูญ และรูปแบบตัวอักษร ตัวเลขที่ระบุปี พุทธศักราช ในการทำ ร่องรูปแบบส่วนประกอบของគัดลายเหล่านี้จะท่อนให้เห็น ได้ถึงความสำคัญของ เรื่องราว ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ได้อายุตี โดยสะท้อนหรือแสดงออก โดยใช้สัญลักษณ์และนำมาประกอบกับគัดลาย ลักษณะเฉพาะขั้นบังพิจ เพื่อใช้ในการประดับตกแต่งตัวอาคาร

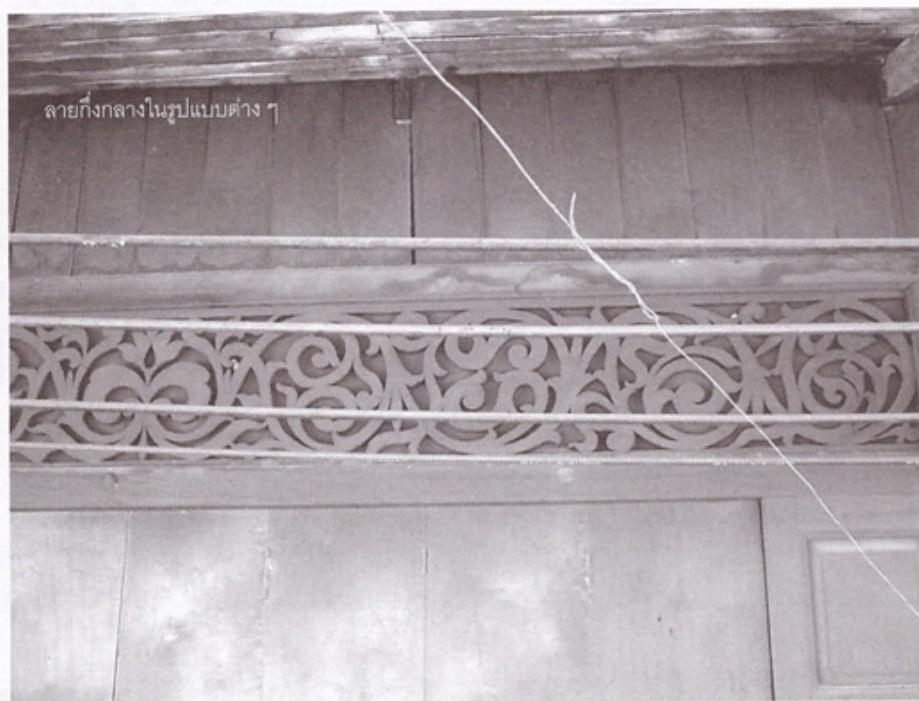
ลวดลายแบบขnamปេងឱងមីរូបແບບគ្រាគម្រគ្រាល់លេខបី ព.ស. 2479 នៅក្នុង

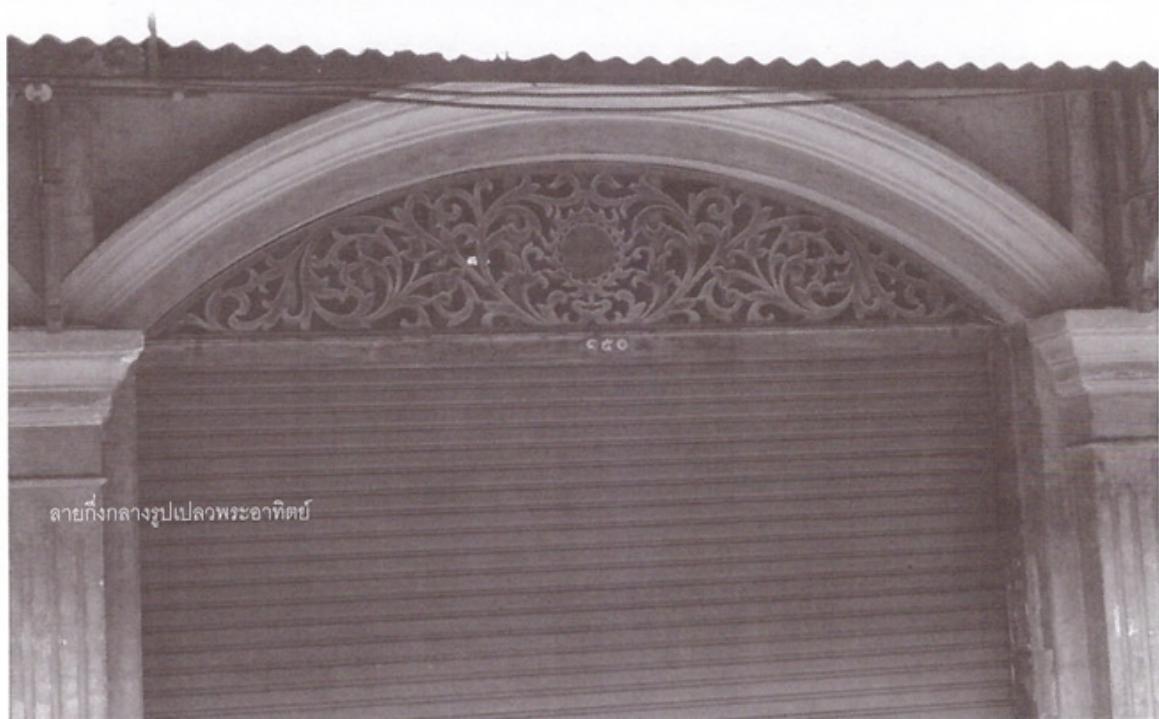

ลวดลายแบบขnamปេងឱងមីរូបແບບសោរធទាតិនៅក្នុងកំពង់លាយ

1.2 ลายกี่่งกลาง นอกจากลายแบบขั้นบังชิงที่มีรูปแบบลายเครื่องเดาพันธุ์พุกษา ที่มีก้านขดตามวัดคอด็อง หรือกงอ พรั่กระจาดลั่นพันธ์เชื่อมโยงกับไปภายในกรอบสี่เหลี่ยมน แนะนำอน และกรอบบางโค้ง หรือแม้แต่บางลายจะมี ลวดลายอื่นประกอบแทรกอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของพันธุ์พุกษานั้นก็ตาม แต่ลวดลายที่เกิดจากพื้นไม้ ที่อยู่ในกรอบนี้จะ นิยมทำลวดลายกี่่งกลางในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนถึงการออกแบบเฉพาะของช่าง เพราะแต่ละแห่งแต่ละลวดลาย นั้นจะไม่มีซ้ำกันเลย โดยลวดลายกี่่งกลางที่รวมรวมได้ดังนี้

- รูปแบบดอกไม้หักกลีบในกรอบวงกลม
- รูปแบบลวดลายในกรอบสี่เหลี่ยมนตามเปียกปูน
- รูปแบบดอกไม้สี่กลีบ แนะนำอน ในกรอบรูปเมฆ
- รูปแบบดอกไม้ในวงโถ้งหยัก
- รูปแบบดอกประจำยาม
- รูปแบบสัตว์หน้าขาน (ลิงห์, เสือ)
- รูปแบบพานรั้孰รวมมุญ
- รูปเปลวพระอาทิตย์
- รูปเสารองชาติ (ธงไตรรงค์)

ลวดลายชนมปั้งขิงที่เกิดจากพื้นไม้ ซึ่งนอกจากจะเป็นลายตามแนวอน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นก้านขดเครื่อเดาแล้ว อีกส่วนหนึ่งก็เป็นลวดลายในแนวตั้ง แต่ตัวลายเกิดจากพื้นไม้ และขนาดของกรอบมีขนาดใหญ่กว่าแบบลายจากช่องชุด แบบ 2 แผ่นต่อเป็น 1 ลาย ซึ่งลวดลายแบบนี้ อาจจัดวางในแนวอน และแนวตั้ง โดยลายในแนวอนมักนิยมติดตาม ช่องระบายอากาศ เหนือบานประตูแบบ 2 บานคู่ เปิดออกและในแบบลายแนวตั้ง จะนิยมน้ำไปประดับตกแต่งบานประตู ช่วงบน หรือแม้แต่ประตูเป็นครึ่งระบายชายคา โดยลวดลายแบบก้านขดจัดวางลายแน่นและลวดลายมีแบบแผนบน - ล่าง ซ้าย - ขวาเหมือนกัน

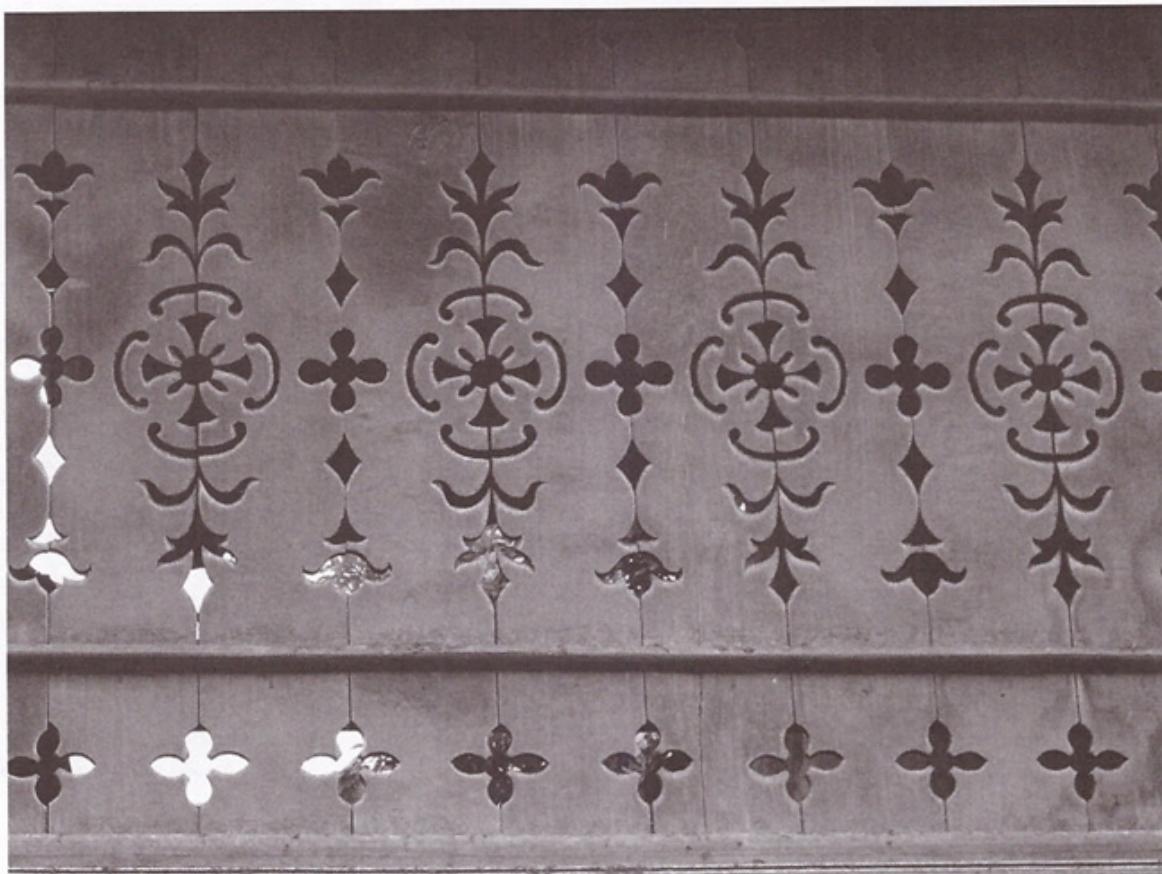

ลายจากพื้นตามแนวอน

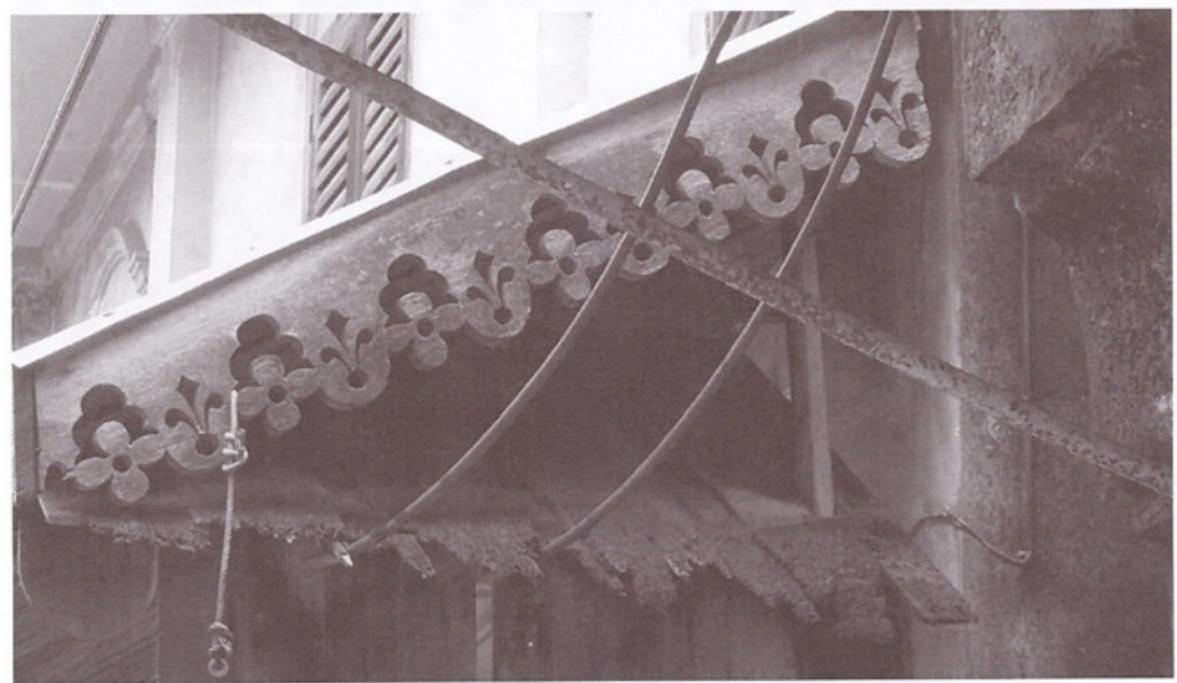
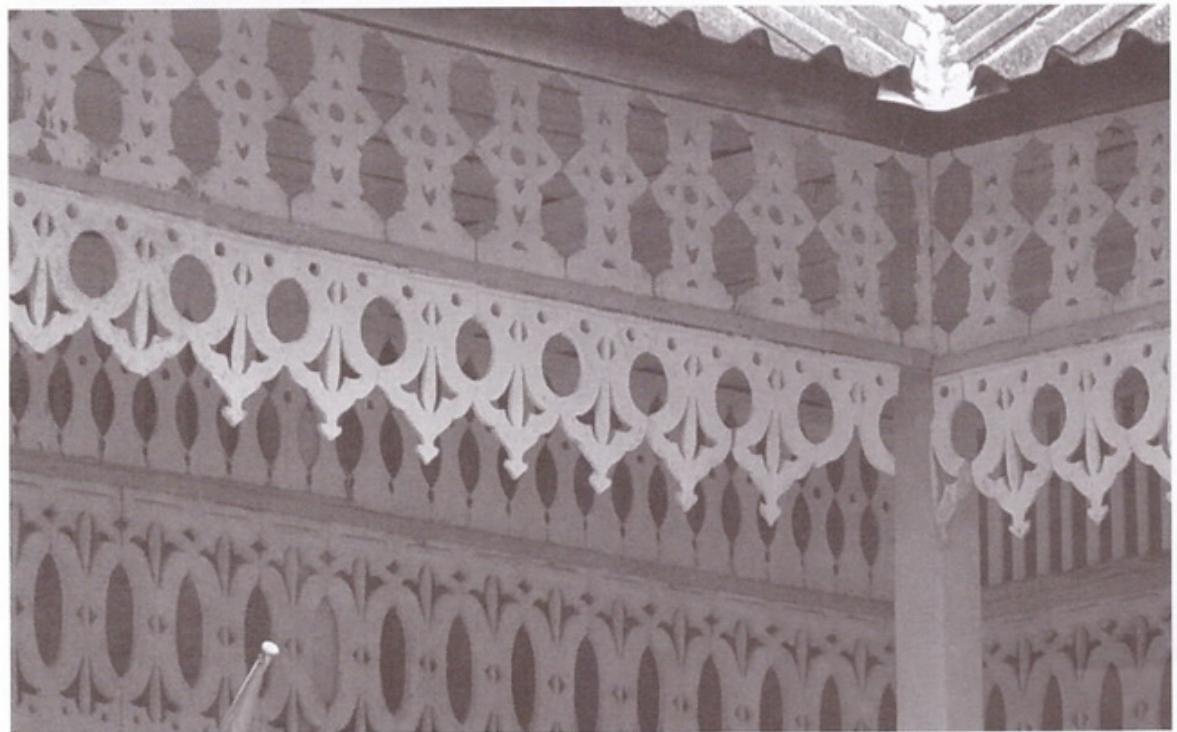
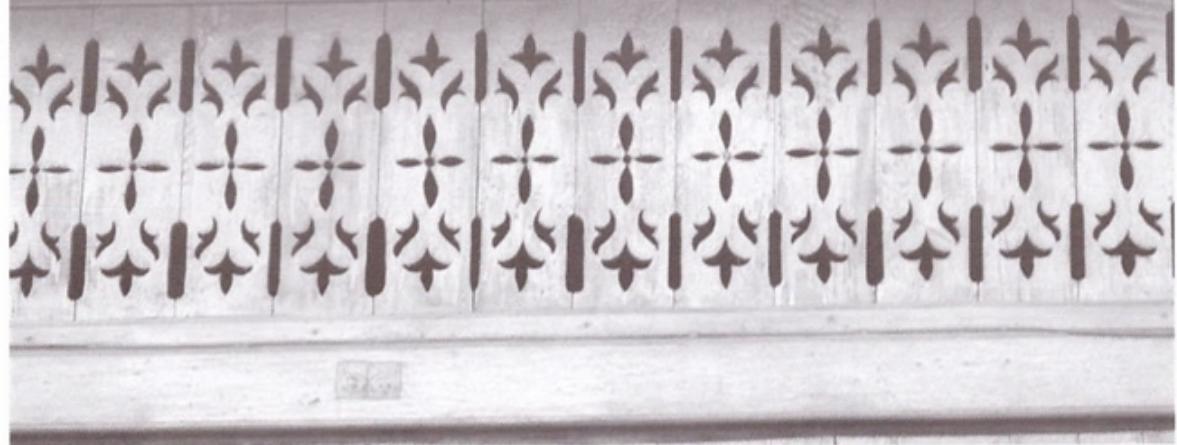

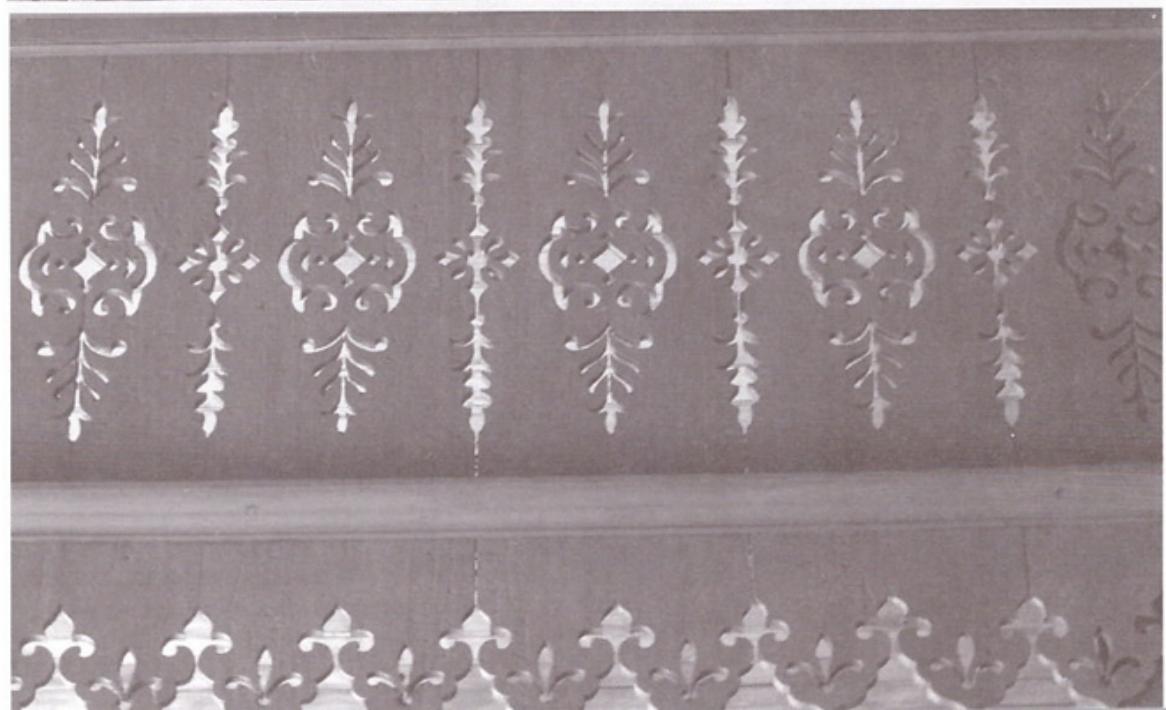
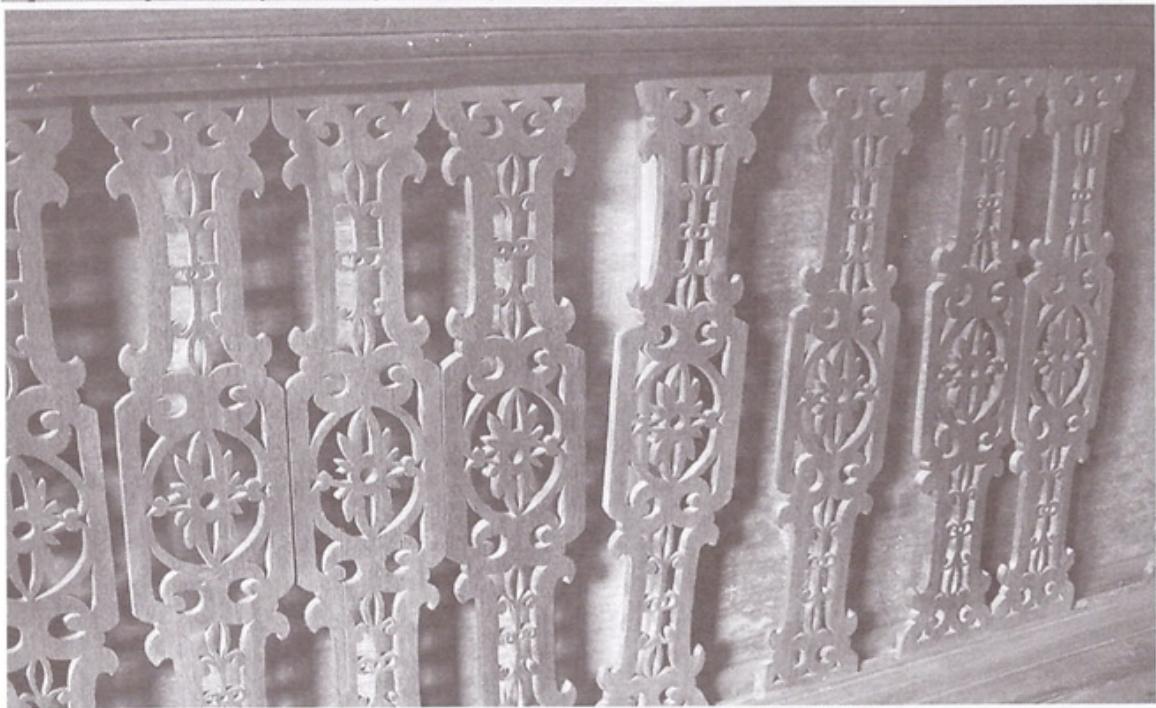
2.แบบลายที่เกิดจากช่องว่าง แบบลายที่เกิดจากช่องว่างนี้ส่วนใหญ่จะเป็นลายในแนวตั้ง ลวดลายเกิดจากช่องว่างที่ฉลุแต่ละส่วนของแผ่นไม้ข้างขวาเหมือนกัน และนำ 2 แผ่น มาเรียงต่อ กันได้ 1 แบบลาย หรือแบบที่ข้างขวาต่างกันซึ่งแผ่นนี้จะเป็น 2 แบบ แต่นำมาเรียงต่อ กัน 2 แผ่นได้ 1 แบบลาย ชิ้นลายลักษณะนี้จะเป็นลักษณะลายคู่ข้างที่บากลางคือ มีเนื้อที่พื้นไม้มากกว่าช่องว่างที่ฉลุ แบบลายที่เกิดจากช่องว่างนี้ ช่างมักออกแบบเป็นลายพุ่ม ลายช่อ ลายพวง อุบะ แต่ละแบบลายก็ประกอบด้วยช่องฉลุรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ รูปใบไม้ รูปช้างหลามตัด รูปวงกลม รูปวงเล็บ รูปลูกน้ำ รูปเดียว รูปหงอนไก่ รูปประจำยาม รูปดอกจิก รูปปีกนก รูปหัวชู รูปหัวใจ รูปดอกไม้สามกลีบ รูปดอกไม้สี่กลีบ รูปหัวขมวด เป็นต้น

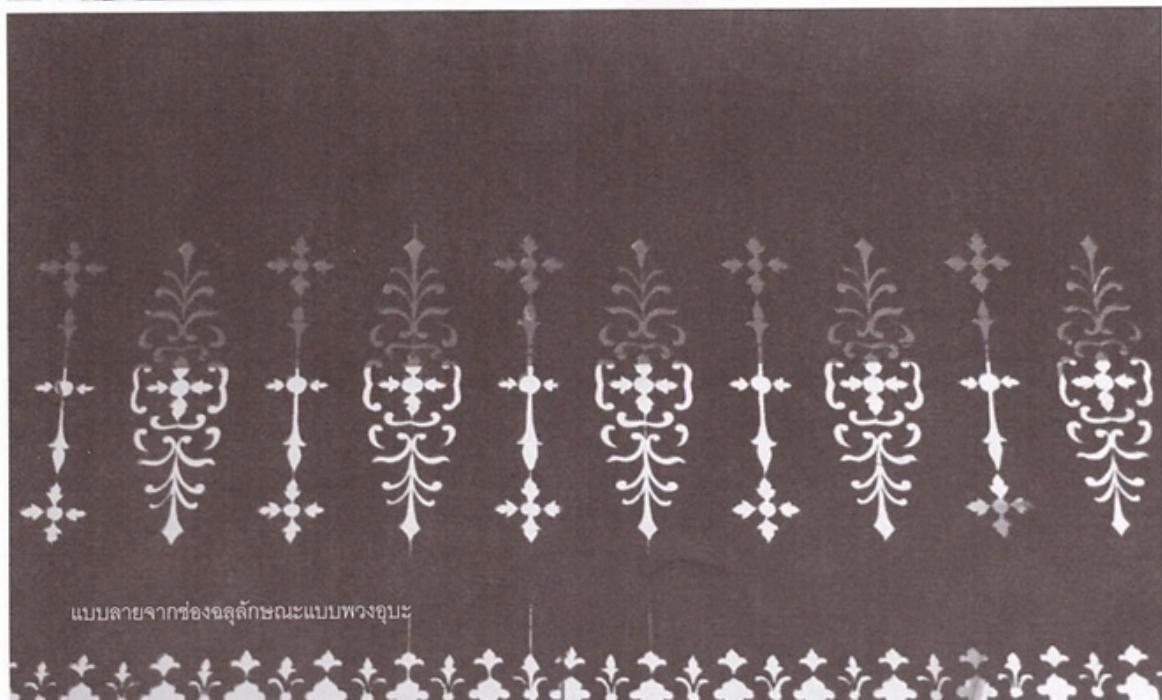
อย่างไรก็ตาม ลวดลายในแนวตั้งนี้ นอกจากนิยมทำลายจากฉลุช่องว่างแล้ว ยังมีการทำลวดลายแบบโป่งและใช้พื้นไม้เป็นลวดลาย โดยลวดลายเป็นลายที่เกิดจากแผ่นเดียว เพียงแต่นำมาเรียงต่อติดกันหรือเว้นช่องว่างระหว่าง กันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ชิ้นลวดลายลักษณะนี้นิยมนำมาทำเป็นลูกกรงระเบียง แต่การทำไม้ฉลุลายในบางแห่งก็จะเป็น การผสมผสานลวดลายระหว่างช่องฉลุเป็นลายกับพื้นไม้เป็นลายด้วยเช่นกัน

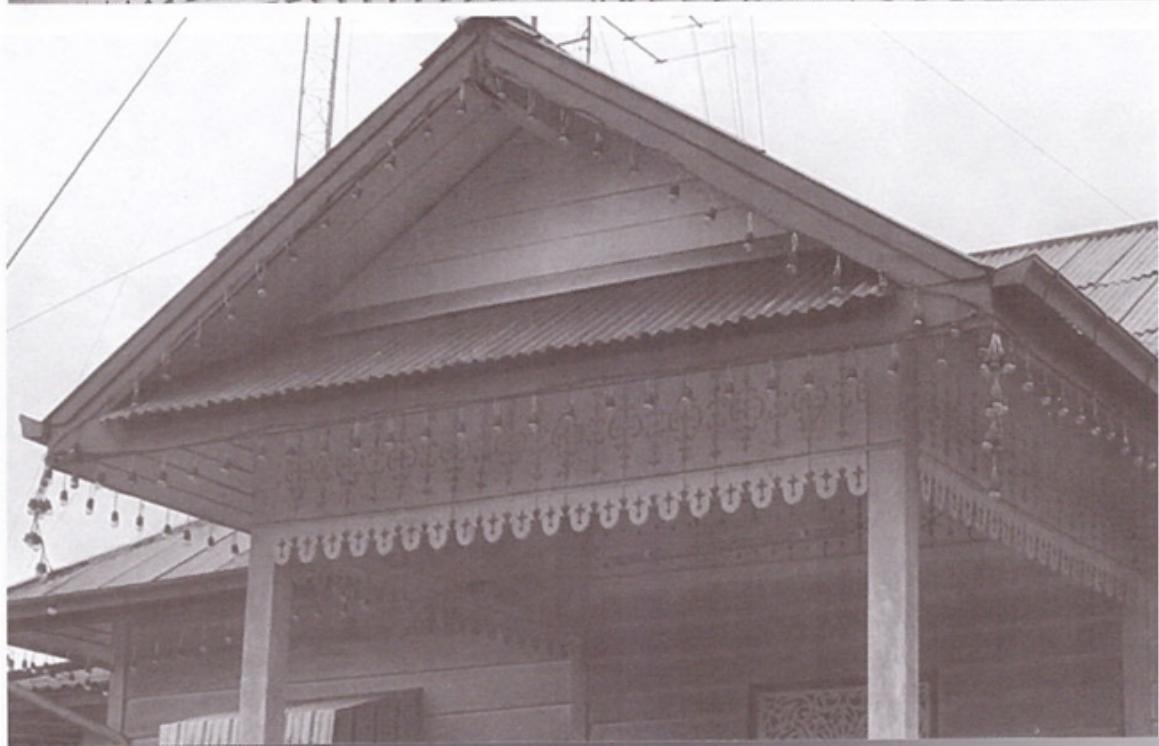
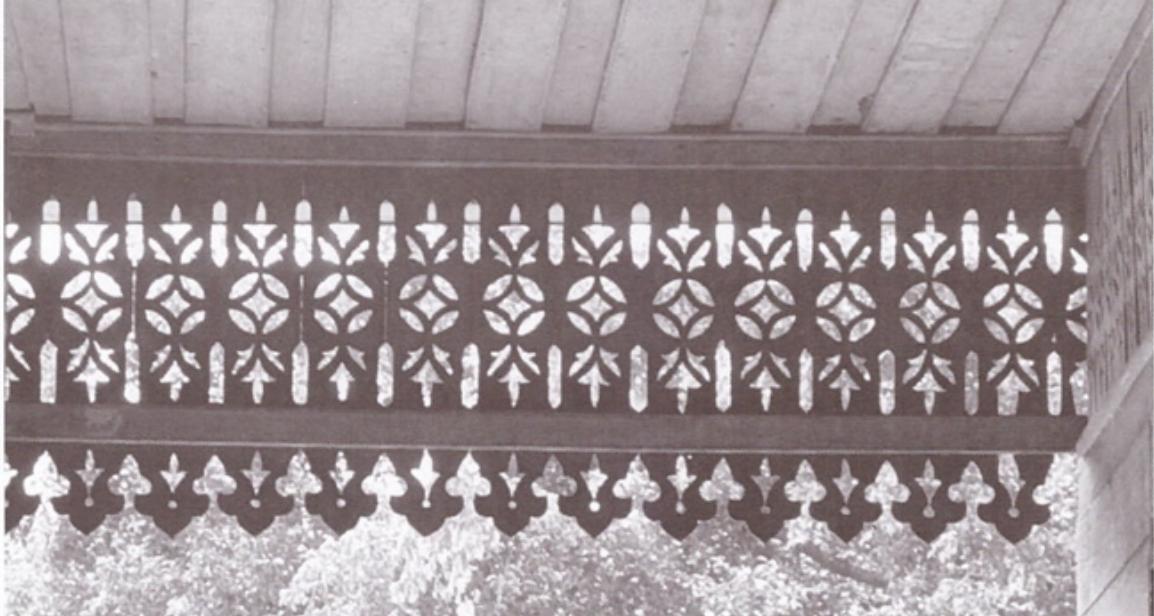

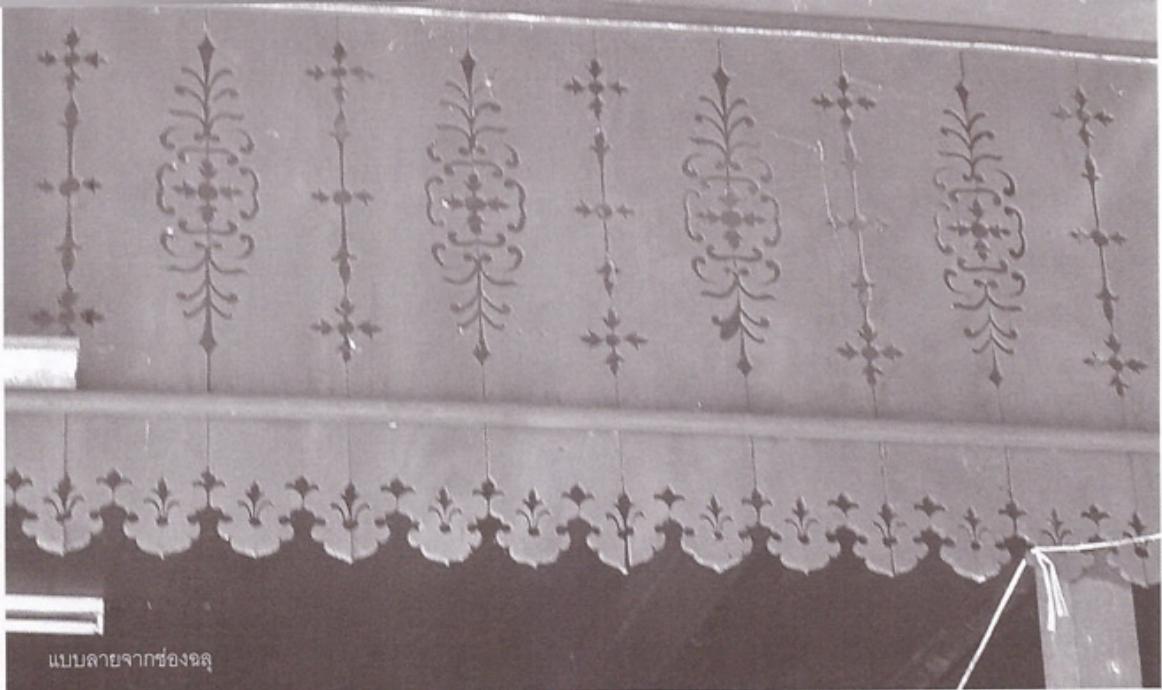
แบบลายจากช่องฉลุ ชิ้งประกอบด้วยช่องฉลุรูปแบบต่าง ๆ

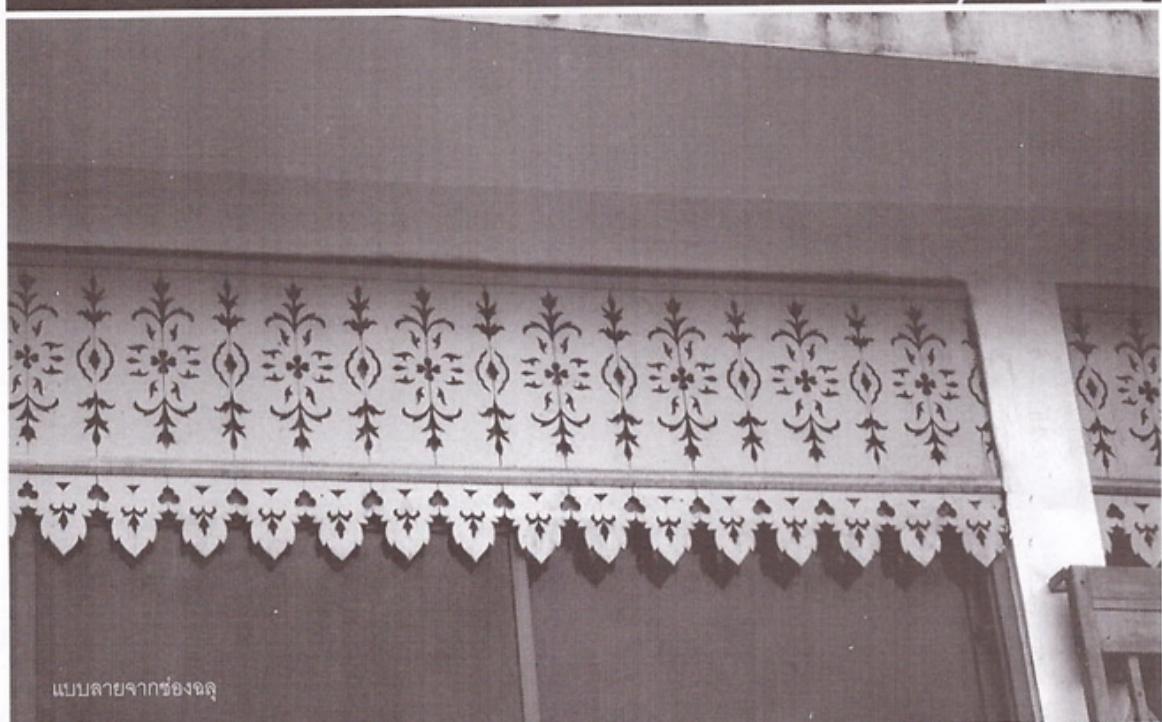

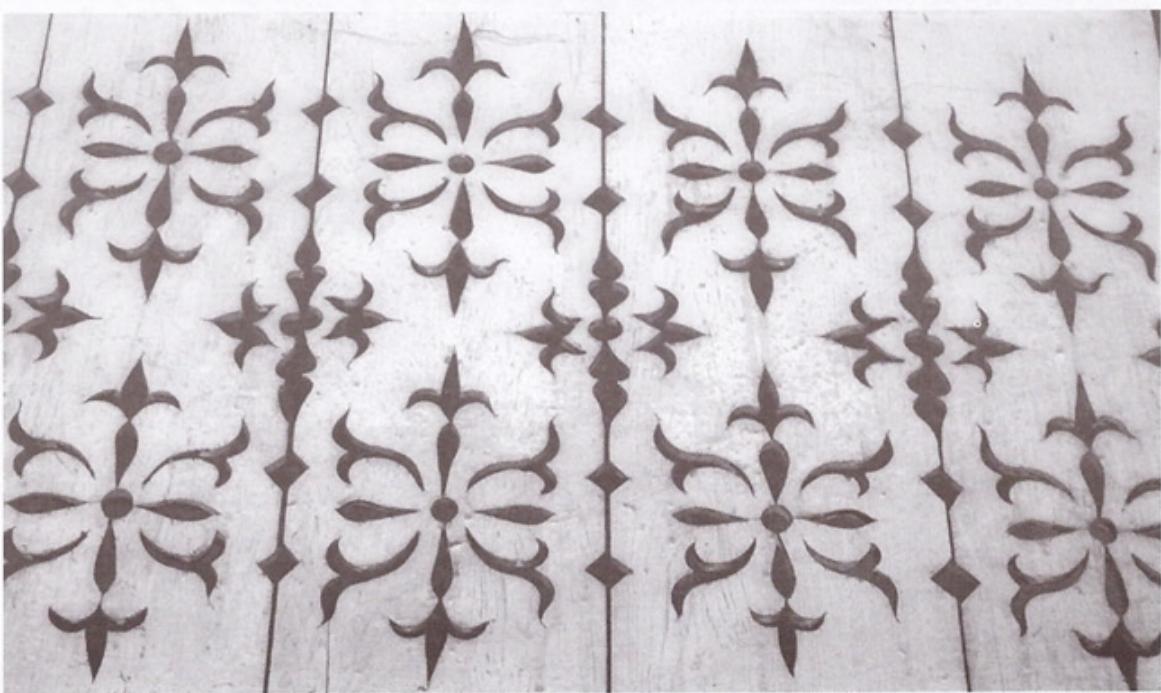
แบบลายจากช่องดู

แบบลายจากช่องดู

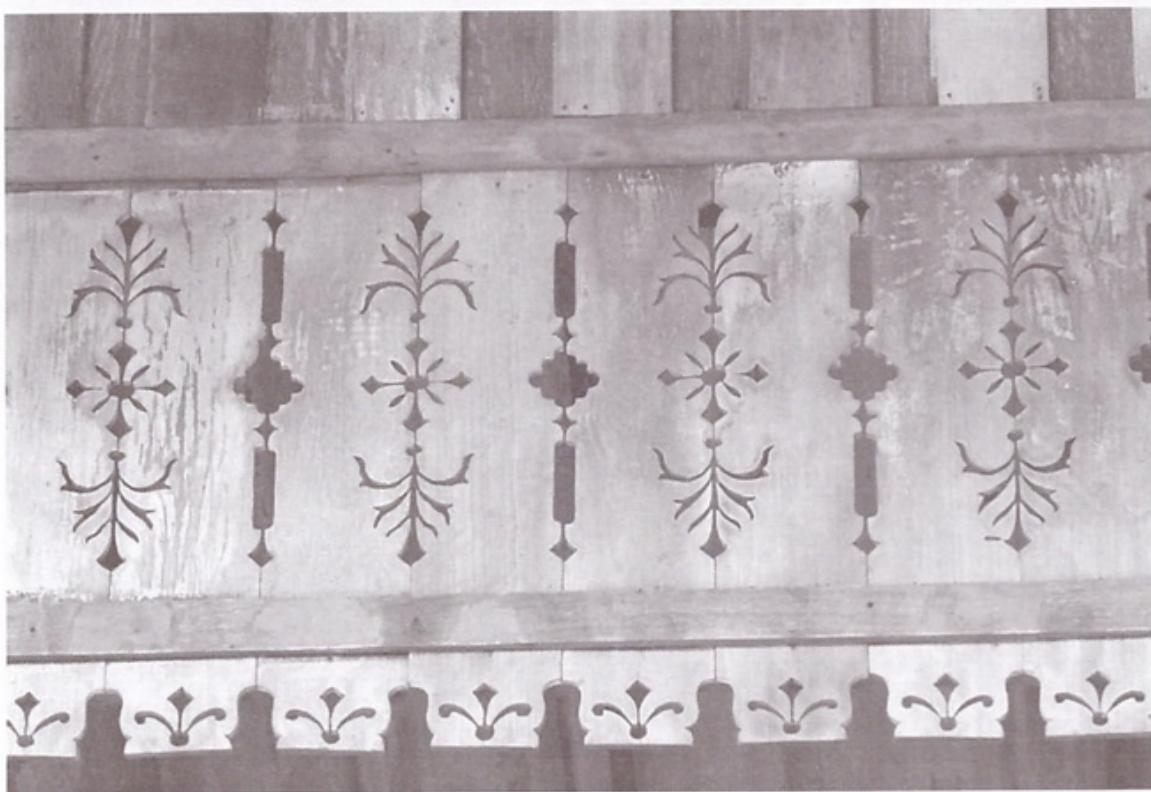

แบบลายจากช่องดู

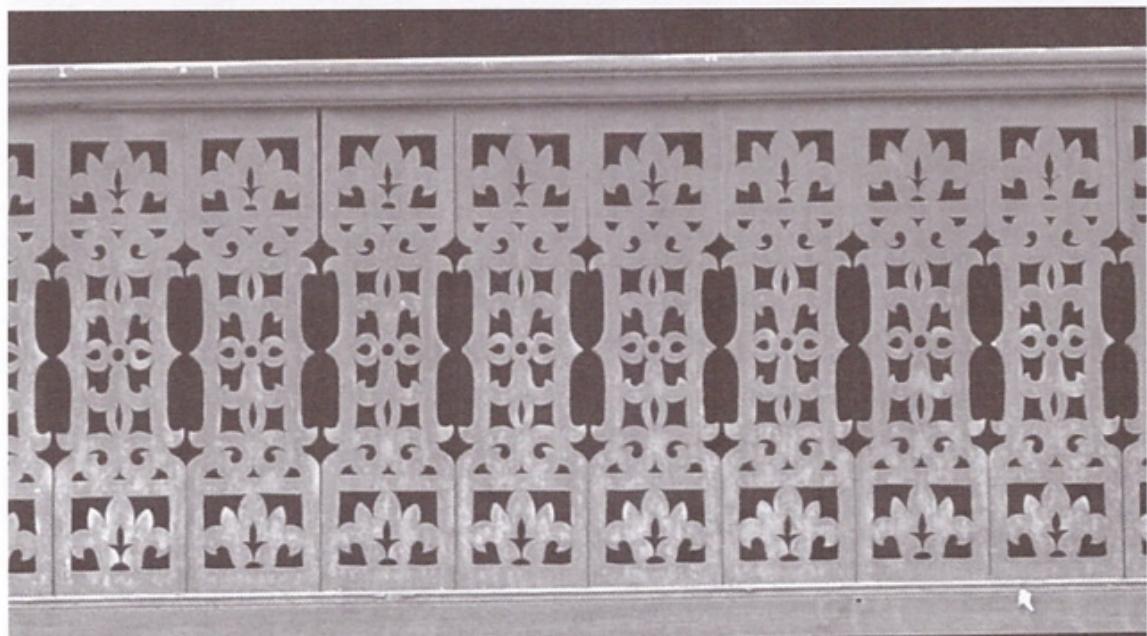
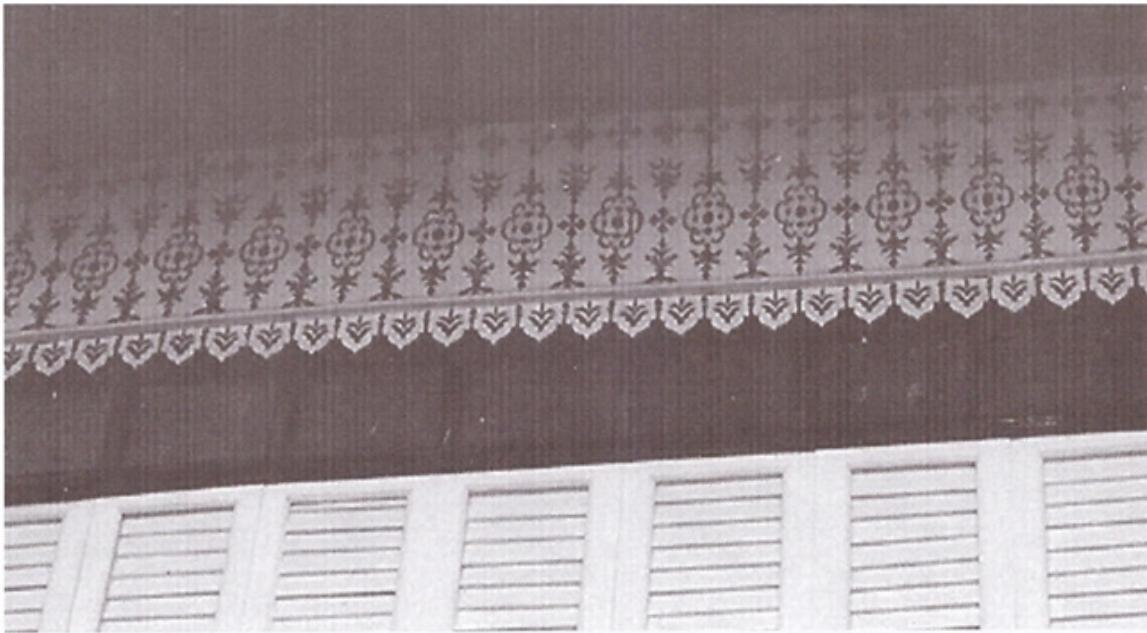

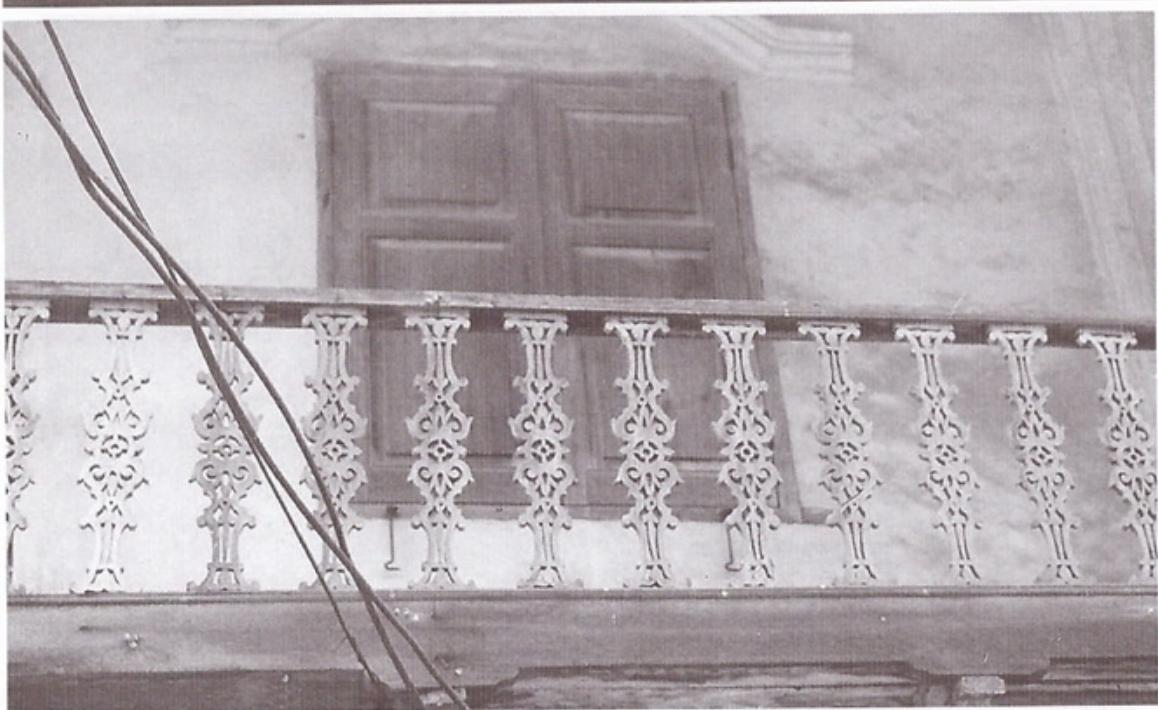
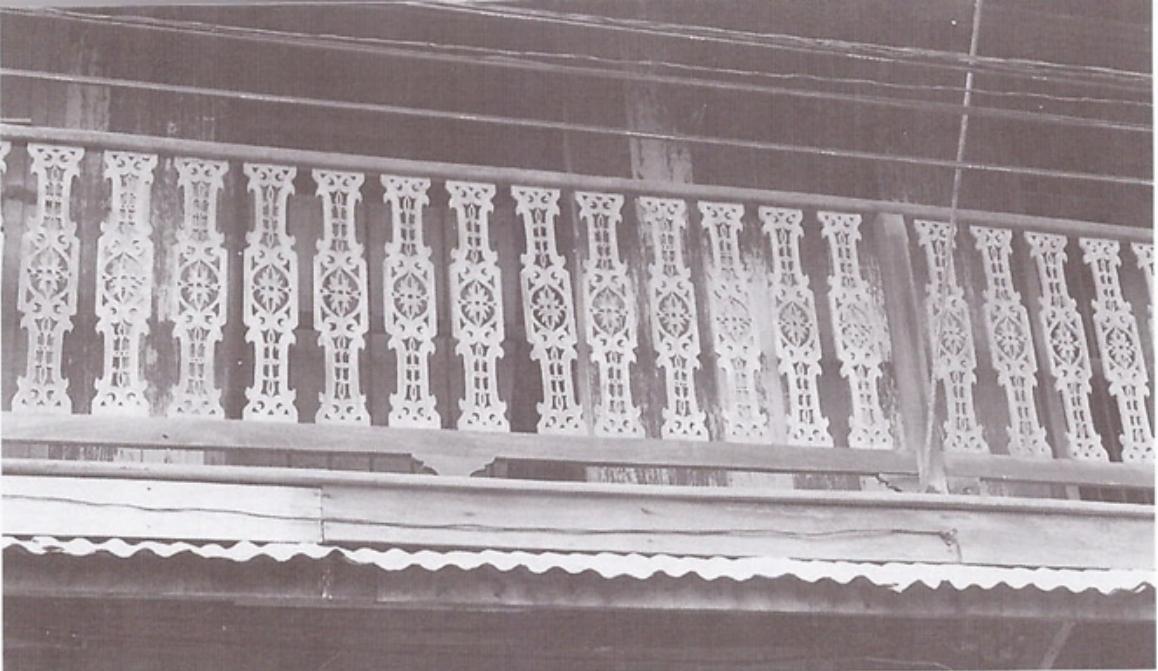
แบบลายช่องชลในแบบลายไทย

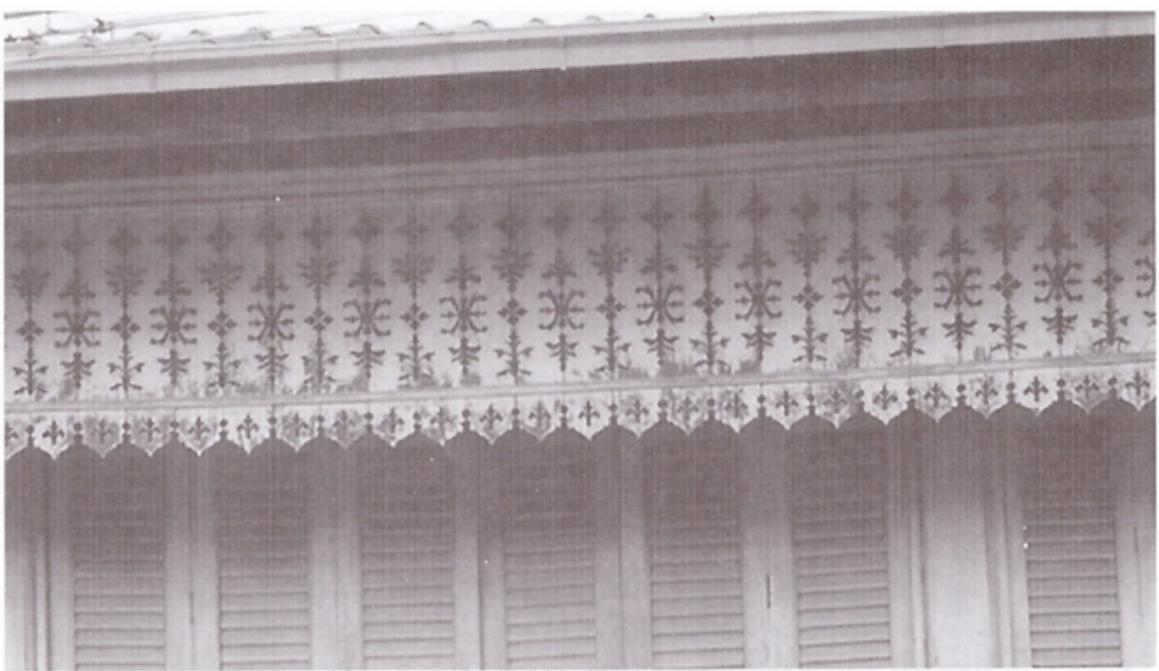

แบบลายจากช่องชลในแบบลายไทย

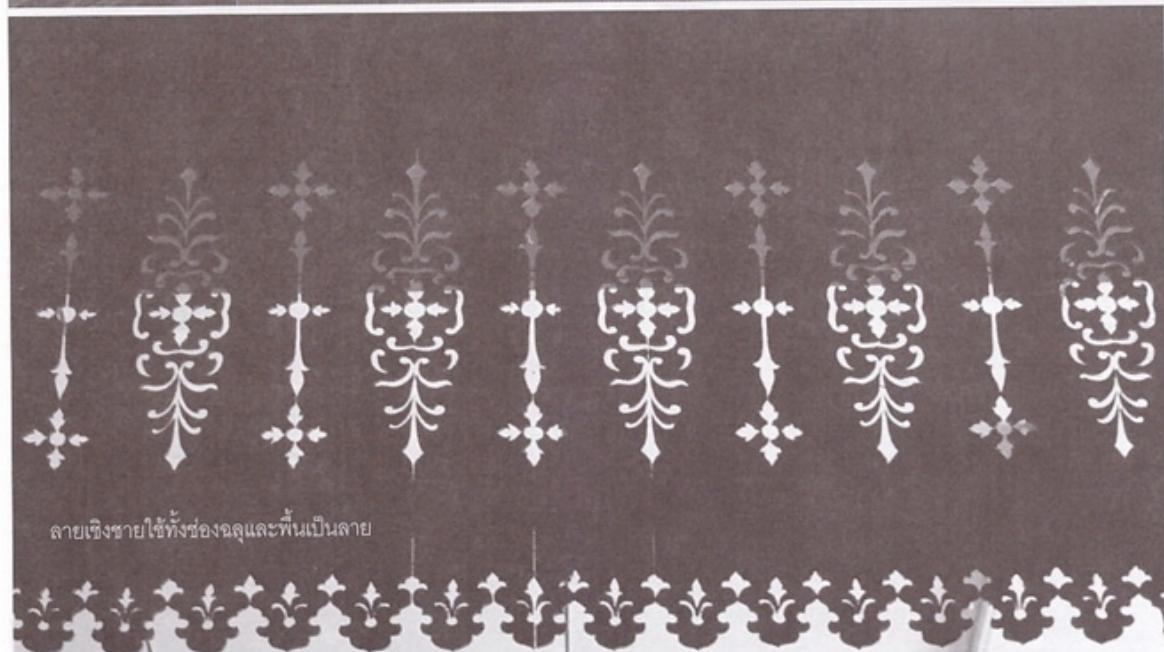
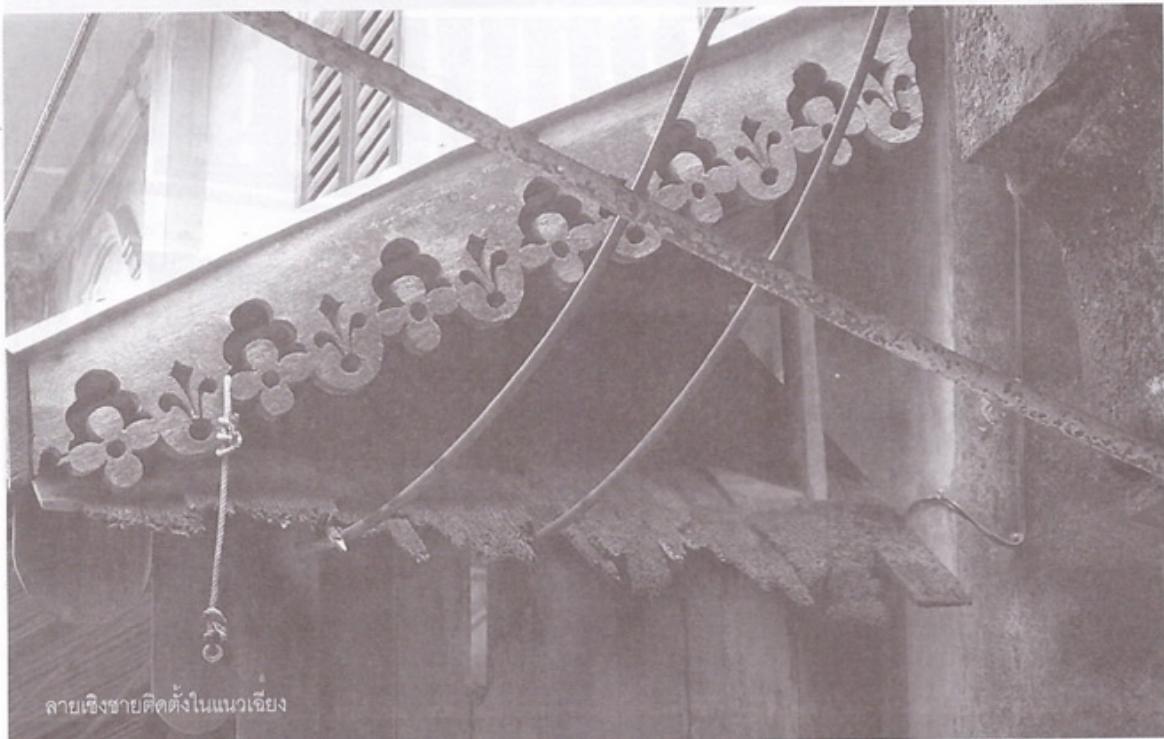

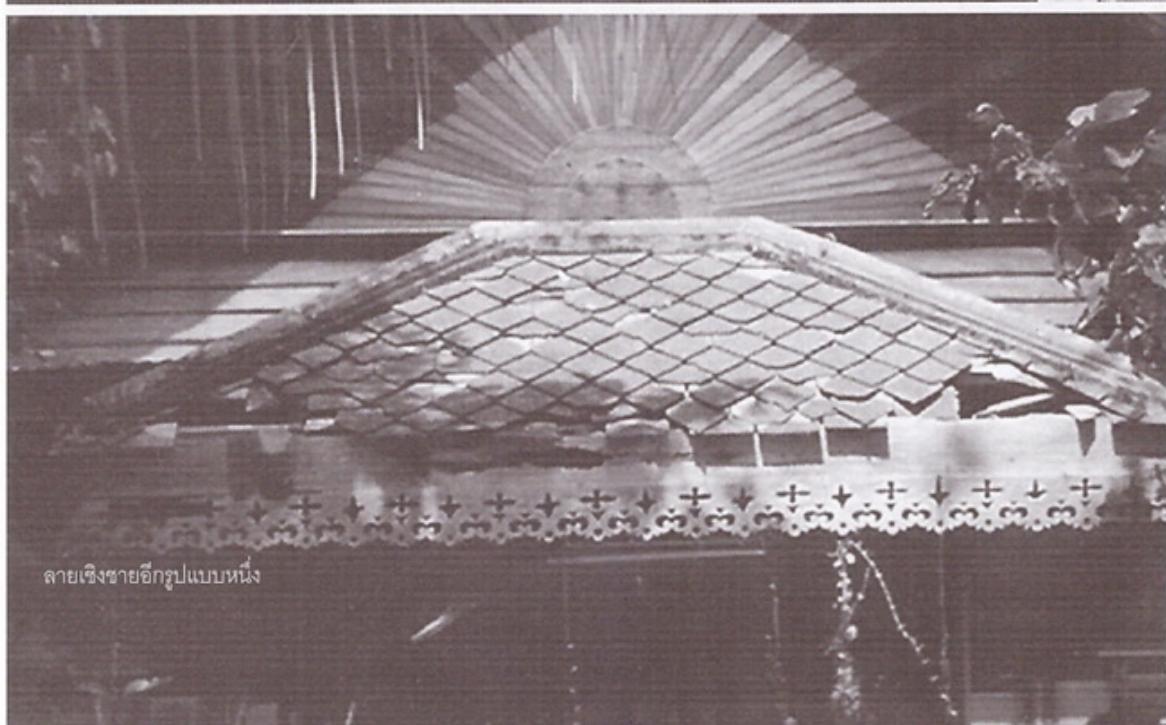
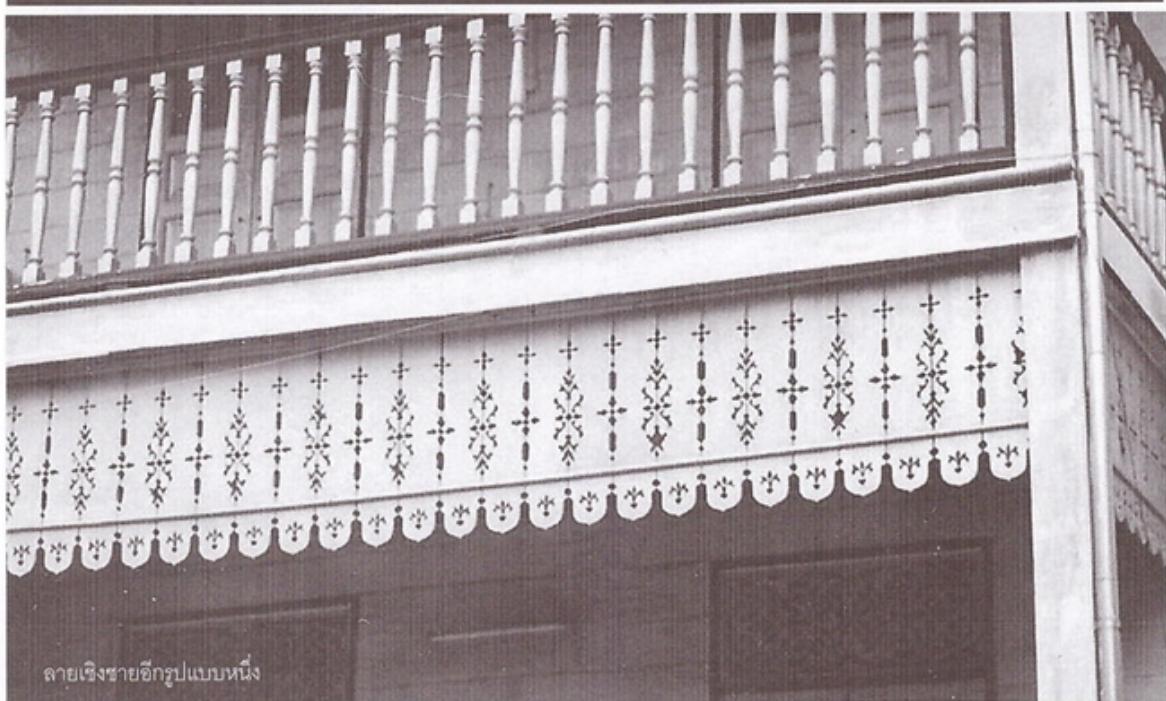
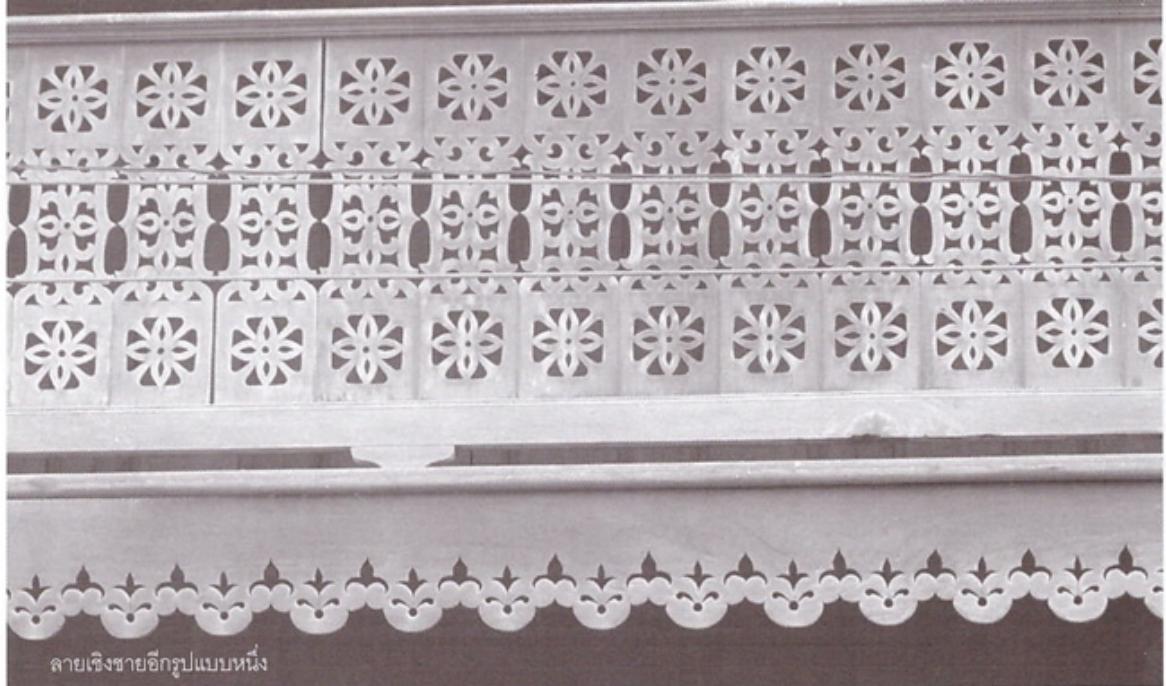
3. ลายเรียงชาย ลวดลายแบบขนมปังชิงที่ปราภกอยู่ตรงส่วนของชายขอบในส่วนด่างของอาคาร ได้แก่ ชายคา กันสาด ศรีบะนายให้พื้นชั้นบน ชายคา กันสาดหน้าต่าง ชายคา หุ้มประตูทางเข้า ซึ่งช่างจะนิยมออกแบบลวดลาย ให้เหมาะสมกับพื้นที่ดังกล่าว ในลักษณะของลายเรียงชาย ซึ่งลายเรียงชายนี้จะเป็นลายขนาดเล็กใช้ทั้งแบบแนวตั้งและแบบที่ทำบานแผ่นไม้ตามแนวนอน ลายเรียงชายนี้มักจะทำส่วนปลายให้มีลักษณะรูปแบบต่าง ๆ เช่น รูปโค้ง โค้งแหลม กาง หรือโค้งหยัก และมีการออกแบบด้วยการเจาะฉลุลาย ให้เหมาะสมกับปลายโค้งรูปแบบต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม ลายเรียงชายนี้ มักเกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ ส่วนใหญ่การทำลวดลายมักจะใช้การเจาะฉลุพื้นที่ว่างให้เป็นลวดลาย แต่ก็มีบางส่วนที่ใช้ตัวพื้นไม้ให้เป็นลายด้วย แต่การทำลายเรียงชายในลักษณะแผ่นไม้แนวนอนนี้ จะใช้ประดับตกแต่งชายคา ทั้งในแนวตรงและแนวเฉียง

ลายเรียงชายนี้ จะมีการฉลุลวดลายไม้มากนัก และมักทำลวดลายกึ่งกลางของแผ่นไม้เป็นหลัก โดยส่วนประกอบของลายเรียงชายก็จะประกอบด้วยลายฉลุ ซึ่งรูปแบบลายฉลุที่นิยมได้แก่

- ฉลุไปร์ปลา
- ฉลุลูกน้ำ
- ฉลุหัวใจ
- ฉลุรูปสัญลักษณ์ฉุกเฉio
- ฉลุดอกจิก

อภิราย

การศึกษาวิเคราะห์ความคล้ายไม้จลุแบบบานมปังชิงสกุลช่างจันทบุรี เป็นการศึกษาห้องเรียนจากโครงการศูนย์ศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี ในงานทำหม้อบารุงศิลป์วัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความหลากหลายที่มีการประดับตกแต่งด้วยไม้จลุลายแบบบานมปังชิง หวานวน คัลลอก จักกลุม ลวดลาย โดยการศึกษาดังกล่าวได้ใช้ข้อมูลจากการศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรีเป็นหลัก และการสำรวจภาคสนาม โดยที่ จันทบุรี เป็นเมืองที่มีความสำคัญและมีความเป็นมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน นับแต่สมัยรัตนโกสินทร์ โดยเฉพาะในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จนเกิดวิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 ที่จันทบุรีถูกยกยึดครองเป็นเวลา 11 ปี นอกจากนี้แหล่งที่ตั้งของจันทบุรียังอยู่ในห่างไกลจากพระนคร สภาพความเจริญทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น การโยกย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาวจีน เป็นจำนวนมาก จนกลายเป็นชนชั้นชาวจีนนัดใหม่ รวมทั้งชาวญวนที่อพยพลี้ภัยเข้ามายังจันทบุรี ซึ่งปัจจัยดังๆ เหล่านี้ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านสถาปัตยกรรมของจันทบุรีด้วยส่วนหนึ่ง

ผลการศึกษา

จากการศึกษาอาคารสถาปัตยกรรมที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบบานมปังชิงในจันทบุรี จำนวน 62 หลัง เป็นรูปแบบลวดลายไม้จลุจำนวน 125 แบบลาย โดยเป็นอาคารและรูปแบบการตกแต่งที่เป็นที่นิยมมาแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 6 โดยความนิยมลดลงในสมัยรัชกาลที่ 7 ซึ่งการตกแต่งอาคารด้วยลวดลายแบบบานมปังชิงนับเป็นแบบอย่างของอิทธิพลตะวันตกที่แพร่เข้ามายังสยามประเทศ โดยเฉพาะในเขตพระนคร และแพร่กระจายไปยังเมืองต่างๆ ตามความสำคัญและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นของผลการศึกษาดังนี้

1. อาคารและแหล่งที่ตั้ง

อาคารที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายแบบบานมปังชิง ปรากฏในเขตตำบลพหลิ้ว อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอท่าใหม่ อาคารที่ตั้งแต่ด้วยลวดลายแบบบานมปังชิงมีทั้งที่เป็นอาคารเดี่ยวที่อยู่ก่ออิฐถือปูนและแบบเรือนไม้ได้แก่สถานที่ราชการ บ้านพักข้าราชการ บ้านคนบดี ในพื้นที่และแบบอาคารที่มีลักษณะเป็นตึกแถวและเรือนแพ โดยส่วนใหญ่จะเป็นอาคารเดาที่อยู่อาศัยและเรือนร้านค้า

2. ตำแหน่งของการตกแต่ง

ในการตกแต่งอาคารด้วยไม้จลุลายแบบบานมปังชิง จะนิยมประดับตกแต่งบริเวณหน้าบ้านและบนบานประตูแบบบานเดี่ยวและบานประตูช่วงบาน การตกแต่งหน้าบ้านหน้าต่าง การตกแต่งบริเวณคอสอง ใต้ฝ้าเพดาน ระหว่างชายคา กันสาดหน้าต่าง ระหว่างได้พื้นชั้นบน ลูกกรงระเบียง และค้วยันชายคา

3. ลักษณะของลวดลาย

ลักษณะของลวดลายแบบบานมปังชิง เป็นลวดลายที่เป็นลักษณะแนวตั้ง ลายในแนวนอน ลายในกรอบวงโค้ง และอาจมีลายในรูปสามเหลี่ยมหรือสี่เหลี่ยมที่นำมาติดตั้งเป็นค้วยันชายคาบังการเกิดลวดลายจะมีทั้งลักษณะของลวดลายที่เกิดจากพื้นไม้ ซึ่งนิยมออกแบบลวดลายในแนวนอน เส้นลายของลวดลายมักจะล้มพังทึบอย่างต่อเนื่องกันไป ขณะเดียวกันลวดลายที่เกิดจากพื้นไม้ก็สามารถทำในแนวตั้ง และในรูปแบบอื่นๆ ได้ เช่น กัน

อีกลักษณะคือลวดลายที่เกิดจากช่องว่าง หรือช่องจลุ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลายในแนวตั้งของแผ่นไม้ ซึ่งการจลุนี้มีการจลุเป็นช่องปิดในรูปแบบต่างๆ และการจลุเป็นช่องเปิดที่ต้องนำไปแผ่นอื่นที่มีลวดลายและแบบ เปิดที่ล้มพังทึบและ

นำมาประกอบเข้าด้วยกัน จึงจะได้รูปแบบ栝ดลายที่สมบูรณ์และต่อเนื่องกันไป ซึ่ง栝ดลายแบบขานมปังชิง ในลักษณะ เช่นนี้ มีทั้งแบบอย่างที่เป็นไม้ 1 แผ่น ช่องฉลุข้าย - ขวาเมื่อนกัน นำมาเรียงต่อกันไปหรือแบบที่ข้ายขวาสลับข้างกัน และนำมาเรียงสลับกัน (กล่าวคือมี 2 แบบลาย) และอีกลักษณะหนึ่ง คือ แบบลายในช่องปิด เป็น栝ดลายจนในแผ่น แต่นำมาเรียงต่อกัน

4.รูปแบบของ栝ดลาย

4.1 ลายแนวนอน รูปแบบ栝ดลายแบบขานมปังชิงมีความสัมพันธ์กับ ลักษณะของ栝ดลายทั้งในส่วนลายแนวตั้งและลายแนวนอน และสัมพันธ์กับพื้นที่หรือที่ว่างที่ใช้ในการตกแต่ง

栝ดลายในแนวนอนนิยมทำรูปแบบ栝ดลายเป็นรูปแบบลายก้านขด เครื่อເຕາພັນຫຼຸພຸກ່າຍ ແຕກລາຍອອກເປັນກິ່ງກ້ານ ໜ້ອດອາ ຊ້ອໃນຮູບແບບຕ່າງ ฯ ເຊັ່ນ ໃບໄມ້ແລມ ໃບໄມ້ຍັກ ດອກໄມ້ສັກລືບແລມແບບ 3 - 5 ກລືບ ໃບໄມ້ສັກລືບຄມ ໂດຍເຂົາພະໜູປ ດອກທິວລີປ ທັງແບບດອກຄໍາ ແລະດອກໜາຍ ອັນດີເປັນແບບຈົນບັນຂອງ栝ດลายแบบขานมปังชิง และທີ່ສໍາຄັນຄືຮູບແບບຂອງ栝ດลายມີລักษณะທີ່ອຳນວຍຂອຍ ໂປ່ງ ພລັງໄວ້ ແລະແບບໜຶກອ ສິ່ງນັ້ນເປັນແບບເຂົາພະໜາຂອງ栝ດลายໃນແນວຕະວັນຕົກເຖິງກັນ

ໃນກາວງາວຄາຍຈະມີລາຍກິ່ງກ່າວ ໂດຍຜູກຄາຍໃນແນວອນຂ້າຍ - ขวาເນື້ອນກັນຈາດເຕີມກວດບອນ ນ້ຳຂັ້າດຂອງພື້ນທີ່ ຊຶ່ງລາຍກິ່ງກ່າວຈະມີກາຮອກແບບເຂົາພະ ເຊັ່ນ ຮູປດອກໄນ້ໃນວົງກລມ ດອກໄມ້ສັກລືບໃນວົງໂດັ່ງຍັກ ຮູປຈຸກຄຣສີແຂກໃນວົງກລມ ຮູປດອກໄນ້ສັກລືບໃນວົງກລມ ຮູປໜ້າສັດວົງ ຮູປດວງອາທິດຍ ນອກຈາກນີ້ຢັງປາກງຽບສັນລັກໝາຍ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຂອງສັກຄນ ໃນຊ່າງເກົາດັ່ງກ່າວ ແທກອູ່ຢູ່ໃນ栝ດลายທີ່ອູ່ຍົງກ່າວລາຍດ້ວຍ ເຊັ່ນ ຮູປແບບຕ້ວອັກ່າຍ ຕ້າເຊົາ ຮູປອົງຫາດ ແລະຮູປພານ ຮູ້ອ່ອມນູ້ຍ ຊຶ່ງສັນລັກໝາຍດັ່ງກ່າວ ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ວ່າການປຸກສ້າງທີ່ກ່າວຕົກແຕ່ງດ້ວຍ ລວດລາຍແບບຂານມປັງຈິງເປັນ ການທຳໃນຮະຍ່າຍ່າງນັບແຕ່ມີກາຮປ່ອຍແປງກາປົກຄອງ ປະກອບກັບ栝ດลายແບບຂານມປັງຈິງເປັນຮູບແບບ ທີ່ມີຄວາມໜຶກທົ່ວມາກ ຮາຍລະເຂີຍແລະຄວາມປະປົນຕົດຄົງ ແລະໄມ້ມີລັກໝາຍຂອງ栝ດລາຍພັນຫຼຸພຸກ່າຍທີ່ໂດດເດັ່ນ ພລັງ ສິ່ງໄລດ ແບບໃນອົດຕືບ

4.2 ลายแนวตั้ง เป็นຮູບແບບ栝ດลายແບບຂານມປັງຈິງໃນແນວຕົ້ນ ຮູບແບບຂອງ栝ດลายເກີດຂຶ້ນຈາກການຈາະຈຸ ແຜ່ນໄມ້ເປັນແບບຂ່ອງປິດ ແລະຂ່ອງເປີດ ຂ່ອງປິດນີ້ມາຈະຂ່ອງຈຸເປັນຮູບແບບຕ່າງ ฯ ໄດ້ແກ່ ຮູປສຸກນ້າ ຮູປຍັດນ້າ ໃບໄມ້ລັກໝາຍຕ່າງ ฯ ດອກໄມ້ສັກລືບ ດອກໄມ້ສັກລືບ ດອກໜອນໄກ້ ດອກຈີກ ຮູປ້າໄຈ ຮູປເຮົາຄົນດີ ຮູປດອກທິວລີປ

ສ່ານຂ່ອງເປີດ ອີ່ ກາຮຈາະຈຸແຜ່ນໄນ້ ສ່ານນີ້ຂອງແຜ່ນແຕ່ລະແຜ່ນແລ້ວນ້າ 2 ແຜ່ນມາເຮັງຂ້າຍ - ขวา ຕ່ອກັນ ຂ່ອງຈຸ ເປີດກິຈປາກງຽບເປັນຮູບແບບຕ່າງ ฯ ທັນນີ້ແມ່ແບບລາຍໃນແນວຕົ້ນ ກິຈປະປະກອບດ້ວຍຂ່ອງຈຸເລີດ ฯ ຮູປແບບຕ່າງ ฯ ປະກອບເຫຼົ່າ ດ້ວຍຈານເປັນ栝ດลายທີ່ສົມບູຮົນ ຊຶ່ງລາຍໃນແນວຕົ້ນມີທັງແບບລາຍທີ່ຂ່ອງຈຸໃນແຜ່ນເດືອຍ ນຳມາເຮັງຕ່ອກັນໄປ ແລະແບບລາຍທີ່ຂ່ອງຈຸເປີດ 2 ແບບລາຍ ສັບຂ້າຍຂາວ ແລະນຳມາເຮັງຕ່ອກັນ ຊຶ່ງລາຍແບບນີ້ມີປະກອບແຜ່ນໄມ້ແລ້ວຈະມີລັກໝາຍໜົມອົນຫ່ອອຸນະຮູບແບບຕ່າງ ฯ ໂດຍມີກາຮສັບຫວ່າງ ນ້ຳຄົ້ນດ້ວຍຂ່ອງຈຸຮູບແບບອື່ນ

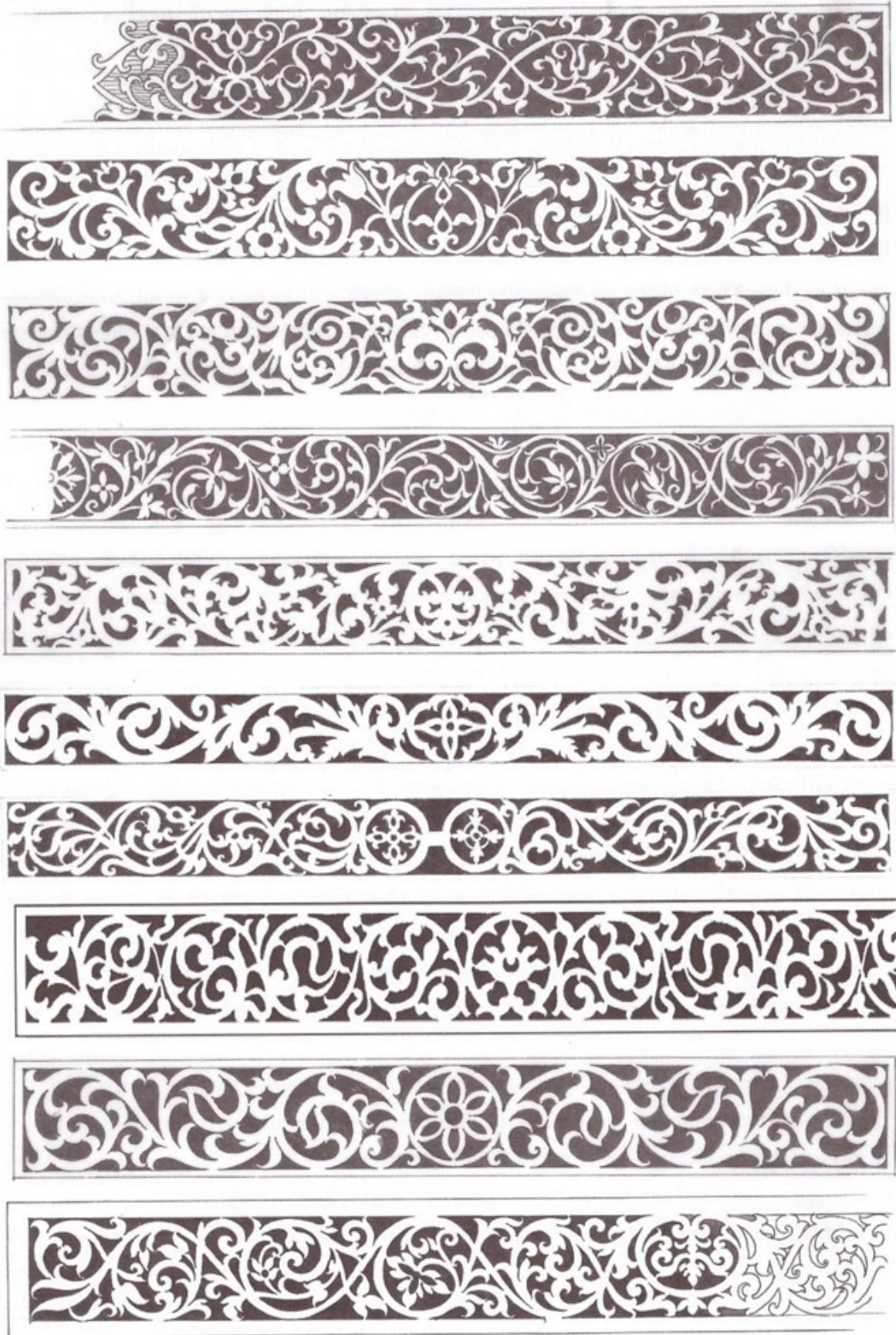
ທັນນີ້ໃນສ່ານທີ່ຕິດຕັ້ງເປັນຮະນາຍຫາຍຄາ ຜ່າງຈະມີກາຮອກແບບຕ່າງສ່ານປົກລາຍຂອງແຜ່ນໄນ້ ທີ່ທຳເປັນລັກໝາຍລາຍເງິນ ນ້ຳຄົ້ນດ້ວຍລັກໝາຍປລາຍແນມປ້ານ ປລາຍມນ ນ້ຳແບບຍັກ 3 ຍັກ ແມ່ນລັກໝາຍຂອງລາຍດັກໂຄຮ່າ ນ້ຳຫາຍັກໄໝ

ອຍ່າງໄວກົດານ ນອກຈາກ栝ດลายຈາກພື້ນໄນ້ ແບບລາຍໃນຮູບແບບກ້ານຂີດພັນຫຼຸພຸກ່າຍໃນລັກໝາຍຕ່າງ ฯ ແລະ栝ດลายຈາກຂ່ອງຈຸໃນຮູບແບບກະບວນລາຍແບບພວງອຸນະ ທີ່ມີລັກໝາຍເປັນແບບຕະວັນຕົກແລ້ວ ຍັງປາກງຽບ栝ດลายຈາກ ກາຮຈຸໄມ້ທີ່ ຜ່າງອົກແບບທຳໃນແບບແພນລາຍໄທຍ ໄດ້ແກ່ ລາຍກົກ ລາຍໜ້າກົກ ລາຍກະຈັງ ຊຶ່ງກົຈະເຫັນໄດ້ດຶງຄວາມແຕກຕ່າງຈາກແບບແພນລວດລາຍແບບຂານມປັງຈິງ ທັງຈາກຄ່າໄດ້ວ່າ ລວດລາຍຂ່ອງຈຸແບບລາຍໄທຍມີຄວາມແຮ້ງກະດ້າງ ໄນສ່າຍງານເໝາະສມລັງ ດ້ວຍເກົ່າກັບ栝ດลายແບບຂານມປັງຈິງໃນລັກໝາຍລາຍກ້ານຂີດ ເຕົກເຕາພັນຫຼຸພຸກ່າຍ ນ້ຳຫາຍຈາກຂ່ອງຈຸໃນແບບແພນອິຫຼືພລ ຕະວັນຕົກ

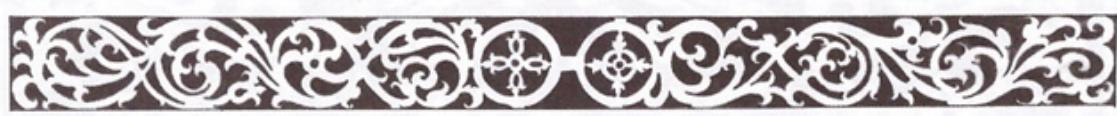
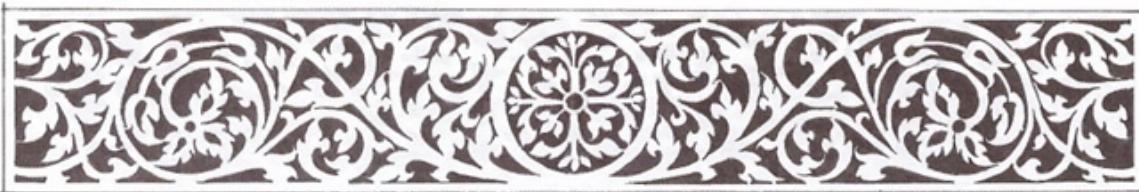
สรุป

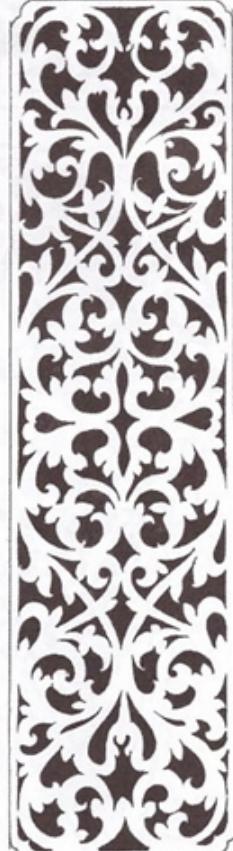
อาคารที่มีการตกแต่งด้วยลวดลายไม้จลูแบบขัมปังชิงสกุลช่างจันทบุรี นับเป็นอาคารที่บ่งบอกถึงฐานะทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นสัญลักษณ์ของการตกแต่งอย่างหนึ่งที่แสดงถึงความทันสมัย ความร่วมสมัยกับบ้านเรือน และผู้คน ระหว่างจันทบุรีกับพระนคร เมืองศูนย์กลางการค้าของกรุงศรีอยุธยา เป็นสัญลักษณ์ที่ช่วยลดระดับอิทธิพล ทางการเมือง จากต่างชาติ อีกทั้งลวดลายแบบขัมปังชิงที่ปราการที่จันทบุรี ยังแสดงให้เห็นถึงฝีมือการประดิษฐ์ แกะสลักอุด และการออกแบบของ ช่างในท้องถิ่น ทั้งแบบที่มีแบบแผนอย่างกระบวนการลายที่นิยมในแนวทางตะวันตก ตามที่นิยมกันทั่วไปในระยะเวลาดังกล่าว ผสมผสานกับกระบวนการลายแบบไทยและแบบจีน โดยผ่านความคิดและฝีมือของช่างไทย ช่างจีน และช่างญวน โดยเฉพาะ การแกะสลักอุดลายบางส่วนที่มีลักษณะสลักเสลา มีความกลมกลึงมีความนุ่มนวลความลึกของลวดลาย ซึ่งนับเป็นแบบ อย่างของการผสมผสานของลวดลายแบบขัมปังชิงของจันทบุรี โดยเฉพาะการgraveลึกด้วยหัวของกุ้มอาคาร ที่มีการตกแต่ง ด้วยลวดลายแบบขัมปังชิงในหลายพื้นที่ของจันทบุรี ที่แสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของกุ้มอาคาร ดังกล่าว ทั้งอาคาร เท่าที่เหลืออยู่เหล่านั้นก็ยังถูกเก็บรักษาให้คงสภาพอยู่ได้ในระดับที่น่าพอใจ

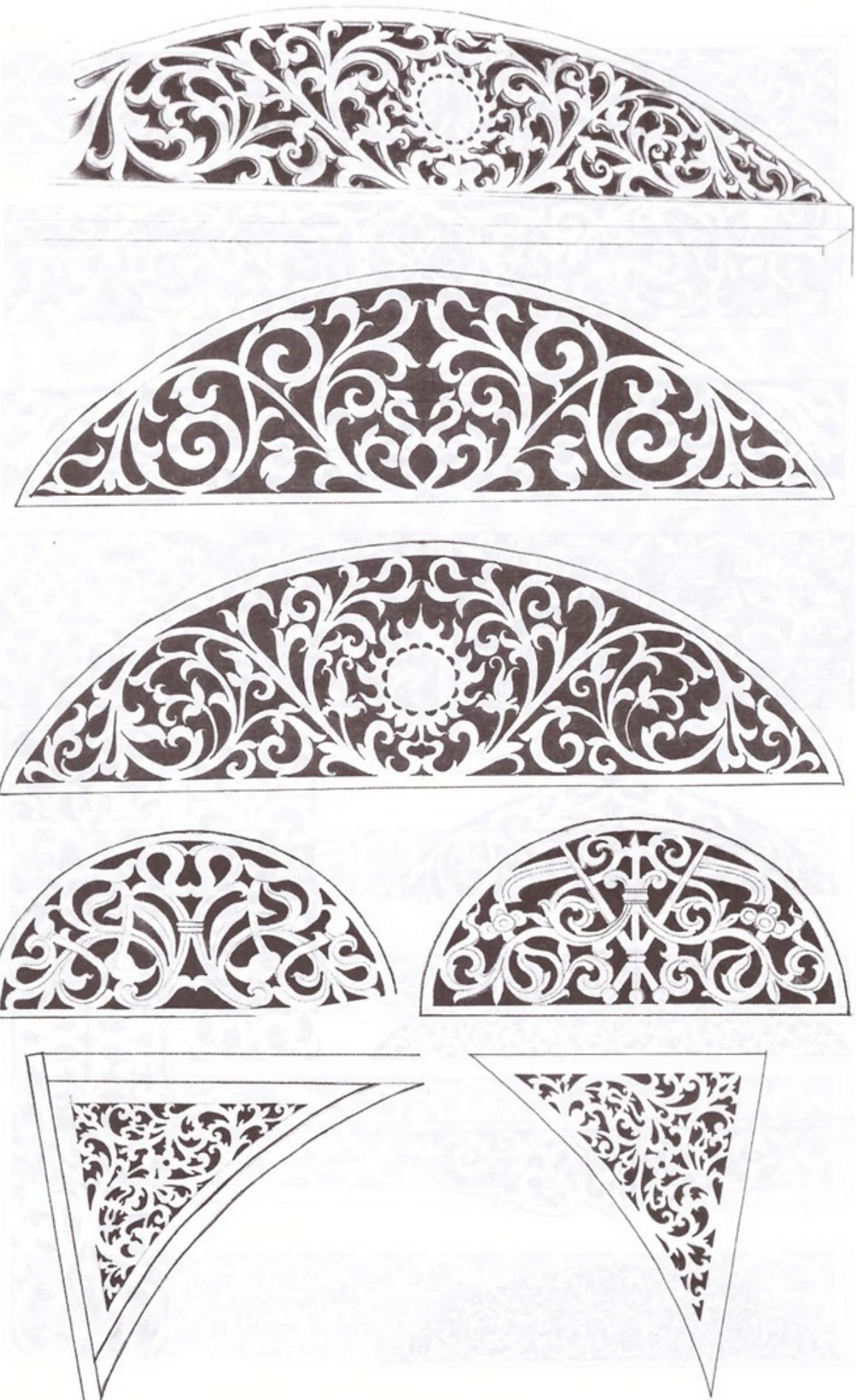
รวมภาพลายเส้นลวดลายแบบขันมปั้งชิง

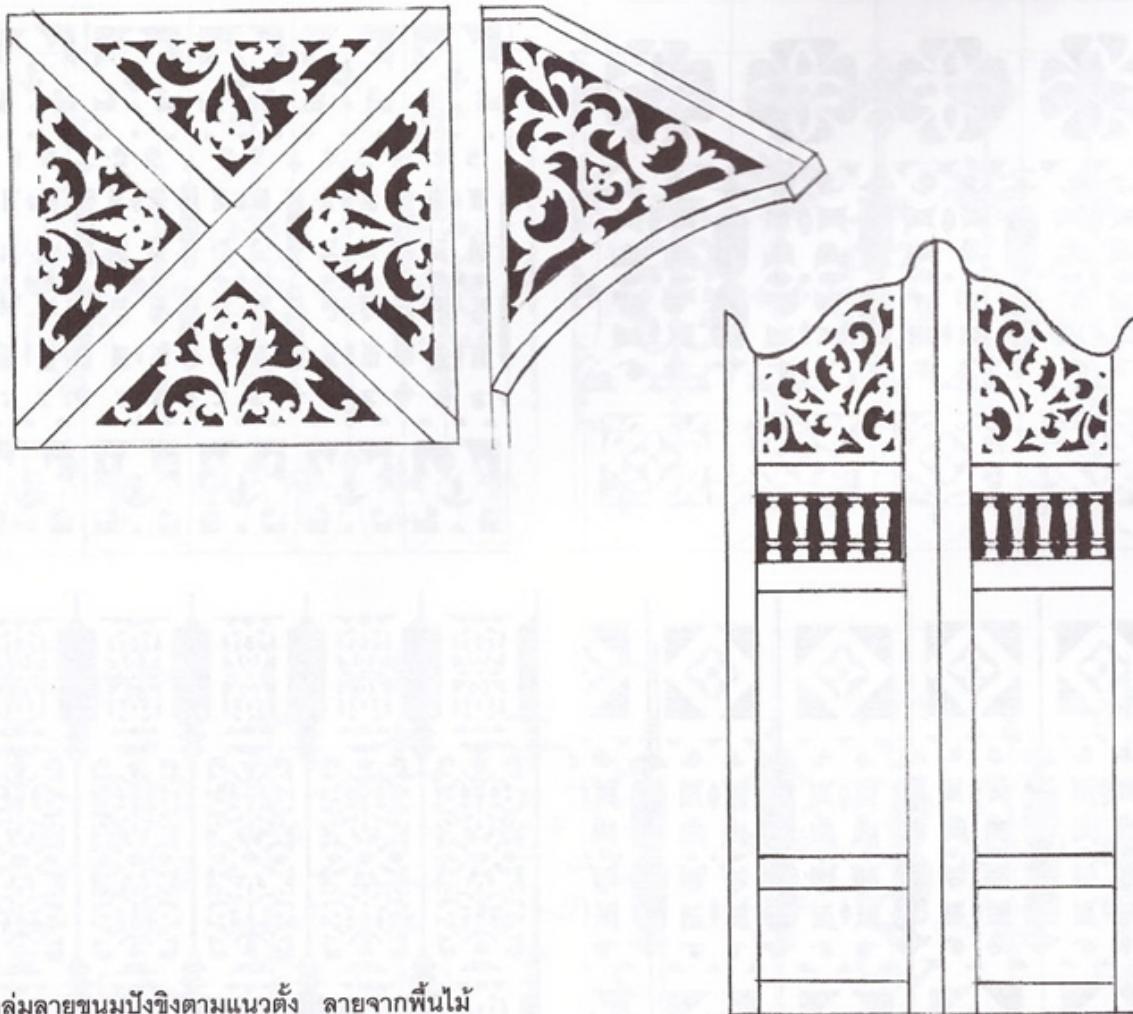

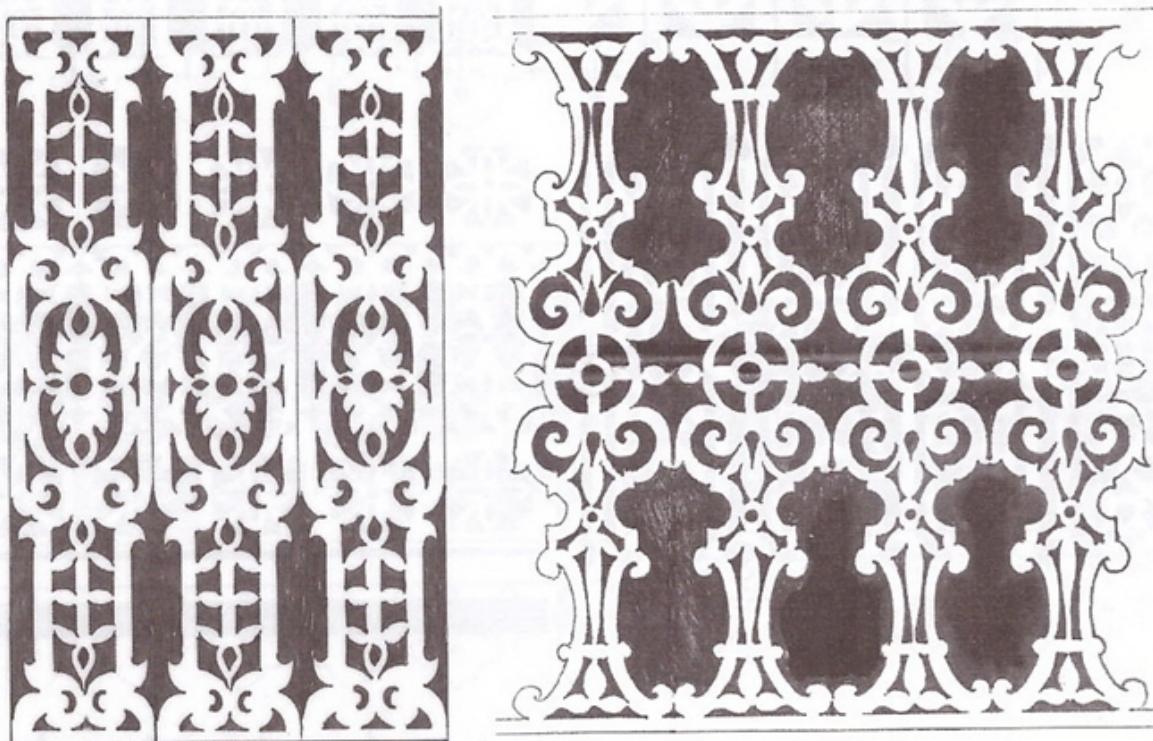

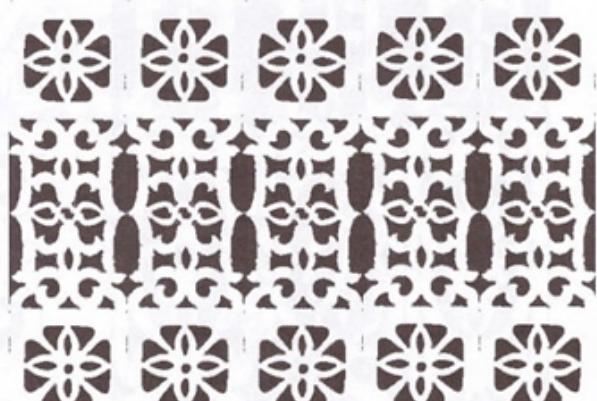
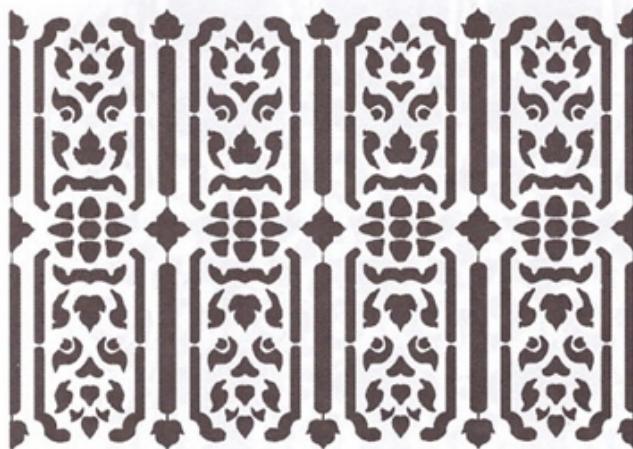
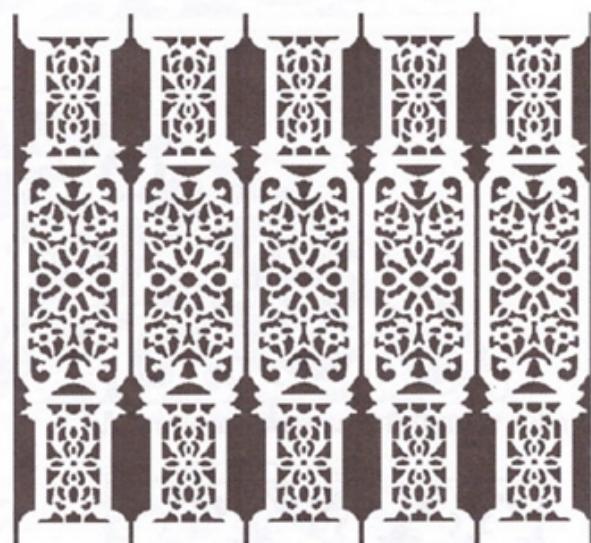
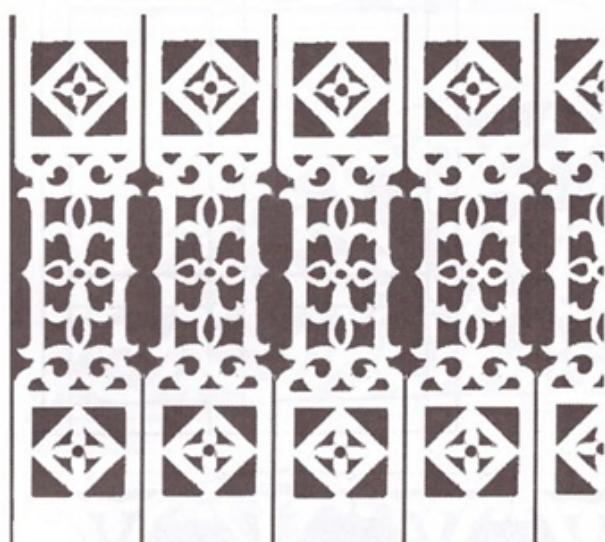
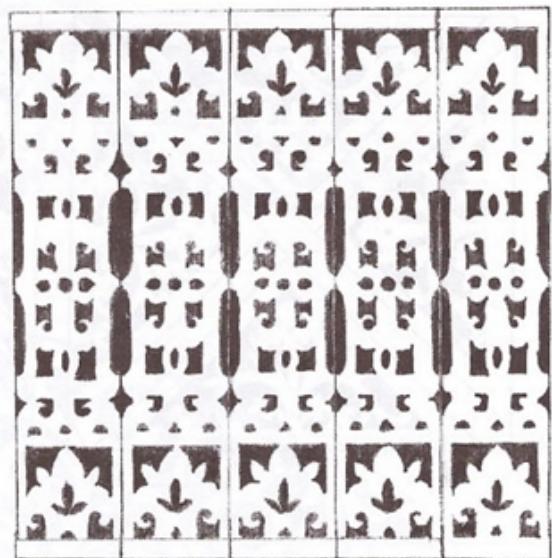
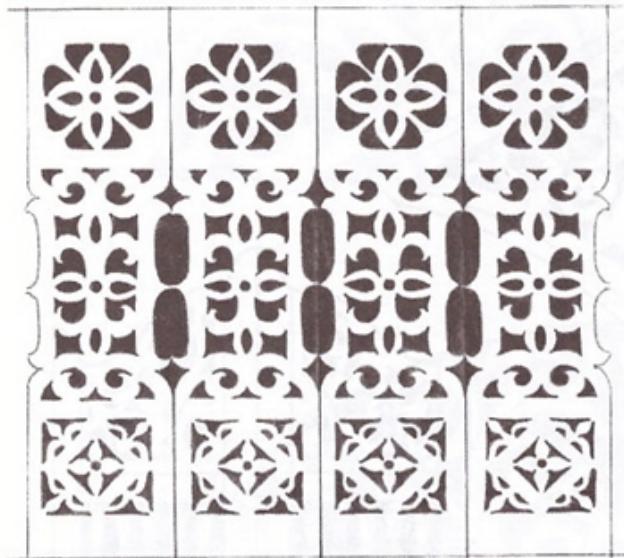

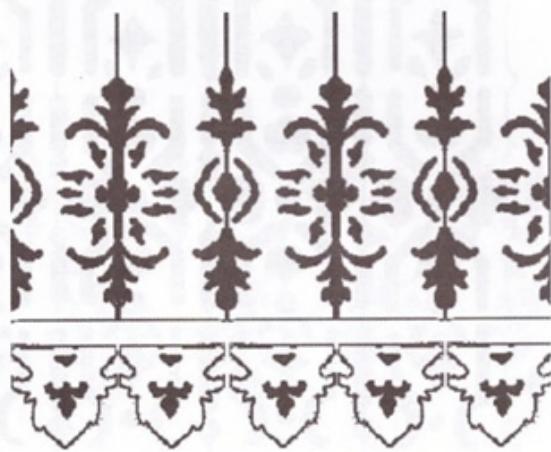
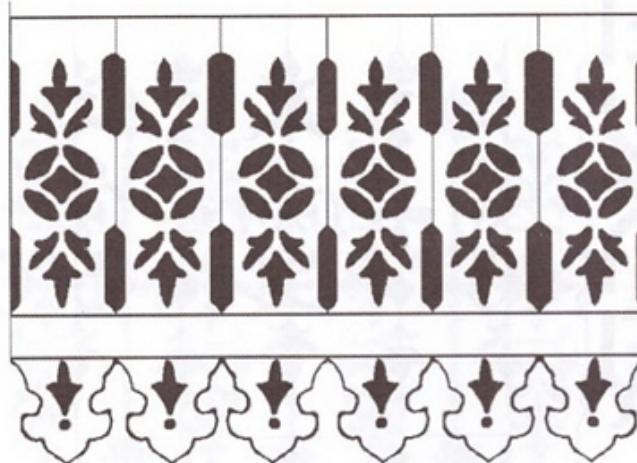
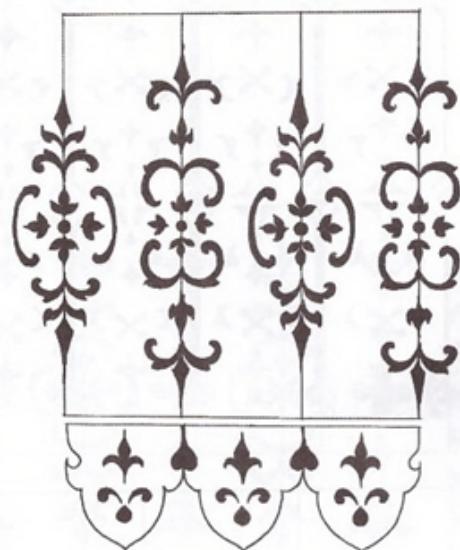
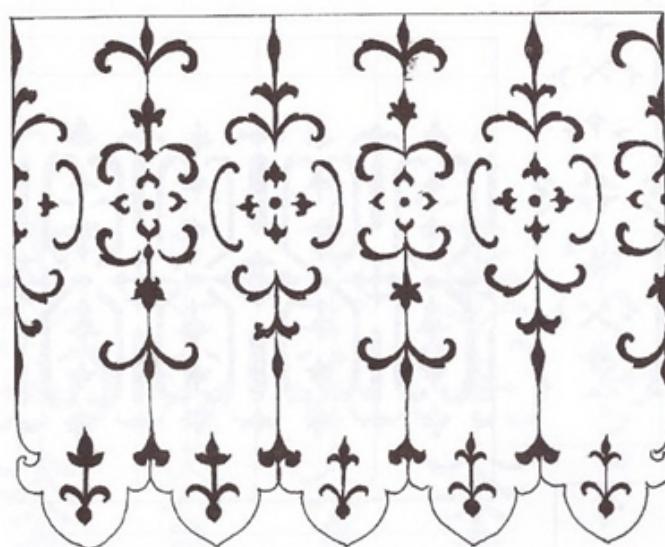
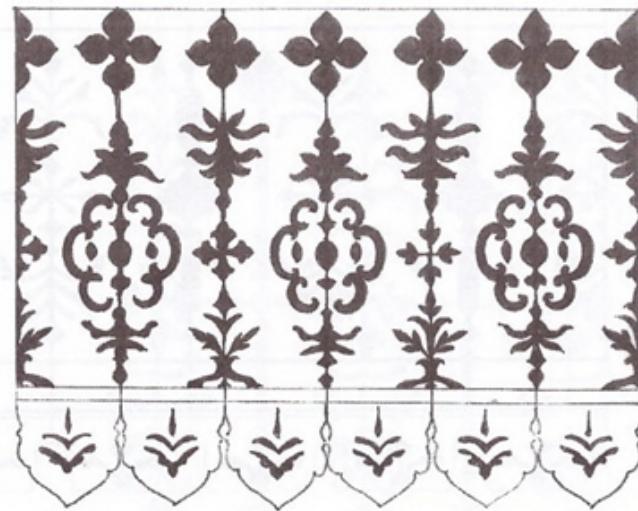
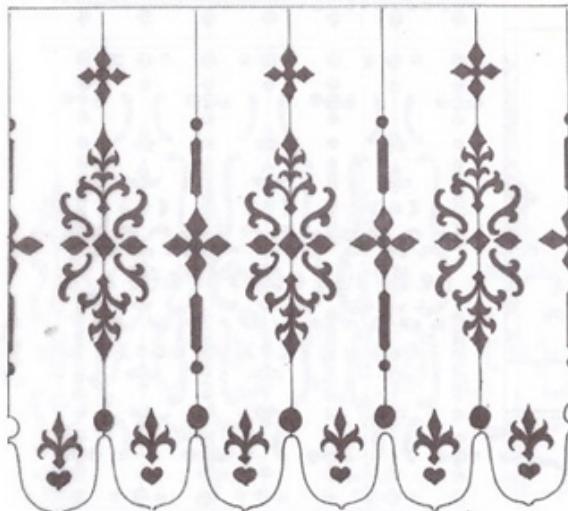

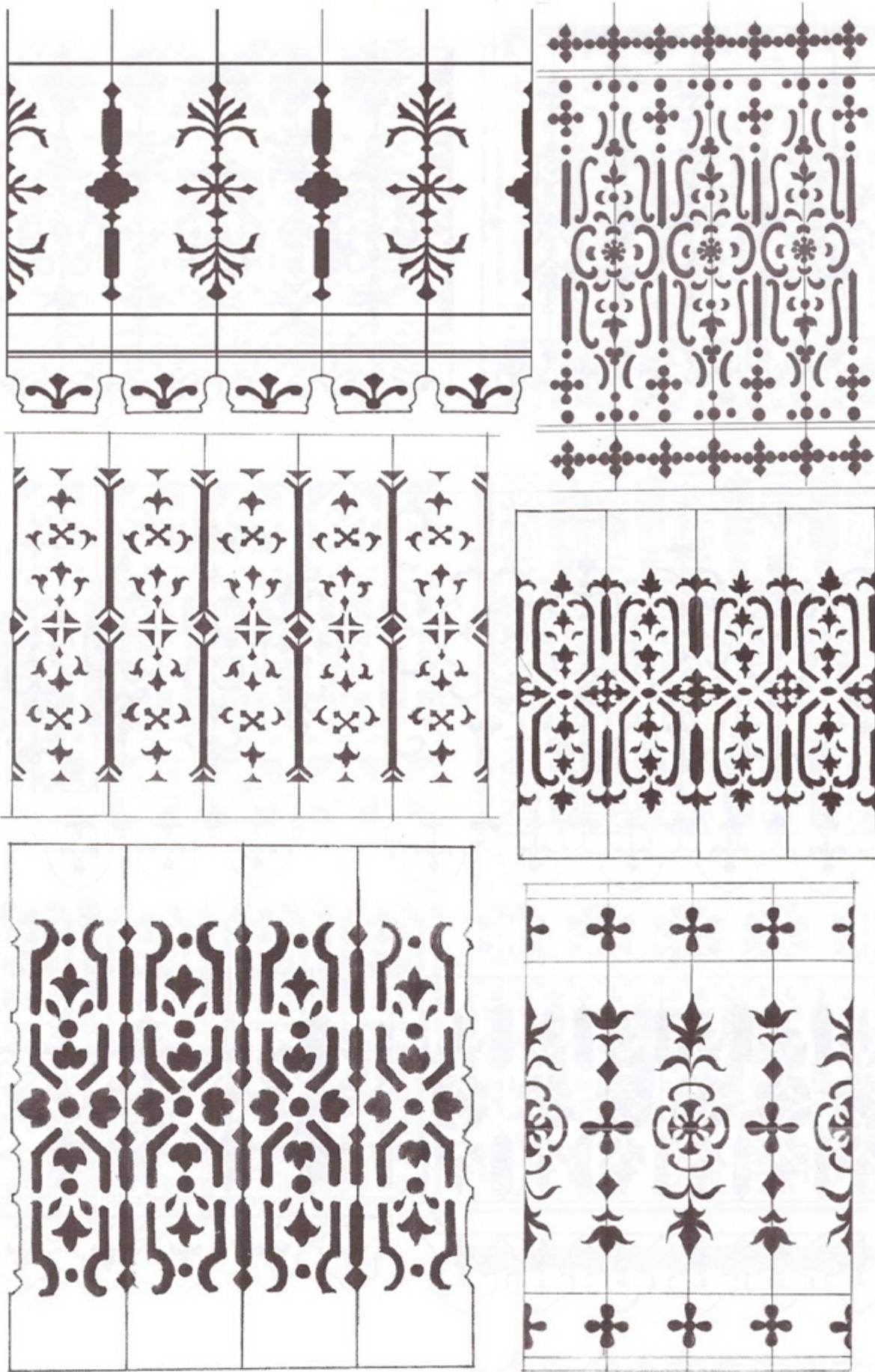

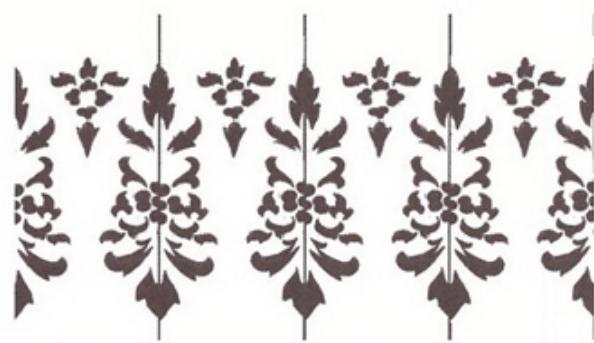
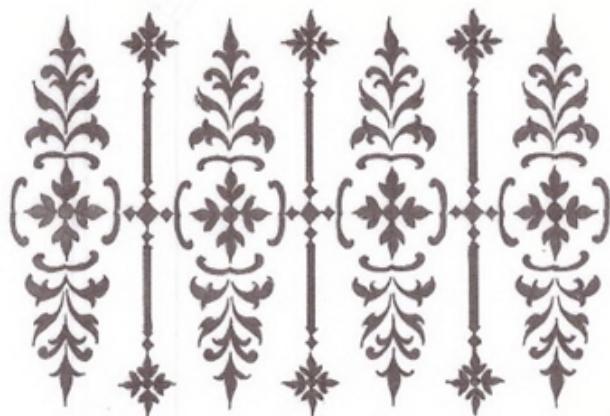
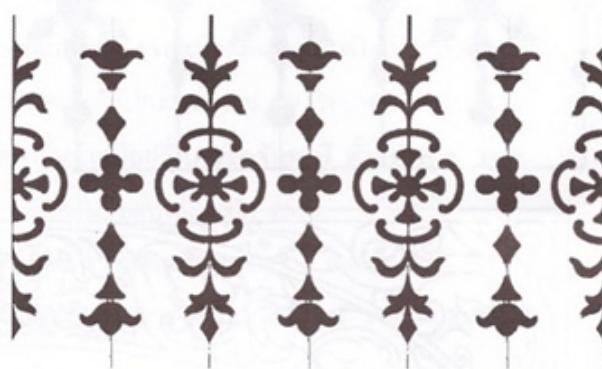
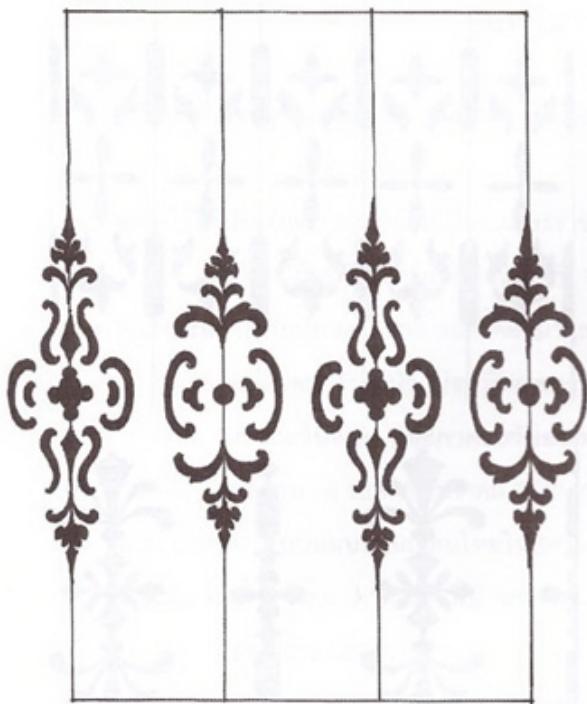
กลุ่มลายขนมปังชิงตามแนวตั้ง ลายจากพื้นไม้

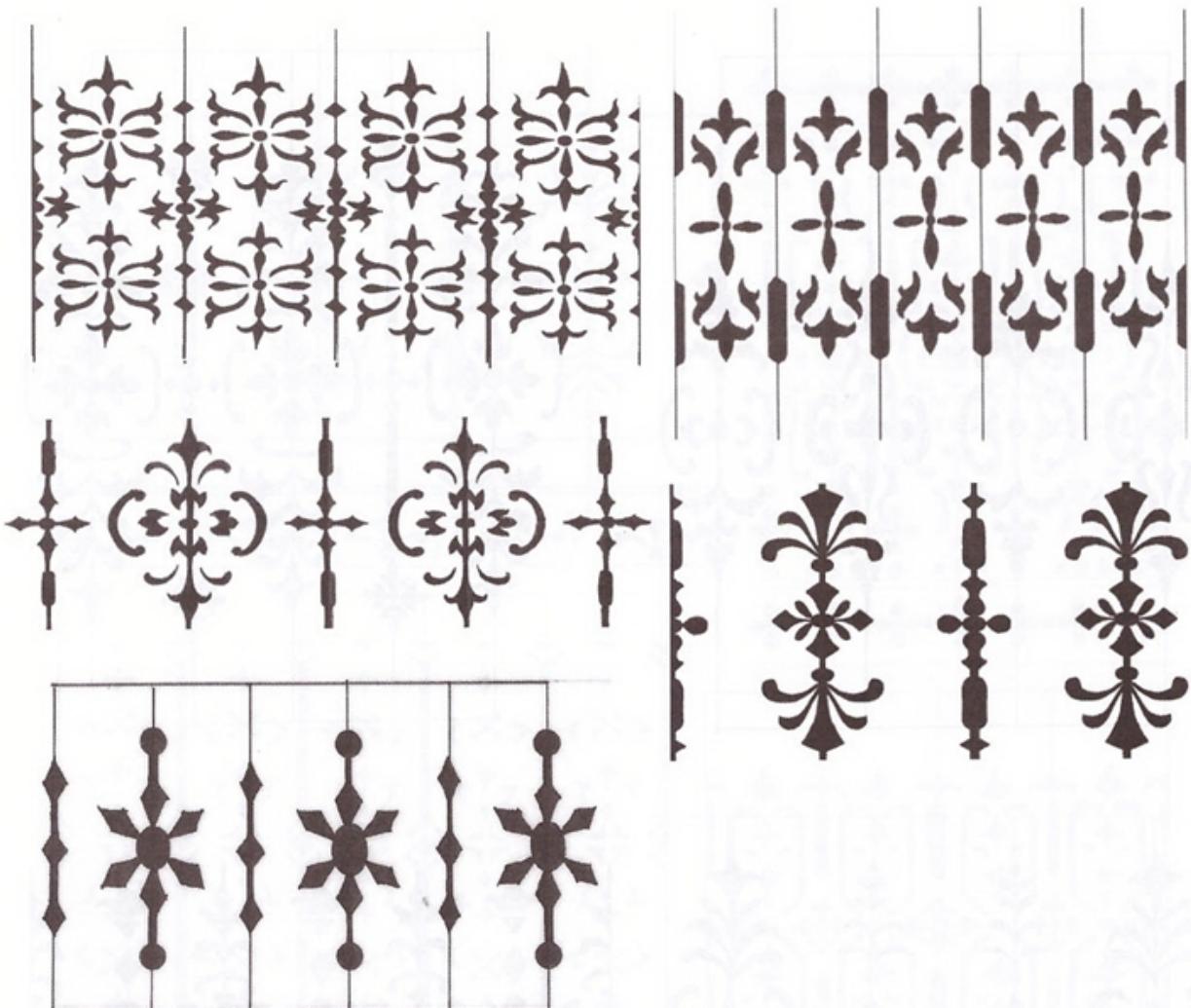

บรรณานุกรม

เกรียงศักดิ์ เขชญพัฒนานนิช และประชาติ เรืองวิเศษ. "จันทบุรี เมืองทวายในดิน" จันทบุรี. กรุงเทพฯ : สารคดี, 2538, หน้า 23 - 49.

ชาริกไไว้ให้ประจำษ. อุนุสรณ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ ร.ต.ท. ประจำษ สมารักษ์ ณ เมรุวัดป่าคลองกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี วันเสาร์ที่ 10 พฤษภาคม 2544.

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. ประจำศึกษาสัตห้องถิน : ความเป็นมาของอำเภอสำคัญในประจำศึกษาสัตห้อง ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. จัดพิมพ์เนื่องในโอกาสพิธีเฉลิมพระองค์ เฉลิมพระชนพรรษา 6 รอบ, 5 ธันวาคม 2542, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อาคารสงเคราะห์หน้ามหาวิทยาลัยศึกษา, 2542.

น. ณ ปากน้ำ. แบบแผนบ้านเรือนไทยในสยาม. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2531.

แผ่นน้อย ศักดิ์ศรี, ม.ร.ว., ศาสตราจารย์. มรดกสถาปัตยกรรมกรุงรัตนโกสินทร์ เล่ม 2. กรุงเทพ : สำนักราชเลขาธิการ, 2537.

ผุสดี ทิพทัศ และมานพ พงศ์ทัต. บ้านในกรุงเทพ. รายงานผลการวิจัยเนื่องในโครงการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญสุภา สุขุม. เอี่ยมเรือนเยือนอดีต. กรุงเทพฯ : ร่วมด้วยเขียนกัน, 2543.

ภรตี พันธุภาพ และເສດຖານີ. ต้นยาภิມຍ. การศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี. รายงานการวิจัยงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม, คณะกรรมการศึกษาธิการและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.

สารคดียเขต, หลวง (ป. สารคดียานพ). จดหมายเหตุความจำสมัยฟรั่งเศสที่จันทบุรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2436 ถึง พ.ศ. 2447. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทดันอ้อแกรมมี จำกัด, 2539.

สุชาติ เกาทอง. ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาพื้นถิ่นภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ : โอเดียนติค, 2544.

อรรถรณ ใจล้า. เมืองจันทบุรีในสมัยสมเด็จพระปิยมหาราช. ภาควิชาประจำศึกษาสัตห้อง คณะมนุษยศาสตร์ และ ศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี, ม.ป.ป.

อรสม สุทธิสาร. "ป่านแก่ของชาวจันท์" จันทบุรี. กรุงเทพฯ : สารคดี, 2538, หน้า 51 - 67.

ประวัติผู้ดำเนินโครงการ

- 1. ชื่อ** นางสาวกรดี พันธุ์ภากร หัวหน้าโครงการ
การศึกษา ศบ. มัณฑนศิลป์ (นิเทศศิลป์) มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ศศ.ม. โบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมุ่งราก ชลบุรี
ตำแหน่ง, เอกสาร, วิจัย
- โครงการนำร่องในการผลิตของที่ระลึกเซรามิกส์ชลบุรี (วิจัย พ.ศ. 2539)
 - เครื่องเคลือบเซรามิกส์จากเปลือกหอยนางรม (วิจัย พ.ศ. 2542)
 - การวิจัยทางศิลปะและศิลปะประยุกต์ (ตำแหน่ง พ.ศ. 2542, พ.ศ. 2544)
 - ประวัติศาสตร์เซรามิกส์ (เอกสารคำสอน พ.ศ. 2544)
 - การศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี (วิจัยในงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พ.ศ. 2545)
 - การศึกษาเทคโนโลยีการทำอิฐ และการก่อสร้างเตาเผาอิฐแบบพื้นบ้านของชลบุรี (วิจัยในงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พ.ศ. 2545)
- 2. ชื่อ** นายเสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ ผู้ร่วมโครงการ
การศึกษา วท.บ. เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเซรามิกส์ วิทยาลัยครุพัฒนา
 ศ.ม. เครื่องเคลือบดินเผา มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปัจจุบัน อาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมุ่งราก ชลบุรี
ตำแหน่ง, เอกสาร, วิจัย
- โครงการนำร่องในการผลิตของที่ระลึกเซรามิกส์ชลบุรี (วิจัย พ.ศ. 2539)
 - เครื่องเคลือบเซรามิกส์จากเปลือกหอยนางรม (วิจัย พ.ศ. 2542)
 - การศึกษาสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ในจังหวัดจันทบุรี (วิจัยในงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พ.ศ. 2545)
 - การศึกษาเทคโนโลยีการทำอิฐ และการก่อสร้างเตาเผาอิฐแบบพื้นบ้านของชลบุรี (วิจัยในงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พ.ศ. 2545)

พิมพ์ที่ กมลศิลป์การพิมพ์ ชลบุรี
โทร. (038) 282164, 285164 แฟกซ์ (038) 790119

พิมพ์ / ออกแบบปกและจัดรูปเล่ม : สมชาย พ่วงจัน
เขียนภาพลายเส้น : อัครเดช คล่องบัญชี

